

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

Информационен БЮЛЕТИН

ГОДИНА VII

2/2008

Основните характеристики на медийната регулация през февруари 2008 г. в областта на лицензионната и регистрационна дейност на СЕМ се свързват с:

1. промяна на наименованието на радиoproграма, поискано от оператор, излъчващ в гр. Бургас – от „Радио Южен бряг“ наименованието на програмата се променя на „Радио Фреш – Бургас“ и упражняване на правомощието по чл. 32, ал. 1, т.9 и във връзка с § 52 от ПЗР на ЗРТ;

2. съгласувани промени в далекосъобщителните разрешения за излъчване за наземно радиоразпръскване на радиооператорите „Фокус Нунти“ ООД (гр. Пазарджик), „Гларус - Р“ ООД (гр. Бургас) и „Дарик Радио” АД (национален обхват) на основание чл. 32, ал. 2 от ЗРТ;

3. регистрация на нова телевизионна програма, разпространявана по кабел с общ (политематичен) профил на територията на цялата страна – „RE:TV“ на основание чл. 125а, ал. 3 във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 16 от ЗРТ.

Надзорът по спазване на разпоредбите на Закона за радиото и телевизията се изразява в констатирането на административни нарушения срещу:

1. „Делта“ ООД за нарушение на чл. 12, ал. 1 и на чл. 90, ал. 4 от ЗРТ.

2. „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД и „Евроком България“ ООД за нарушения на чл. 83, ал. 2 от ЗРТ;

3. „Телекабел“ АД за нарушение на чл. 82, ал. 1 от ЗРТ.

Регулацията на радио- и телевизионната дейност на Съвета за електронни медии подлежи на съдебен надзор. През февруари 2008 г. са издадени няколко съдебни актове, с които се:

3.1. потвърждават решенията на Съвета за електронни медии или наказателните постановления на председателя на СЕМ:

а) решение на първоинстанционен съд; решение, издадено в съдебно производство по реда на чл. 208-228 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН;

б) пет решения на Върховния административен съд, петчленен състав;

3.2. отменят решенията на Съвета за електронни медии или наказателните постановления на председателя на СЕМ:

а) две решения на първоинстанционни районни съдилища;

б) решение, издадено в съдебно производство по реда на чл. 208-228 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН;

в) две решения на Върховния административен съд, петчленен състав.

С особена значимост за медийната регулация в България са новите изисквания на Директивата за аудиовизуалните медийни услуги 2007/65/ЕО.

Правата на потребителите в областта на радио- и телевизионната дейност са разглеждани в 6 преписки.

Професионалните стандарти са представени от докладите и презентациите на семинара „Европейски регулаторни практики”, проведен на 7 и 8 февруари 2008 г. в Пресклуба на БТА.

Представители на СЕМ са участвали в 5 работни срещи и медийни събития.

От редколегията

РЕШЕНИЕ № 9 / 12.02.2008

Съветът за електронни медии разгледа на редовно свое заседание на 12.02.2008г. заявление № 027-08/29.01.2008 г. по описа на СЕМ, както следва:

Заявлението е подадено от „НИКИТА – 90“ АД, рег. по ф. д. 2256/1997 г. на Окръжен съд Бургас, със седалище и адрес на управление гр. Бургас, к-с „Славейков”, бл.62, вх.3, ет.2, представлявано от Николай Кръстев-собственик, и съдържа искане за изменение на лицензия № 321-00005 от 09.03.2000 г.:

Изменение на т.1.2. „Наименование на програмата“ от „Радио Южен бряг“ се променя на „Радио Фреш – Бургас“;

СЕМ разгледа представеното заявление и на основание чл. 32, ал.1, т.9 и във връзка с § 52 от ПЗР на ЗРТ

РЕШИ:

Изменя лицензия № 321-00005 от 09.03.2000 г. за създаване и разпространение на радиoproграма на територия на гр. Бургас, както следва:

т.1.2. Лицензираният се задължава да предостави за разпространение програма с наименование „Радио Фреш – Бургас“.

Останалите условия на инди-видуална лицензия № 321-00005 от 09.03.2000 г. остават непроменени.

*Решението е взето със 7 гласа „за”,
2 отсъствали*

РЕШЕНИЕ № 10 / 12.02.2008

Съветът за електронни медии разгледа на редовно свое заседание на 12.02.2008 г. писмо от Комисията за регулиране на съобщенията с вх. № 027-07/22.01.2008 г. по описа на СЕМ:

С писмо вх. № 027-07/22.01.2008 г. КРС препраща по компетентност заявление за изменение на индивидуална лицензия вх. № 18-00-5/10.01.2008 г. по

описа на КРС. Заявлението е подадено от „Фокус Нунти“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Султан тепе“ № 8 и съдържа искане за промяна на техническите параметри на индивидуална лицензия № 101-02782-01/14.03.2007 г. (лицензията е издадена на 19.02.2004 г.) за изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за осъществяване на далекосъобщителна дейност наземно радиоразпръскване на радиосигнали в гр. Пазарджик.

Искането е относно:

Изменение на буква „з“ от Приложение 1 „Параметри на мрежата“ от лицензията.

Изменение на точка 2 от Приложение 3-01 към лицензията.

Допълнение на Приложение 3-01 от лицензията във връзка с оптимизация на антенно-фидерната система.

Изменение на Приложение 2 „Размер, срокове и начин на заплащане на таксите по лицензията.

СЕМ разгледа писмо вх. № 027-07/22.01.2008 г. от КРС, приложеното към него заявление и проект за изменение и на основание чл. 32, ал. 2 от ЗРТ

РЕШИ:

Не възразява Комисията за регулиране на съобщенията при спазване разпоредбите на Закона за електронните съобщения да измени индивидуална лицензия № 101-02782-01 от 14.03.2007 г. (лицензията е издадена на 19.02.2004 г.) за изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за осъществяване на далекосъобщителна дейност наземно радиоразпръскване на радиосигнали в гр. Пазарджик, притежавана от „Фокус Нунти“ ООД.

Изменението на лицензията е както следва:

„Комисията за регулиране на съобщенията изменя и допълва индивидуална лицензия № 101-02782-01 от 14.03.2007 г. на „Фокус Нунти“ ООД, както следва:

Изменя буква „з“ от Приложение 1 „Параметри на мрежата“ от лицензията, както следва:

з) вид на антенната система: тип на платната: ADE.01.02.220; етажи: 2.

Изменя точка 2 от Приложение 3-01 към лицензията така:

„2. Антенна система – съставена от 2 броя антени тип ADE.01.02.220, разположени на 2 етажа в посока 20. Антените са производство на ALDENA –Италия“.

Допълва Приложение 3-01 от лицензията във връзка с оптимизация на антенно- фидерната система.

Изменя Приложение 2 „Размер, срокове и начин на заплащане на таксите по лицензията“.

*Решението е взето със 7 гласа „за”,
2 отсъствали*

РЕШЕНИЕ № 11 / 12.02.2008

Съветът за електронни медии разгледа на редовно свое заседание на 12.08.2008 г. заявление вх. № 027-09/30.01.2008 г., по описа на СЕМ. Заявлението е подадено от „РЕ:ТВ“ ЕООД, рег. по ф. д. № 15110 от 2007 г. на Софийски градски съд, наименование (търговска марка) на програмата: „RE:TV“ със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. П. Евтимий, № 22, представлявано от Асен Григоров Асенов и съдържа искане за издаване на регистрация за телевизионна дейност като търговски оператор. Заявителят е отправил искане за създаване и разпространение на телевизионна програма с общ (политематичен) профил – чрез кабел и сателит на територията на страната. Към заявление вх. № 027-09 / 30.01.2008 г. са приложени всички изискуеми от чл. 111 ЗРТ документи, както и опознавателен знак (лого на програмата), като проверката за редовност е осъществена от длъжностни лица на СЕМ.

СЕМ разгледа така представените документи на заявителя и установи, че кандидатът отговаря на изискванията на ЗРТ за издаване на исканата със заявлението регистрация за осъществяване на телевизионна дейност по заявения начин и обхват на разпространение на програмата: чрез кабел и сателит за територията на страната. СЕМ прецени, че са на лице предвидените от ЗРТ условия за издаване на регистрация за осъществяване на телевизионна дейност чрез технически способности, различни от наземното радиоразпръскване.

Програмните документи – програмен проект, програмна концепция, програмен профил и програмна схема не противоречат на разпоредбите на ЗРТ.

На основание чл. 125а, ал. 3 във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 16 от Закона за радиото и телевизията, СЕМ

РЕШИ:

Да извърши регистрация и да издаде удостоверение за регистрация за производство и разпространение на телевизионна програма „RE:TV“ – с общ (политематичен) профил на „РЕ:ТВ“ ЕООД – търговски оператор, по заявление вх. № 027-09/30.01.2008 г., по описа на СЕМ, при начин на разпространение - чрез кабел и сателит за територията на страната.

Началната дата на разпространение на програмата е 10.04.2008 г.

*Решението е взето със 7 гласа „за“,
2 отсъствали*

РЕШЕНИЕ № 12 / 26.02.2008

Съветът за електронни медии разгледа на редовно свое заседание на 26.02.2008 г. писмо от Комисията за регулиране на съобщенията с вх. № 027-13/20.02.2008 г. по описа на СЕМ:

С писмо вх. № 027-13/20.02.2008 г. КРС препраща по компетентност заявление за изменение на индивидуална лицензия вх. № 18-00-195/24.08.2006 г. по описа на КРС. Заявлението е подадено от „Гларус - Р“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. „Републиканска“ № 83, представлявано от Красимир Стоянов Димитров – управител, и съдържа искане за изменение на индивидуална лицензия № 101-00023/25.01.2005 г. (лицензията е издадена на 20.01.2000 г.) за осъществяване на далекосъобщения чрез налична и/или нова далекосъобщителна мрежа за наземно радиоразпръскване на радиосигнали в гр. Бургас.

Искането е относно:

Изменение на букви „е“, „ж“ и „и“ от Приложение 1.

Замяна на Приложение 3 с Приложение 3-01.

Изменение на Приложение 2.

СЕМ разгледа писмо вх. № 027-13/20.02.2008 г. от КРС, приложеното към него заявление и проект за изменение и на основание чл. 32, ал.2 от ЗРТ

РЕШИ:

Не възразява Комисията за регулиране на съобщенията при спазване разпоредбите на Закона за електронните съобщения да измени индивидуална лицензия № 101-00023/25.01.2005 г. (лицензията е издадена на 20.01.2000 г.) за осъществяване на далекосъобщения чрез налична и/или нова далекосъобщителна мрежа за наземно радиоразпръскване на радиосигнали в гр. Бургас, притежавана от „Гларус – Р“ ООД.

Изменението на лицензията е както следва:

„Комисията за регулиране на съобщенията ИЗМЕНЯ индивидуална лицензия № 101-00023/25.01.2005 г. на „Гларус – Р“ ООД.

Изменя букви „е“, „ж“ и „и“ от Приложение 1 „Параметри на мрежата“ от лицензията, както следва:

е) максимална мощност на изхода на предавателя: 480 W;

ж) максимална ефективно излъчена мощност: 1 580 W;

и) максимална ефективна височина на антенната система: 128 m.

Заменя Приложение 3 от лицензията с Приложение 3-01.

Изменя Приложение 2 „Размер, срокове и начин на заплащане на таксите по лицензията“.

*Решението е взето с 8 гласа „за“,
1 отсъствал*

РЕШЕНИЕ № 13 / 26.02.2008

Съветът за електронни медии разгледа на редовно свое заседание на 26.02.2008 г. писмо от Комисията за регулиране на съобщенията с вх. № 027-13/20.02.2008 г. по описа на СЕМ:

С писмо вх. № 027-13/20.02.2008 г. КРС препраща по компетентност заявление за изменение на индивидуална лицензия вх. № 18-00-21/11.02.2008 г. по описа на КРС. Заявлението е подадено от „Дарик Радио“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Дондуков“ № 82, представлявано от Радосвет Крумов Радев – изпълнителен директор, и съдържа искане за изменение на индивидуална лицензия № 101-00815/22.12.2004 г. (лицензията е издадена на 04.01.2001 г.) за осъществяване на далекосъобщения чрез налични и/или нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване на радиосигнали на територията на Република България.

Искането е относно:

Изменение на Приложение 1.

Изменение на Приложение 2.

СЕМ разгледа писмо вх. № 027-13/20.02.2008 г. от КРС, приложеното към него заявление и проект за изменение и на основание чл. 32, ал.2 от ЗРТ

РЕШИ:

Не възразява Комисията за регулиране на съобщенията при спазване разпоредбите на Закона за електронните съобщения да измени индивидуална лицензия 101-00815/22.12.2004 г. (лицензията е издадена на 04.01.2001 г.) за осъществяване на далекосъобщения чрез налични и/или нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване на радиосигнали на територията на Република България, притежавана от „Дарик Радио“ АД.

Изменението на лицензията е както следва:

„Комисията за регулиране на съобщенията изменя индивидуална лицензия № 101-00815/22.12.2004 г. на „Дарик Радио“ АД.

Изменя Приложение 1 „Параметри на предавателните станции от мрежата“ така:

1.1. допълва се ред за град Разлог.

Изменя Приложение 2 „Размер, срокове и начин на заплащане на таксите по лицензията“.

*Решението е взето с 8 гласа „за”,
1 отсъствал*

МОНИТОРИНГ

АКТ № 1 / 1. 02. 2008 г.

за установяване на административно нарушение

На 20.12.2007 г. при преглед на CD, предоставен на СЕМ, с писмо вх. № 014 –1209 – 02/11.12.2007 г. със запис на програма „Делта“ на оператора „Делта“ ООД, излъчена на 09.10.2007 г. от 18.00 часа до 22.00 часа, констатирах следното:

В програмата „Делта“ на „Делта“ ООД на 9.10.2007 г. след 02.04.22 часа от началото на записа – време, регистрирано по таймера на видеоплеъра на компютъра (предоставеният в СЕМ запис е без обозначение в картината с дата и таймер-сигнал), до 02.34.14 часа – пак по таймера на

плеъра, е излъчено предаването „Алтернативно кино“. В него, от 02.20.33 часа до 02.31.23 часа е показан филмът на „Зайфилм“ „След водата“ със субтитри на немски език и дублаж на руски език.

С така излъчения филм „След водата“ операторът „Делта“ ООД е нарушил изискването програмите на радио- и телевизионните оператори да се излъчват на официалния език, съгласно Конституцията на Република България, а именно на български език, с което е нарушен чл. 12, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

АКТ № 2 / 1. 02. 2008 г.

за установяване на административно нарушение

На 7.01.2008 г. при преглед на CD, предоставен на СЕМ, с писмо вх. № 014–1209–02/11.12.2007 г. със запис на програма „Делта“ на оператора „Делта“ ООД излъчена на 08.10.2007 г. от 18.00 часа до 22.00 часа, констатирах следното:

В програмата „Делта“ на оператора „Делта“ ООД на 8.10.2007 г. след един час от началото на записа

– време, регистрирано по таймера на видеоплеъра на компютъра (предоставеният в СЕМ запис е без обозначение в картината с дата и таймер-сигнал) започва излъчването на информационната емисия „Новини“. На финала на емисията, в 01.08.39 часа – пак по таймера на плеъра, преди финалните надписи, на фона на стоп кадър от шапката на емисия „Новини“,

централно разположени на екрана излизат два надписа. Първо, изписва се с бели ръкописни букви „гардероб“. Второ, под него с червени ръкописни букви на латиница е изписан надписът „Ariston S“.

С излъчването на шрифта на

търговската марка на субекта, осигурил гардероба на водещата на емисията „Новини“, операторът „Делта“ ООД е нарушил забраната да бъдат спонсорирани новини, с което е нарушен чл. 90, ал. 4 от Закона за радиото и телевизията.

АКТ № 3 / 11. 02. 2008 г.

за установяване на административно нарушение

На 18.01.2008 г., при преглед на CD, предоставен на СЕМ от „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД с придружително писмо вх. № 014-1218-01/29.11.2007 г., констатирах следното:

На 13 ноември 2007 г. „bTV-новините“ от 19.00 часа, излъчени по програма „бТВ“ на оператора „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД, са прекъснати от: обозначен рекламен блок в 19.23.53 часа (с реклами на: „Фанта“ – play on; GERMANOS – телефони Sony Ericsson K800I; боя за коса Aroma color – 100% покритие на белите коси; Бизнес кредитна линия на Пощенска банка; Бензиностанции SHELL – made to move; кафе машина DeLonghi; паста

за зъби Astera parodont Active), „Малък коментар“, рекламен блок в 19.27.48 часа (с реклами на: ВИБАТЕЛ – месец на LG; прах за пране SAVEX Deo Effect, ХИЛД – доверен партньор за цял живот; батерии DURACELL; боя за коса Palette intensive colour cream; Technopolis – пералня БЕКО – с 1000 оборота; HUGO XY за Него и HUGO XX за Нея), самопромоция в 19.30.24 часа, след което новините продължават в 19.30.32 часа.

С гореописаното не е спазена императивната разпоредба да не се прекъсват за реклама новини, което е нарушение на чл. 83, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията.

АКТ № 4 / 13. 02. 2008 г.

за установяване на административно нарушение

На 23.01.2008 г., извършвайки преглед на DVD със запис на телевизионна програма „Евроком България“, предоставен на СЕМ от „Евроком България“ ООД с придружително писмо вх. № 014-15-01/16.01.2008 г., констатирах следното:

На 28.11.2007 г. от 20.02 часа до

20.42 часа по програма „Евроком България“ на „Евроком България“ ООД е излъчено предаването „Каталог“, по време на което, от 20.08.30 часа до 20.09.26 часа, е представен репортаж със следното съдържание:

Магазин със стоки за зимен спорт. Водещата стои пред редица

изложени ски и други спортни артикули и интервюира собственика на магазина, който обяснява какви са моделите ски, които предлагат – гама от състезателни ски в различни размери, за слалом и гигантски слалом, с различни параметри за много добри скиори, от които има и много модификации... През цялото времетраене на репортажа върху показваните в кадър ски в общ и в едър план ясно се вижда марката ROSSIGNOL, изписана на изложените модели.

По гореописания начин в излъченото по програма „Евроком България“ предаване „Каталог“ чрез визуални средства са представени ски с марката „ROSSIGNOL“. Предаването „Каталог“ не е предназначено за рекламиране и представяне на стока с марката „ROSSIGNOL“ (РОСИНЬОЛ) и може да въведе в заблуждение аудиторията. Излъченото представлява скрита реклама, която е забранена, с което е нарушен чл. 77, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията.

АКТ № 5 / 27. 02. 2008 г.

за установяване на административно нарушение

На 07.01.2008 г., извършвайки преглед на видеокасета със запис на програма „Телекабел 1“ на „Телекабел“ АД, предоставена на СЕМ с придружително писмо вх. № 014-1214-01/23.11.2007 г., констатирах следното:

На 06.11.2007 г. от 10.20.51 часа до 11.05.06 часа по програма „Телекабел 1“ на оператора „Телекабел“ АД беше излъчен серийният филм „Чудото на Хуана“ – 83 епизод. По време на филма (върху кадри от филма) със светлосини букви от 10.34.42 часа до 10.34.47 часа беше изписано следното съобщение:

Търсим баничарка.

Много добро заплащане.

Осигурен превоз.

тел. 0878240568

Излъчено по времето на серийния филм „Чудото на Хуана“ – 83 епизод (върху кадри от филма), това публично съобщение, включено в програмата на оператора „Телекабел“ АД във връзка с работа, занаят или професия, по смисъла на ЗРТ е реклама, която не се разпознава ясно като такава и не е отделена от другите части на програмата чрез визуални или звукови средства, с което е нарушен чл. 82, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

СЪДЕБНА ПРАКТИКА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД РЕШЕНИЕ

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, Наказателна колегия, 23-ти състав, в открито заседание на единадесети февруари две хиляди и осма година в състав: районен съдия Станимир Мирев при участието на секретаря Камелия Грозданова, като разгледа докладваното от съдия Мирев н.а.х.д. № 6370/07 г. по описа на съда за 2007 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Радио Сити“ ООД, представлявано от управителя Камен Спасов, против Наказателно постановление (НП) № 13 от 27.03.2007 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „Радио Сити“ ООД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл.126, ал.1 във връзка с чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията за нарушение на чл.13, ал.3 във връзка с чл.14, ал.4 от Закона за радиото и телевизията.

В жалбата са изложени доводи, че наказателното постановление е незаконосъобразно, поради противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди се, че СЕМ, като контролиращ орган и наказващ орган не е взел предвид разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, като в производството по налагане на административно наказание не е обсъдил аргументите и доказателствата, даващи му основание да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, която третира института на маловажния случай. В изпратено до СЕМ възражение „Радио Сити“ ООД е разяснило цялата фактическа обстановка, както и обстоятелството, че вече е представил договорите, за които се твърди, че не са предоставени на СЕМ за разглеждане, но СЕМ е наложил на „Радио Сити“ ООД обжалваното наказателно постановление.

Въззиваемата страна счита, че жалбата е неоснователна. Сочи, че НП е издадено според формалните изисквания на закона, съдържа необходимите реквизити и не са допуснати съществени нарушения, които да са основание

за отмяна на процесното наказателно постановление. Съгласно чл.13, ал.3 от ЗРТ, радио и телевизионните оператори предоставят информация за своята дейност в предвидените в закона случаи. Моли жалбата да бъде отхвърлена и потвърдено изцяло атакуваното НП.

С писмо на 22.11.2006 г. СЕМ е изискал от оператора „Радио Сити“ ООД в 7-дневен срок да предостави копия от договори за реклама и/или спонсорство, действащи за периода 10.10.2006 г. – 20.10.2006 г., въз основа на които в телевизионната програма „СИТИ ТВ“ на „РАДИО СИТИ“ ООД са предоставени видеоматериали и събития, свързани с Мтел/Водафон. Писмото е получено от упълномощеното лице на оператора на 23.11.2006 г., но информацията не е предоставена, поради което е съставен АУАН. Исканата информация е следвало да бъде предоставена от оператора „Радио Сити“ ООД до 30.11.2006 г.

Изложената фактическа обстановка съдът изведе след анализ на събраните по делото гласни доказателства и приложените писмени доказателства.

Съдът кредитира показанията на св. Жукова, дадени в хода на проведено съдебно следствие, тъй като същите са логични и непротиворечиви. Заявява, че работи в СЕМ като експерт, във връзка с което е поискана информация от оператора „Радио Сити“ – договори за реклама или спонсорство във връзка с излъчени материал. Заявява, че е присъствала при установяване на нарушението.

Процесуалният представител на въззиваемата страна – адв. Чавдарова, е изразила становище да се заличи от списъка на свидетели актосъставителят Бузина, тъй като същата е напуснала работа в СЕМ. Въз основа на което съдът е определил, че заличава свидетеля Бузина.

При така установеното от фактическа обстановка съдът счита, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл.13, ал.3 във връзка с чл.14, ал.4 от ЗРТ.

Съгласно чл.13, ал.3 от ЗРТ радио и телевизионните оператори предоставят информация за своята дейност в предвидените в закона случаи. Такъв случай е предвиден в чл.14, ал.4 от ЗРТ, който овластява СЕМ да изисква от радио и телевизионните оператори материали, както и да прави на място проверки, свързани с осъществяване на надзор по спазване ЗРТ.

Видно от доказателствата по делото изисканата информация не е предоставена в установения срок.

На следващо място съдът намира, че се доказва по несъмнен начин извършеното нарушение от страна на жалбоподателя. Предвид изложените съображения съдът намира, че жалбоподателят е нарушил задълженията си по чл. 13, ал. 3 във връзка с чл. 14, ал. 4 от Закона за радиото и телевизията.

Мотивиран от горните съображения и на основание чл .63, ал. 1, ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

Потвърждава Наказателно постановление № 13 от 27.03.2007г. издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „РАДИО СИТИ“ ООД е наложено административно наказание – имуществено санкция в размер на 2000лв. за нарушение на чл.13, ал.3 във вр. чл.14, ал.4 от Закона за радиото и телевизията.

Решението подлежи на обжалване пред административен съд гр. София в 14-дневен срок.

ВИДИНСКИ РАЙОНЕН СЪД
Р Е Ш Е Н И Е
гр. София 13.02.2008г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Видински районен съд, Наказателна колегия в публичното заседание на седемнадесети януари през две хиляди и осма година в състав: Председател – Петър Сравчев при секретаря Деляна Доева, като разгледа докладваното от съдия Петър Славчев н.а.х.д. № 550 по описа за 2007 г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от „ТБВ“ ООД, седалище и адрес на управление гр. Видин, бу.”Паноня“ №44, представлявано от Божидар Методиев Пардонов в качеството му на управител, против Наказателно постановление № 11/20.03.2007г. на Председателя на Съвета за електронни медии, с което на жалбоподателя е наложена на основание чл.126, ал.1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) за извършено нарушение на чл.82, ал.1 от ЗРТ имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева.

Жалбоподателят, желае да се отмени обжалваното наказателно постановление, като излага в жалбата си, че били налице допуснати от наказващият орган съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Описанието на нарушението не отговаряло на правната му квалификация. Обжалваното наказателно постановление било необосновано. В съдебно заседание Божидар Пардонов прави възражение за това, че записът на видеокасетата, в частта му, в която се чува рекламата, бил остатъчен запис и не бил част от програмата, излъчена от телевизията.

Представителя на ответната страна в съдебно заседание твърди, че налице е излъчена реклама на олио „Вида“, при която е извършено нарушението, като поддържа, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхна съвкупност, Съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 23.10.2006 г. по програмата на „ТБВ“ на „ТБВ“ ООД от 23.55.55 часа до 01.37.16 часа на 24.10.2006 г. е излъчен игралният филм „Лазарен ястреб“ със субтитри на български език.

С писмо от председателя на СЕМ до управителя на „ТБВ“ ООД от 14.11.2006 г. е изискано представянето в регионалното бюро на СЕМ на контролни записи на програмата „ТБВ“ за посочени в същото периоди от време в нормален режим VHS касети.

В изпълнение на указанията от „ТБВ“ ООД Видин са предоставили на СЕМ видеокасета със запис на програмата „ТБВ“ на оператора „ТБВ“ ООД гр. Видин, излъчена на 23.10.2006г.

При разглеждане на видеозаписа от служителите на СЕМ Юлия Желева Стефанова и Румян Тодоров Петров, същите установили, че за времето от 00.38.01 часа до 00.38.19 часа от излъчваното му в продължение на осемнадесет секунди се чува ясно женски глас, който изрича текста: „Фирма „Олимпекс“ ви поздравява с Коледните и Новогодишните празници. Специален подарък за вас! Всеки закупил десет литрова бутилка олио „Вида“ получава безплатен календар за 2007 г. Посрещнете празниците с вкуса на Олио „Вида“!“

Въз основа на предлагания видеозапис е съставен акта на административно нарушение, по който е издадено обжалваното наказателно постановление.

Установено от съда и тази фактическа обстановка се доказва по категоричен начин от административно-наказателната преписка, акта за установяване на административно нарушение №4/30.01.2007 г., възражение срещу акта за установяване на административно нарушение, писмо от СЕМ до управителя на ТБВ ООД от 19.01.2007 г., писмо от председателя на СЕМ до управителя на „ТБВ“ ООД от 14.11.2006 г., 2 бр. известия за доставяне, решение № 34 от 01.03.2007 г. на СЕМ, решение № 1221 от 18.12.2006 г. на СЕМ Заповед №13/30.01.2007 г. на и. д. председател на СЕМ, показанията на свидетеля-актосъставител Юлия Желева Стефанова и на свидетеля Румян Тодоров Петров, между които няма противоречия, допълват се и си кореспондират относно това, което съдът ги кредитира.

Съдът кредитира изцяло показанията на свид. Петров и Стефанова, служители на СЕМ, като правдиви и съответстващи на събраните по делото доказателства, които логично и последователно излагат обстоятелствата, свързани с издаването на акта за установяване на административно нарушение. Свидетелят Петров допуска възможността да е налице остатъчен запис, в резултат, на което да се чува съобщението, изречено от женски глас, но според същия това

било изключено, тъй като съвсем ясно звучала рекламата на фона на затихналата звукова атмосфера. Свидетелката Стефанова посочва, че звукът на рекламата се чувал съвсем ясно, но така представена, рекламата не се е разпространявала ясно като такава и била отделена от другите части на програмата чрез визуални или звукови средства. И двамата свидетели не са гледали самото излъчване на програмата на „ТБВ“, касаеща предоставения видеозапис.

Приложената по делото видеокасета формат VHS не е доказателство, събрано по реда НПК, поради което съдът не следва да я приема като годно доказателствено средство и да коментира съдържанието ѝ.

Не са налице други доказателства, които да водят до различни изводи.

При установеното от фактическа страна съдът намери от правна страна следното:

Както актът, така и наказателното постановление са съставени и издадени от компетентни органи. Приложената Заповед № 13/ 30.01.2007 г. на и. д. председател на СЕМ установява правомощията на свидетелката Стефанова да съставя актове за установяване на административно нарушение по ЗРТ. Представените решения № 34 от 01.03.2007 г. на СЕМ и решение № 1221 от 18.12.2006 г. на СЕМ установяват правомощията на Мария Георгиева Стефанова, в качеството ѝ на председател на СЕМ, във връзка с издаването на обжалваното наказателно постановление.

Съдът счита, че от събраните доказателства по делото не се установява операторът „ТБВ“ да е представил реклама, която не се разпознава ясно като такава и не е отделена от другите части на програмата чрез визуални или звукови средства. Актът за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление, е съставен въз основа на преглеждането на видеозаписа на програмата, предоставен от „ТБВ“ ООД гр. Видин на видеокасета във формат VHS. Свидетелските показания на служителите на СЕМ, прегледали видеокасетата са достатъчно ясни и логически излагат възприетията си, поради което съдът ги е кредитирал. Сами по себе си тези показания не доказват излъчването на програмата на „ТБВ“ на 23.10.2006г. от 22.00 ч. до 24.10.2006г. 01.37 ч. със съдържанието, представено от свидетелите, тъй като същите не са имали възприетия от самата излъчена програма за посоченото време, а от неин запис върху видеокасета, който не е изготвен по правилата на НПК, поради което съдът не следва да го приеме като доказателство по делото.

Съгласно разпоредба на чл. 84 от ЗАНН по отношение за доказателствата и доказателствените средства в производството пред съда са приложими правилата на НПК. В разпоредбите на чл. 125 и чл. 126 от НПК е установен редът, по който могат да се изготвят веществени доказателствени средства „видеозаписи“. По делото не са налице доказателства, предоставени от „ТБВ“ ООД гр. Видин, видеозапис на видеокасета на СЕМ да е изготвен по реда на

НПК. С оглед на изложеното и свидетелските показания относно възприятията на служителите на СЕМ при разглеждане на този видеозапис следва да се преценят като възприятия, възпроизвеждащи обстоятелства по вещественно доказателства, несъбрано по реда на НПК. Предвид на изложеното, обжалваното наказателно постановление се явява необосновано, поставено при неизяснена фактическа обстановка и незаконосъобразно.

Съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е издадено при нарушение на административно-производствените правила, изразяващо се в непосочване на мястото на извършване на деянието, съгласно изискването на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Посоченият пропуск е съществен с оглед определяне ясно на извършеното деяние и правото на защита на жалбоподателя, поради което също се явява основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

С оглед на изложеното обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и поставено при нарушение на административно производствените правила, поради което следва да бъде отменено.

Водим от горното, на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №11/20.03.2007г. на Председателя на Съвета за електронни медии, с което на „ТВВ“ ООД, седалище и адрес на управление гр. Видин, бул. „Панония“ № 44, представлявано от Божидар Методиев Пардонов, в качеството му на управител, е наложена на основание чл.126, ал.1 от ЗРТ за извършено нарушение на чл.82, ал.1 от ЗРТ имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Административен съд Видин с касационна жалба в четиринадесетдневен срок от съобщението на страните по реда на АПК.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД Р Е Ш Е Н И Е гр.София, 20.02.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 7-и състав, в публично заседание на 12 декември две хиляди и седма година в състав: председател: Велимир Атанасов и при секретаря Татяна Асенова, като разгледа докладването от съдия Атанасов н.а.х.д.

№16353г, по описа за 2006 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН

С НП № 32/ 31.10.2006 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии на „Агенция Витоша“ ЕООД, с адрес за управление – гр. София, бул. „Фритъв Нансен“ № 5, представлявано от Антоанета Стоянова Арсова, в качеството ѝ на управител за това, че на 5.07.2006 г. по програма „Радио Витоша“ на „Агенция Витоша“ ЕООД, разпространена по честота 97,6 MHz за гр. София, в часовия пояс между 18.00 и 19.00ч., е излъчена в обозначен рекламен блок, включващ следната реклама: „Всичко започва преди 1000 години от глетчерите в Лапландия. А благодарение на лъчите на среднощното финландско слънце днес има „Финландска водка“. Затова, всяко лято празнуваме „Финландия миднайт сън“. Елате на едно уникално плажно парти във Варна – 21 юли, 20 часа, в клуб „Ей Лондж“, за да празнуваме заедно изгледа на среднощното слънце“, като с разпространението на описаната реклама във времето между 18.00 ч. и 19.00 ч., в която е използвано името на „Финландия водка“, операторът „Агенция Витоша“ ЕООД е излъчил непряка реклама на спиртна напитка – нарушение по чл. 55, ал. 3 от Закона за здравето, на основание чл. 218, ал.6 от Закона за здравето във вр. чл. 127, ал. 2 от ЗРТ е наложено наказание – имуществена санкция в размер на 5000,00лв..

Постановлението е обжалвано в срок от „Агенция Витоша“ ЕООД, представлявано от Антоанета Стоянова Арсова, в качеството ѝ на управител. В жалбата сочи, че не било налице нарушението, за което е издадено обжалваното наказателно постановление, тъй като въпросните фрази не представлявали непряка реклама, тъй като не били търговско послание, а било свързано единствено с провеждането на определено събитие, което се провело в определено време и на определено място. Не била на лице компетентност на председателя на СЕМ да санкционира по Закона за здравето, тъй като това противоречало на чл.20, ал 1 от ЗРТ. Излъчаното съобщение пък отговаряло на всички изисквания по чл.80, ал.3 от ЗРТ и всички изисквания по този закон. По тези причини се иска отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказващият орган чрез свой представител дава становище, че жалбата е неоснователна и наказателното постановление следва да се потвърди като законосъобразно и правилно. Съобщението било излъчено и то представлявала непряка реклама по пар. 18 и 20 от ДР на ЗЗ, съобразно своето съдържание. Поради това, обжалваното наказателно постановление се явявало законосъобразно и следвало да бъде потвърдено.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

1. По допустимостта на жалбата.

Жалбата подадена в срок и е допустима.

2. Относно нарушението на процесуалния закон.

Разглеждайки обжалваното наказателно постановление и акта, въз основа на който същото е било издадено, съдът намира, че не са налице съществени нарушения на процедурата по издаването му по ЗАНН. Налице са достатъчно пълни и точни описания на нарушението / въпросът дали се доказват описаните обстоятелства е отделен/; актът и наказателното постановление съдържат всички реквизити, изисквани от ЗАНН; издадени са от компетентни органи; описаното нарушение е правилно квалифицирано и наказанието е наложено по съответстваща норма на ЗРТ.

Компетентността на органа, издал обжалваното наказателно постановление произтича от член 218, ал. 6 от ЗЗ, като не е налице някакво противоречие между двата закона / ЗРТ и ЗЗ/ относно този въпрос. Не е налице и такова противоречие относно нормите на чл. 55, ал. 3 от ЗЗ и зл. 80, ал. 3 от ЗРТ, доколкото първата норма създава отделно задължение спрямо операторите, които излъчват реклами и съдържанието на тези реклами. При това положение, твърденията на защитата за липса на компетентност на наказващия орган и неправилна квалификация на нарушението са неоснователни.

3. Относно приложението на материалния закон.

От фактическа страна:

Видяно от удостоверение от 20.09.2006 г. по ф.д. № 22222 / 1994 г., СГС, „Агенция Витоша“ ЕООД, е с адрес за управление – гр. София, бул. „Фритьоф Нансен“ № 5, като се представлява от Антоанета Стоянова Арсова, в качество ѝ на управител. Доказва се по категоричен начин, от събраните по делото доказателства: показания на свид. Петров, Христова, представената техническа документация за уредите, с които е изслушано предаването и е направен запис, предоставен по делото, както и от извършеното изслушване на записа, е, че на 05.07.2006 г. по програма „Радио Витоша“ на „Агенция Витоша“ ЕООД, разпространена по честота 97,6 MHz за гр. София, в часовия пояс между 18.00 и 19.00 ч., е излъчена в обозначен рекламен блок, включващ следната реклама: „Всичко започва преди 1000 години от глетчерите в Лапландия. А благодарение на лъчите на среднощното финландско слънце днес има „Финландска водка“. Затова, всяко лято празнуваме „Финландия миднайт сън“. Елате на едно уникално плажно парти във Варна – 21 юли, 20 часа, в клуб „Ей Лондж“, за да празнуваме заедно изгледа на среднощното слънце“.

Не са на лице каквито и да било доказателства, опровергаващи този извод, поради което въз основа на описаните доказателства, съдът приема това обстоятелство за доказано

Въпросните фрази са били чути „на живо“ от свид. Петров, използвайки годен технически уред „Сtereo синтезиращ тунер Техникс ST – GT 350“, като същевременно са били записани в техническия отдел на СЕМ на годно техни-

ческо средство „JVC TD – W254BL”, като запис е бил предоставен по делото.

След това, този запис, е бил чул и от свид. Христова, която се е убедила в съдържанието му.

Предвид посоченото е съставен акт № 44/ 03.10.2006 г., въз основа на който е издадено наказателното постановление, който е връчен на редовно упълномощено лице.

От правна страна:

Съобразно чл. 55, ал. 3 от Закона за здравето, действаша към 9.12.2005 г.: „Непряката реклама на спиртни напитки не може да се излъчва радио – и телевизионни предавания преди 22,00 часа.“.

Съобразно т. 18 от ДР на 33 : „Спиртни напитки“ са течности, предназначени за консумация, които съдържат най – малко 15 обемни процента етилов алкохол, а според т. 20 от ДР на същия законн : „Непряка реклама“ е всяка форма на търговско послание, съобщение, препоръка или действие, която използва име или фабрична марка на алкохолна напитка, както име или стоки, които не са алкохолни напитки.

За нарушение на чл. 55, ал. 3 от 33, съответства санкционната норма на чл. 218, ал. 6 от 33, според която: Радио – телевизионни оператори, които в нарушение на чл.55, ал. 1 и ал. 3 излъчват реклама на спиртни напитки, се наказват с имуществена санкция в размер на 5000 лв., а при повторно нарушение – 10 000 лв., налагани от Съвета за електронни медии по реда на Закона за радиото и телевизията“.

По делото се доказва, че на 5.07.2006 г. по програма „Радио Витоша“ на „Агенция Витоша“ ЕООД, разпространена по честота 97,6 MHz за гр. София, в часовия пояс между 18.00 и 19.00 ч., е излъчена в обозначен рекламен блок, включващ следната реклама : „Всичко започва преди 1000 години от глетчерите в Лапландия. А благодарение на лъчите на среднощното финландско слънце днес има „Финландска водка“. Затова, всяко лято празнуваме „Финландия миднайт сън“. Елате на едно уникално плажно парти във Варна – 21 юли, 20 часа, в клуб „Ей Лондж“, за да празнуваме заедно изгледа на среднощното слънце“.

Съдът намира, че въпросните фрази, съобразно своето съдържание не представлява непряка реклама на спиртна напитка, според т. 18 и 20 от ДР на 33. В съобщението се използва в името на „Финландска водка”, което е на конкретна спиртна напитка с повече от 15 обемни процента етилов алкохол. Същевременно обаче, останалата част от съдържанието на съобщението няма търговски характер, доколкото не цели акцентирането върху качествата на напитката; привличането на вниманието на слушателя върху въпросната спиртна напитка с цел нейна продажба или популяризиране на качествата ѝ; както и стимулиране на потребителя към закупуването, а цели единствено разгласяването на конкретно събитие – плажно парти „Финландия миднайт сън”, на

конкретно място и на определена дата. Всичко това сочи, че съобщението не представлява „непряка реклама“ на „спиртна напитка“ по смисъла на т. 18 и 20 от ДР на 33.

Всичко това води до извод, че дружеството – жалбоподател не е допуснало нарушение на чл. 55, ал. 3 от Закона за здравето, като на 5.07.2006г. по програма „Радио Витоша“ на „Агенция Витоша“ ЕООД, разпространена по честота 97,6 MHz за гр. София, в часовия пояс между 18.00 и 19.00ч., е излъчена в обозначен рекламен блок, включващ следната реклама: „Всичко започва преди 1000 години от глетчерите в Лапландия. А благодарение на лъчите на среднощното финландско слънце днес има „Финландска водка“. Затова, всяко лято празнуваме „Финландия миднайт сън“. Елате на едно уникално плажно парти във Варна – 21 юли, 20 часа, в клуб „Ей Лондж“, за да празнуваме заедно изгледа на среднощното слънце“, поради което незаконосъобразно е санкционирано по чл. 218, ал. 6 от 33.

Следователно, обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло НП № 32/ 31.10.2006 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на 5.07.2006 г. по програма „Радио Витоша“ на „Агенция Витоша“ ЕООД, разпространена по честота 97,6 MHz за гр. София, в часовия пояс между 18.00 и 19.00 ч., е излъчена в обозначен рекламен блок, включващ следната реклама : „Всичко започва преди 1000 години от глетчерите в Лапландия. А благодарение на лъчите на среднощното финландско слънце днес има „Финландска водка“. Затова, всяко лято празнуваме „Финландия миднайт сън“. Елате на едно уникално плажно парти във Варна – 21 юли, 20 часа, в клуб „Ей Лондж“, за да празнуваме заедно изгледа на среднощното слънце“, като с разпространението на описаната реклама във времето между 18.00 ч. и 19.00 ч., в която се е използвала името на „Финландия водка“, операторът „Агенция Витоша“ ЕООД е излъчил непряка реклама на спиртна напитка – нарушение по чл.55, ал. 3 от Закона за здравето, на основание чл. 218, ал. 6 от Закона за здравето във връзка с чл. 127, ал. 2 от ЗРТ е наложено наказание – имуществена санкция в размер 5000 лв., като незаконосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно – процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е готово.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД
РЕШЕНИЕ
гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд София-град, IV Касационен състав в публично съдебно заседание на двадесет и втори февруари две хиляди и осма година в състав: Председател: Пламен Горелски и членове: Румяна Лилова и Ива Кечева, при участието на секретаря Макрина Христова в присъствието на прокурора Никова като разгледа докладваното от председателя н.а.х.д. 6409 по описа за 2007 г., и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63 ал. 1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Съвета за електронни медии срещу решение на СРС, НК, 94 състав по нахд. 8387/2007г., с което е отменено наказателно постановление № 22/14.05.2005г. на председателя на СЕМ за налагане на имуществена санкция на „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД в размер на 2000лв. за нарушение на чл.17, ал.3 ЗРТ. Като касационно основание се сочи неправилно приложение на чл.40 ЗАНН и несъобразяване с чл.53, ал.2 ЗАНН. Поради това се моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена.

Прокурорът счита жалбата за неуснователна.

Съдът , след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима , като подадена в срок.

Разгледана по същество, е основателна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 94 състав по н.а.х.д. 8387/2007 г. е отменено наказателно постановление №22/14.05.2007 г. на председателя на СЕМ за налагане на имуществена санкция на „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.17, ал.2 предложение последно във връзка с чл.17, ал.3 ЗРТ.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл.24 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателното преследване.

След изслушване на актосъставителя и обсъждане на събраните

доказателства СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 09.03.2007г. св. Олга Бузина, експерт в СЕМ в присъствието на двама нейни колеги, при преглед на видеокасетата със записа на програмата БТВ на „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД предоставена след поискване от оператора, е констатирала, че на 05.02.2007г. в предаването „Шоуто на Слави“ в авторска рубрика на Иван Кулеков – „Миксер“ са били показани сцени от игралния филм „Широко затворени очи“ на режисьора Стенли Кубрик, преценени като наситени със сексуално съдържание. Сцените били излъчени преди 23.00 часа, като съдържанието им е подробно описано в акта и наказателното постановление и се свежда до представяне на кадри с напълно голи тела и действия, характерни за осъществяване на полов акт. Съдът е приел, че между страните няма спор относно фактите, включени в обстоятелствената част на АУАН и НП, поради което и не е извършил оглед на приобщената по делото видеокасета, а само относно правната им квалификация. При тази фактическа обстановка районният съд е счел, че НП е издадено в противоречие с процесуалния закон, тъй като АУАН е бил съставен в отсъствие на нарушителя и по този начин е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Налице е посочено в жалбата касационно основание, което съдът квалифицира нарушение на закона – чл.348 ал.1 т.1 НПК. Доводите на касатора са ясно изложени, но посочената от него квалификация на нарушението е неправилна и не обвързва съда. Разпоредбите на чл.40 ЗАНН и чл.53 ал.2 ЗАНН касаят процеса пред АНО, а не съдебно производство, поради което те не представляват процесуални правила за съда и нарушаването им се квалифицира именно като такова по чл.348, ал.1 т.1 НПК.

Съдът не споделя извода на СРС, че актът е съставен в отсъствие на нарушителя. Напротив, видно от самия АУАН, той е съставен на 30.03.2007 г. и е подписан за нарушителя от негов пълномощник с представено пред актосъставителя пълномощно. С оглед осигуряване на присъствието му е била изпратена и покана от 22.03.2007 г., която е получена, видно от приложената обратна разписка. Поканата е изрично цитирана сред приложените документи и материали. Въпреки че актосъставителят не си спомня ясно случая, в показанията си той никъде не заявява, че актът е съставен на 19.03.2007 г., и то в отсъствието на нарушителя. Възражението на последния, депозирано в срок, и жалбата му срещу наказателното постановление не съдържат оплаквания за нарушения на чл.40 ЗАНН. Такъв довод е наведен едва при даване ход по същество пред районния съд, явно предвид липсата на категоричност в показанията на актосъставителя. Действително е налице разминаване относно датата на съставяне на акта, доколкото в титулната част тя е посочена като „30.03.2007г.“, а в текста на акта като „19.03.2007 г.“, като това се подкрепя и от факта, че поканата, цитирана като приложена дата към акта, е от 22.03.2007 г.

Наказателните постановления са вид административни актове, които се издават след надлежното провеждане административно-наказателно производство. За пороците, които водят до незаконосъобразност на наказателните постановления важат на общо основание правилата, свързани с недействителността на всички актове на администрацията. По принцип в административния процес съществено нарушение на административно-производствените правила е налице тогава, когато то създава вероятност за неистинност на фактите, които административният орган кредитира. В конкретния случай между страните от самото начало на процеса няма спор относно фактите. Дори да се приеме, че нарушителят не е присъствал при съставяне на акта, в случая това не би се отразило на материално-правните изводи на наказващия орган, тъй като не би обусловило отпадане на задължението за телевизионния оператор да спазва чл.17 ал.2 ЗРТ.

Освен това, въпреки санкционния характер на административно-наказателното право, нарушаването на правото на защита на субекта на административно наказателната отговорност не следва да се абсолютизира, предвид разликите в същността и функциите на административните и углавните наказания. Правото на защита в административно-наказателния процес може да бъде нарушено само във връзка със съществено нарушение на административно-производствените правила – само тогава, когато то създава вероятност за неистинност на фактите, които административният орган е счел за установени и които са от значение за съществуването на самата отговорност. Ако административно-наказващият орган е допуснал пропуски или неточности при съставяне на акта, които обаче в крайна сметка не засягат правно-релевантните факти, не е налице съществено нарушение на административно-производствените правила, нито на правото на защита на субекта. В този смисъл е предвидена и разпоредбата на чл.53 ал.2 ЗАНН, а и в случая нарушението, вменено на оператора, е ясно описано в АУАН и в наказателното постановление.

Като е счел, че в административно-наказателното производство са допуснати нарушения на чл.40 ЗАНН и не е съобразил приложението на чл.53 ал.2 ЗАНН, съдът е приложил неправилно тези разпоредби на закона, поради което е налице релевираното касационното основание на чл.348 ал.1 т.1 НПК и обжалваното решение следва да бъде отменено. На основание чл.222 ал.1 АПК настоящата инстанция следва да се произнесе по съществото на спора.

Съгласно чл.17, ал.2 ЗРТ телевизионните оператори са длъжни да не допускат създаване или предоставяне на разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл.10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или са насочени към увреждане на физическото, умственото и моралното развитие на малолетните и

непълнолетните. Разпоредбите по ал.2 които засягат малолетните и непълнолетните не се отнасят до предавания в кодиран вид и/или предавания, които се излъчват между 23.00 и 6.00ч. и са ясно обозначени чрез предхождащ ги аудио- и/или аудио-визуален знак или се идентифицират с визуален знак през цялото време. Тази разпоредба не изключва отговорността на оператора за спазването на принципите на чл.10 през цялото времетраене на програмата. От изложеното следва, че създаването или предоставянето за разпространение на предавания, насочени към увреждане на физическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните не се допуска изобщо между 6.00 и 23.00 часа, а в останалото време такива предавания следва да са обозначени по съответния ред. Дори да са обозначени по предвидения в закона начин, излъчването на въпросните предавания преди 23.00 часа е забранено. Следователно, предупредителното изказване на водещия и предупредителният надпис за излъчване на кадри, които по принцип са забранени до 23.00 часа, не изключват административно-наказателна отговорност.

Спорно между двете страни е дали излъчването на процесните кадри от филма „Широко затворени очи“ е насочено към увреждане на физическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните. Настоящата инстанция счита, че съставът на административното нарушение, за което е санкциониран телевизионният оператор, в случая е осъществено. Действително в рамките на популярно телевизионно шоу преди 23.00 часа са излъчени кадри, наситени със сексуално съдържание. Законът не случайно въвежда изрична и разширена защита по отношение на малолетните и непълнолетните във връзка с тяхното морално развитие. Вярно е че липсва легално определение на понятието „увреждане на физическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните“. Поради това административно-наказателната отговорност е достатъчно да е извършено деянието, а последиците от него не са предвидени като съставомерни.

По изложените съображения и на основание чл. 222 ал. 1 АПК обжалваното решение следва да бъдат отменено, а наказателното постановление – потвърдено.

Водим от горното. Административен съд София-град.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на СРС, НК 94 състав по нахд 8387/2007 г.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22/14.05.2007 г. на председателя на СЕМ за налагане на имуществена санкция на „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД в размер на 2000 лв за нарушение на чл.17 ал.2, предложение последно, във връзка с чл.17 ал.3 ЗРТ.

Решението е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВИДИН
РЕШЕНИЕ № 35

гр. Видин , 28.02.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Видин, Наказателно отделение в публичното заседание на осемнадесети февруари през две хиляди и осма година в състав: председател – Антония Генадиева, и членове – Биляна Панталеева и Росица Славчева, при секретаря М. Иванова и в присъствието на прокурора К. Кирилов, като разгледа докладваното от съдей Славчева а.н.д. № 24 по описа за 2008 година и за да се произнесе, съобрази следното:

Делото е образувано по жалба с правно основание чл.63, ал.1, изречение второ от ЗАНН, подадена от СЕМ, представлявано от Мария Стефанова, чрез процесуалния представител Чавдарова, против Решение №711/10.12.2007 год., постановено по н.а.х.д. №1207/2007 г. по описа на РС Видин, с което е отменено НП на Председателя на Съвета за електронни медии.

Жалбоподателят твърди в жалбата, че НП е законосъобразна и моли съда да отмени решението на РС Видин и да потвърди НП. Изложил е доводи в писмено становище.

Ответната страна моли, жалбата да бъде оставена без уважение и бъде потвърдено решението на ВРС.

Председателят на Окръжна прокуратура Видин твърди, че жалбата е неоснователна и решението на ВРС следва да се потвърди.

ВРС е приел, че на 18.06.2007 г. свид. Стефанова, Петров и Христова са извършили прослушване на CD, предоставен от „Пардонови“ ООД, съдържащ запис на програма на „Радио Бъдин“ излъчена на 23.03.2007 г. На честота 93.6 MHz в гр. Видин от 08.00 часа до 12.00 часа. Свидетелите установили, че освен името на кафе „Вижън”, за което е посочено, че предоставя награда, също е представено и с подробно описание на дейността, мястото на дейност и асортимент от предлагани изделия. За нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗРТ бил съставен АУАН, впоследствие е издадено НП на Председателя на СЕМ.

Между така събраните доказателства няма противоречия , кореспондират помежду си и взаимно се допълват, поради което Съдът ги кредитира и ВРС правилно ги е кредитирал.

При така установената горна фактическа обстановка, Съдът намира, че решението на ВРС е правилно, а издаденото НП е незаконосъобразно и необосновано.

АС Видин споделя изцяло мотивите и съображенията на ВРС изложени

в решението, а именно, че в АУАН и НП е налице несъответствие между описанието на нарушението и правната квалификация на нарушената разпоредба от ЗРТ. В обжалването НП е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 92, ал.2 от ЗРТ, според която името на спонсора и/или търговската му марка се споменава, представя или обозначава по друг начин само в началото и/или в края на предаването. Никъде в АУАН и в НП не е описано, кога тези данни са споменати. Правилно ВРС е приел, че посоченото нарушение на процесуалните норми води до затрудняване правото на защита на нарушителя, който не може да разбере в какво точно е обвинен.

Правилно ВРС е приел, че разгледаното и по същество НП е незаконосъобразно, тъй като е излъчено публично съобщение, включено в програмата на радио- или телевизионен оператор „Радио Бъдин”, във връзка с търговия, осъществена посредством кафе „Вижън”, имащо за цел да насърчи продажбата, покупката или наемането на стоки или услуги предоставяни в търговски обект, т.е. осъществена е реклама. Горното безспорно се доказва и от представени по делото договор от 28.02.2007 г. между „Пардонови“ ООД и „Булстрейд Ко“ ЕООД, от който е видно, че за това съобщение на рекламодателя е предоставено време в програмата срещу заплащане или друго подобно възнаграждение.

С оглед горните съображения неоснователни са оплакванията в жалбата.

НП е незаконосъобразно и необосновано. Решението на ВРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН във вр.с чл. 208 АПК Административен съд – Видин

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №711/10.12.2007 г. по а.н.д. № 1207/2007г. по описа на Районен съд – Видин.

Решението не подлежи на обжалване.

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

РЕШЕНИЕ № 1143

гр. София, 1.02.2008

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав – II колегия, в съдебно заседание на тринадесети декември две хиляди

и седма година в състав: Председател: Светла Петкова и членове: Иван Трендафилов, Александър Еленков, Наталия Марчева и Милка Панчева, при секретар Григоринка Любенова и с участието на прокурора Мария Каменска изслуша докладваното от председателя Светла Петкова по адм. дело № 9874/2007.

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по касационна жалба на Едноличен търговец „НЕМ-Генов-Георги Генов“, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Найден Геров“ № 2, представляван от Георги Димитров Генов, срещу решение № 6923 от 2.07.2007 г. по административно дело № 303/2007 г. на Върховния административен съд, пето отделение.

Ответната страна – Съвет за електронни медии, в писмени бележки оспорва основателността на касационната жалба и моли да се остави в сила решението на тричленния състав на ВАС.

Заинтересованите лица: Фондация „Радио Нова Европа“, гр. София, „Радиокompания Си. Джей“, гр. Берковица, „Алфа радио“ ООД, гр. София и „Гео Адвайзърс“ ЕООД, гр. София не са изразили становище по жалбата. „Маки“ ООД, гр. Берковица, чрез управителя Кирил Григоров в съдебно заседание моли да се остави в сила обжалваното решение като законосъобразно.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна по смисъла чл. 210, ал. 1 АПК срещу съдебен акт, който подлежи на касационно обжалване и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С посоченото решение тричленен състав на Върховния административен съд, пето отделение, е отхвърлил жалбата на касационния жалбоподател срещу решение № 1218 от 14.12.2006 г. на Съвета за електронни медии, с което са класирани кандидатите за лицензия, участвали в открития с решение № 934 от 11.05.2006 г. конкурс за осъществяване на радиодейност чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване на територията на град Монтана за честота 92,6 MHz и с което „Маки“ ООД, гр. Берковица е определено за спечелил конкурса кандидат, на който да се издаде лицензия за осъществяване на радиодейност. За да постанови този резултат тричленният състав е приел, че всички действия, извършени от Съвета за електронни медии (СЕМ) и съставляващи производството по провеждане на обявения конкурс, както и всички актове, издадени от СЕМ в това производство, вкл. и оспореното решение, са законосъобразни.

Този извод на тричленния състав и постановеното въз основа на него съдебно решение са правилни.

От данните по делото е видно, че с решение № 746 от 20.04.2006 г. Комисията за регулиране на съобщенията е предоставила на СЕМ по негово

искане информация относно техническите параметри, необходими за наземно радиоразпръскване на радиопрограми на територията на гр. Монтана, вкл. свободните радиочестоти, допустимите мощности на излъчване и възможните точки на излъчване. Към решението е приложен и проект на индивидуална лицензия за далекосъобщителна дейност в изпълнение на изискването по чл. 116, ал. 5 Закона за радиото и телевизията (ЗРТ). Въз основа на това решение, със свое решение № 934 от 11.05.2006 г. (обн., ДВ, бр. 57 от 2006 г., стр.122/n) СЕМ е открил неприсъствен конкурс за осъществяване на радиодейност чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване за Монтана, област Монтана, за честота 92,6 MHz. В същото решение са посочени датата, мястото и часа на провеждане на конкурса, както и срока и мястото на подаване на заявление за участие, мястото, срока и реда за закупуване на конкурсните книжа.

По-нататък от данните по делото е видно, че след обнародването на решението за конкурса СЕМ е приел редица актове, касаещи провеждането на конкурси по чл. 116а, ал. 1 ЗРТ, по-съществените от които са:

- С решение № 1013/29.06.2006 г. СЕМ е приел критериите за оценяване на кандидатите за лицензии за осъществяване на радио- и телевизионна дейност, както и тяхната относителна тежест при определяне на комплексната оценка.

- С решения по протокол № 53 и протокол № 56, СЕМ е приел документите относно реда за провеждане на конкурсите и методиката на оценяване на кандидатите за получаване на лицензия за осъществяване на радио- и телевизионна дейност, както и цената на един комплект книжа.

- С решение от 12.10.2006 г. Съветът за електронни медии е приел Правилник за организиране и провеждане на конкурси за лицензиране на радио- и телевизионни оператори, разпространяващи своите програми чрез наземно радиоразпръскване. На същата дата било взето и решение за приемането на Правилник за съставяне на експертни комисии. И двата правилника са приобщени към доказателствения материал.

На свое заседание определената със заповед техническа комисия е разгледала подадените документи за честота 92,6 MHz на девет кандидати, между които и жалбоподателя, като, видно от приложения протокол, констатираните пропуски са били отстранени от него и същият е бил предложен за участие в конкурса.

- Със заповед № 47/22.11.2006 г. председателят на СЕМ назначил експертната комисия, която да извърши проверка на подадените документи за съответствието им с изискванията на Закона за радиото и телевизията и обявените критерии в конкурса, обявен за град Монтана, за честота 92,6 MHz.

– С решение №1177/23.11.2006 г. от заседание, проведено на 23.11.2006 г., СЕМ е допуснал до участие в обявения конкурс за осъществяване на радиодейност чрез използване на налични и/или изграждане на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване на територията на град Монтана, за честота 92,6 MHz седем кандидати: „Радиокомпания СИ.ДЖЕЙ“ ООД, „Маки“ ООД, „Гео Адвайзърс“ ЕООД, Фондация „Радио Нова Европа“ „Радио Веселина“ ЕАД, „Алфа радио“ ООД и дружеството - жалбоподател. До участие не бил допуснато „Фокус Нунти“ ООД, а процедурата е била прекратена по отношение на кандидата „Радио ФМ-плюс“ АД, който оттеглил заявлението си за участие. На заседания на 23.11.2006 г., 30.11.2006 г. и 04.12.2006 г. членовете на еспертната комисия представили индивидуални оценки за всеки от кандидатите и подписали мотивирани таблици със своите окончателни индивидуални оценки по критерии и подкритерии. В резултат на извършените изчисления комисията оценила кандидатите с окончателна комплексна оценка както следва: „Алфа радио“ ООД и „Маки“ ООД - с по 87 точки, „Радиокомпания СИ.ДЖЕЙ“ ООД - 83 точки, „Радио Веселина“ ЕАД - 80 точки, ЕТ „Нем-Генов-Георги Генов“ - 77 точки, Фондация „Радио Нова Европа“ - 72 точки, „Гео Адвайзърс“ ЕООД - 66 точки.

На заседание на 14.12.2006 г. Съветът за електронни медии приел и обсъдил доклада на експертната комисия. На основание чл.116в от Закона за радиото и телевизията, СЕМ взел решение №1218/14.12.2006 г., с което класирал кандидатите за лицензия, участвали в открития с решение № 934/11.05.2006 г. конкурс за осъществяване на радиодейност чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване на територията на град Монтана, област Монтана, за честота 92,6MHz, в следния ред: „Маки“ ООД, „Радио Веселина“ ЕАД, „Алфа радио“ ООД, „Радиокомпания СИ.ДЖЕЙ“ ООД, ЕТ „Нем-Генов-Георги Генов“, Фондация „Радио Нова Европа“, „Гео Адвайзърс“ ЕООД. За спечелил конкурса, на който да се издаде лицензия за осъществяване на радиодейност, било определено „Маки“ ООД, със седалище и адрес на управление гр. Берковица.

При тези данни неоснователен е доводът в касационната жалба, че решението на тричленния състав е постановено в нарушение на материалния закон, защото първоинстанционният съд не бил взел предвид оплакването на жалбоподателя, че критериите въз основа на които СЕМ е обосновал класирането на кандидатите, не са идентични с обявените критерии за оценяване на конкурсните документи.

Оплакването е неоснователно, тъй като, както е посочил тричленния състав в обжалваното решение, класирането е било извършено на базата на събрания брой точки, след оценяване на предложенията на кандидатите по

всеки един от одобрените критерии и подкритерии. В доклада на експертната комисия се съдържат резултатите от оценяването на кандидатите от всеки един от членовете на комисията, а като средно аритметично число са определени и окончателните комплексни оценки, съобразно чл. 31 и сл. от Правилника за организирането и провеждането на конкурса. На обсъждане са били подложени всички релевантни за формирането на комплексната оценка данни по отделните критерии, за да се оформи крайният извод за най-пълно удовлетворяване на конкурсните изисквания на класирания на първо място кандидат, съобразно целта слушателската аудитория в региона на гр. Монтана да получи достъп до нови и разнообразни радиопрограми, както и радиочестотният спектър в зоната на обслужване да бъде ефективно използван.

В касационната жалба липсва конкретно посочване на някакво различие между приетите от СЕМ с решение № 1013/29.06.2006 г. критерии за оценяване на кандидатите за лицензии за осъществяване на радио- и телевизионна дейност, както и тяхната относителна тежест при определяне на комплексната оценка при провеждането на конкурси за издаване на лицензии за радио- и телевизионна дейност, и критериите, по които всеки един от участниците в конкурса е бил оценяван от всеки един от членовете на експертните групи (виж съдържащите се в преписката на СЕМ окончателни индивидуални оценки, изготвени от всеки член на експертната комисия за процесния конкурс за всеки един от участниците в него). Липсата на конкретика в оплакването не позволява позадълбочено обсъждане на неговата основателност. Пространното изложение на касатора в основната си част поддържа доводи по съществуването на спора. Те са поддържани пред тричленния състав, който ги е обсъдил с ясни, пълни и непротиворечиви мотиви, които могат да се споделят изцяло. Това е така, защото първостепенният съд е осъществил в пълен обем контрола за законност по отношение на оспорения акт. На стр. 2,3 и 4 от мотивите към съдебното решение тричленният състав подробно е проследил както процедурата по чл.8 и 116а, ал.3 от ЗРТ, така и конкретните действия на КРТ, СЕМ и комисията по конкурсите. Съдът е изпълнил процесуалното си задължение по чл. 168, ал. 1 АПК служебно и изцяло да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК. С оглед на тази констатация настоящата съдебна инстанция приема за неоснователно оплакването, че тричленният състав не бил изпълнил процесуалното си задължение по чл. 168, ал. 1 АПК.

По изложените съображения Върховният административен съд, петчленен състав, счита, че касационната жалба е неоснователна, а постановеното от тричленния състав на пето отделение съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от изложените мотиви, Върховният административен съд,

петчленен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 6923 от 2.07.2007 г. по адм. дело № 303/2007 г. на Върховния административен съд, пето отделение.

Решението не подлежи на обжалване.

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД РЕШЕНИЕ № 1270 гр. София, 5.02.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на тринадесети декември две хиляди и седма година в състав: Председател: Андрей Икономов и членове: Таня Радкова, Таня Вачева, Виолета Главинава, Мариета Милева, при секретар Милка Ангелова и с участието на прокурора Николай Николов изслуша докладваното от председателя Андрей Икономов по адм. дело № 10936/2007. Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 38, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ). Образувано е по касационни жалби на „Радио ФМ - Плюс“ АД, София и „Фокус – Нунти“ ООД, София, против Решение № 7977/26.07.2007 г. постановено по адм. д. № 177/2007 г. по описа на Върховния административен съд (ВАС).

Касационните жалби са подадени в срок и са процесуално допустими.

С обжалваното решение състав на ВАС е отхвърлил като неоснователни жалбите на касаторите против част II от Решение № 1201/11.12.2006 г. на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което те не са допуснати до участие в открития с Решение № 931/11.05.2006 г. конкурс за осъществяване на радиоейност чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно разпръскване на територията на гр. Ловеч, за честота 100,5 MHz. Със същото решение на ВАС е оставена без разглеждане жалбата на „Лиани Медиа“ ЕООД против същото решение на СЕМ и е прекратено производството по делото в тази му част, предвид отмяната на обжалваната от това дружество т. 1, част II, с друго решение на СЕМ (№ 6/04.01.2007 г.) и поради липса на правен интерес от отмяната за този жалбоподател.

Недоволни от решението, касаторите го обжалват. Считат същото за неправилно поради допуснати съществени нарушения на материалния закон от страна на 3-членния състав на ВАС и наличието на съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Молят отмяната му и постановяването на друго, по съществуващото на спора, с което се отмени обжалваното от тях решение на СЕМ.

Ответната страна СЕМ, чрез представените писмени бележки на процесуалния си представител, счита касационните жалби за неоснователни.

Ответната страна „Лиани Медиа“ ЕООД, не взема становище по касационната жалба.

Прокурорът счита касационните жалби за неоснователни.

За да се произнесе по жалбите, 5-членният състав на ВАС възприе изцяло фактическата обстановка, приета за установена от първата инстанция. Тя не се оспорва от страните по делото. Единственият спорен момент, повдигнат от страна на „Фокус – Нунти“ ООД е, че първата инстанция неправилно не е дала вяра на представеното от него удостоверение от 03.05.2007 г. на Сливенския окръжен съд (СОС) по ф.д. № 388/1997 г.

При правилно установената фактическа обстановка касационните жалби се явяват неоснователни по следните причини:

Доводът за допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила се развива от „Фокус – Нунти“ ООД във връзка с посочения извод на първоинстанционния състав, че не следва да се дава вяра на представеното от него удостоверение от 03.05.2007 г. на СОС по ф.д. № 388/1997 г. за обявяването в ликвидация на „Фокус Сливен“ ЕООД, предмета на дейност на това дружество, собственика и ликвидатора му. Той е неоснователен. Извън изложеното от 3-членния състав, представеното удостоверение не съставлява „официален документ“ по смисъла на чл. 143, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), тъй като не отговаря на установената форма за издаване на такива. Удостоверението не е подпечатано с печата на СОС.

Същият довод касае и „неизпълнение“ от страна на СЕМ на разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ЗРТ по отношение на двамата касатори с издаване на срок за отстраняването на откритите пороци в документацията им. Той също е неоснователен. В случая ЗРТ има предвид отстраняването в срок на технически пропуски и грешки при попълването на необходимите документи, не и промяната на някое от изрично посочените в чл. 105, ал. 4 с.з. обстоятелства, водещи до невъзможност за кандидатстване за издаване на лицензия. Посочените в закона такива следва да бъдат предварително проверявани от самите кандидати за лицензия и да бъдат евентуално отстранени още преди подаването на необходимите за това документи.

Доводът, развит и от двамата касатори за допуснато нарушение

на материалния закон е свързан с твърдяната от тях липса на мотиви в обжалваното решение на СЕМ. Касационната инстанция счита, че той също е неоснователен. Вярно е твърдението, че посочването на чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ е посочване на правното основание за издаването на акта. В случаите обаче, когато правното основание е свързано с едно единствено възможно фактическо такова, непосочването на последното не съставлява нарушение, тъй като то може да се извлече по несъмнен начин от текста на нормата. В случая и двамата касатори не оспорват релевантните факти. За „Радио ФМ – Плюс“ АД те са, че управляващите акционери Кискинова, Пунчев и Тилев са съдружници и в „Мила - ФМ“ ООД, в предмета на дейност на което дружество фигурира и „рекламна дейност за собствени нужди“. Това фактическо положение е забранено с чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ. Ирелевантно е обстоятелството, че включената в предмета на дейност на „Мила – ФМ“ ООД рекламна дейност е „за собствени нужди“. По съществуто си това също е рекламна дейност, а законът не прави разграничение дали тя се упражнява с цел самореклама или като източник на търговска печалба. Развитите в жалбите доводи за съществуващото фактическо положение също са ирелевантни. В случая предмет на съдебната проверка е законосъобразността на обжалвания конкретен административен акт, а не цялостна проверка на далекосъобщителния и радио-телевизионен пазар. Петчленният съдебен състав споделя изцяло доводите на 3-членния такъв, че при забраната по чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ, непозволяваща издаването на лицензия на юридически лица, в които има съдружници или акционери, които са съдружници или акционери и в юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност“ или осъществяват рекламна дейност се отнася и за случаи, когато самото юридическо лице, кандидатстващо за лицензия е едноличен собственик на друго дружество, в предмета на дейност на което фигурира и рекламна дейност. „Фокус - Нунти“ ООД, според представените доказателства, е едноличен собственик на „Фокус Сливен“ ЕООД.

Неоснователен е и доводът на „Фокус – Нунти“ ООД за значението на актуалното състояние на „Фокус Сливен“ ЕООД – с прекратена дейност, в ликвидация. Това му състояние не означава, че към момента на издаване на обжалваното решение на СЕМ то не съществува. Прекратена е само дейността му, но във всеки момент, ако и когато основанието за ликвидацията му отпадне, то може да започне отново дейност. Едва при заличаването на дружеството от търговския регистър може да се твърди, че то не съществува, включително и по отношение на основанието по чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ.

Предвид изложеното, касационните жалби се явяват неоснователни и обжалваното решение следва да се остави в сила.

Вписмените бележки на адв. Ирина Величкова – процесуален представител на СЕМ, е направено искане за присъждане на направените разноски. С оглед

изводите на касационната инстанция, то се явява основателно. Доказателства за такива разноси не са представени, поради което и на основание чл. 64, ал. 5 от ГПК във вр. с чл. 8 и чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва да бъдат осъдени касаторите да заплатят солидарно на СЕМ сумата 80,00 лв. за адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, ВАС, 5-членен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 7977/26.07.2007 г., постановено по адм. д. № 177/2007 г. по описа на Върховния административен съд.

ОСЪЖДА „Радио ФМ – Плюс“ АД, София, ж.к. Младост 1, бул. Ерусалим, бл. 51 и „Фокус – Нунти“ ООД, София, ул. Султан тепе 8, да заплатят солидарно на Съвета за електронни медии сумата 80,00 (осемдесет) лв. направени разноси по делото.

Решението е окончателно.

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД РЕШЕНИЕ № 1364 гр. София, 6.02.2008

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на петнадесети ноември две хиляди и седма година в състав: председател: Светлана Йонкова, и членове: Дима Йорданова, Веселина Тенева, Славка Найденова, Елена Златинова, при секретар Григоринка Любенова и с участието на прокурора Искрена Величкова изслуша докладваното от съдията Елена Златинова по адм. дело № 9428/2007.

Производството по делото пред петчлениния състав на ВТОРА колегия при Върховен административен съд е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационни жалби на „Плевен Плюс“ АД със седалище и адрес на управление гр.Плевен, бул. „Скобелев“ № 20-2 и „Радио ФМ-Плюс“ АД със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к. „Младост“ 1, Бул. „Йерусалим“ Бл.51, подадени срещу решение № 7539/12.07.2007 г., постановено от тричленен състав по адм.д. № 271/2007 г. на ВАС, V отделение, с което са отхвърлени като неоснователни жалбите на двете дружества срещу Решение №

1200/11.12.2006 г. на Съвета за електронни медии в частта по точка II.

В жалбите са изложени идентични оплаквания за неправилност на съдебното решение по смисъла на чл. 209 т. 3 АПК, като се иска отмяната му поради необоснованост и противоречие със закона. Жалбоподателите считат за необоснован изводът на тричленният състав, че от документите в административната преписка се извеждат липсващите към административният акт мотиви. Оспорили са като неправилно даденото от съда тълкуване на разпоредбата на чл. 105 ал.4 т.7 от Закона за радио и телевизия (ЗРТ), както и преценката за спазени от СЕМ процедурни изисквания за постановяване на административния акт. Поддържат искане за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, като се отмени решението на СЕМ в обжалваната му част и всеки от касаторите бъде допуснат до участие в обявения конкурс или преписката се върне на административния орган със задължителни указания по прилагането и тълкуването на закона.

Страните не се представляват. От процесуалният представител на СЕМ са постъпили писмени бележки с оспорване на касационните жалби, като се претендира присъждане на съдебни разноски.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационните оплаквания. Счита, че тричленният състав е изяснил фактическата обстановка, обсъдил е основното оплакване за липса на мотиви към административния акт и правилно е тълкувал понятието „реклама за собствени нужди“ по смисъла на ЗРТ.

Касационните жалби са подадени от заинтересувани страни в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211 ал.1 АПК, при което са процесуално допустими. Върховният административен съд, петчленен състав на Втора колегия, след като обсъди касационните оплаквания във връзка с доказателствата по делото, намира жалбата за неоснователна, по следните съображения:

С Решение № 1200/11.12.2006 г. на СЕМ в частта по точка II юридическите лица „Плевен Плюс“ АД и „Радио ФМ-Плюс“ АД не са допуснати до участие в конкурс за лицензия за осъществяване на радиодейност чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоизлъчване за честота 92,5 MHz на територията на гр. Ловеч, открит с решение № 930/11.05.2006 г. на СЕМ. Тричленният състав е приел за допустими подадените поотделно от двете дружества жалби, като насочени срещу решение на СЕМ, което има характеристиката на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 ал. 1 АПК. По същество обжалвания правен резултат е мотивиран с изводи за правилно приложена разпоредба на чл. 105 ал. 4 т. 7 ЗРТ поради наличието на пречка за двете дружества да кандидатстват в обявения конкурс за издаването на лицензия, състояща се в участието на двама от акционерите в „Радио ФМ-

Плюс“ АД и на четирима от акционерите в „Плевен Плюс“ АД като съдружници в „Мила-ФМ“ ООД, в чийто регистриран предмет на дейност се съдържа и извършването на „рекламна дейност за собствени нужди“. Отклонени са като неоснователни оплакванията за нарушена от регулаторния орган процедура по чл. 112 ал. 2 ЗРТ.

Решението е правилно, липсват основания по чл. 209 т. 3 АПК за отмяната му.

Предвид определението за „реклама“ по § 1 т.12 ДР ЗРТ и изключването на основание чл. 81 ЗРТ от това понятие на съобщенията на радио- и телевизионните оператори във връзка със собствената им дейност, правилно тричленният състав е приел, че дейността „реклама за собствени нужди“ в регистрирания предмет на дейност на „Мила-ФМ“ ООД е такава по смисъла на легалната дефиниция на понятието. С оглед установеното участие на лицата Петър Евтимов Пунчев и Константин Тодоров Тилев като акционери в „Радио ФМ-Плюс“ АД, както и участието на лицата Константин Тодоров Тилев, Петър Евтимов Пунчев, Христин Богомилов Стрижлев и Пламен Костадинов Радински като акционери в „Плевен Плюс“ АД и едновременно с това и като съдружници в „Мила-ФМ“ ООД, това обстоятелство основателно е преценено като пречка по смисъла на чл. 105 ал. 4 т. 7 ЗРТ за допускането им за участие в конкурса за обявената лицензия.

Неоснователно се поддържа неправилност на съдебния акт поради немотивираност на решението на СЕМ. Мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, в т.ч. и в съобщението до страните или в съпроводителното писмо или друг документ към изпратената с жалбата административна преписка, ако изхождат от органа, който е издал обжалвания акт (ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС). Тричленният състав правилно съдът е преценил, че от съдържащите се в административната преписка писмени доказателства се извличат фактическите обстоятелства за недопускане на двете дружества до участие в конкурса. В обстоятелствената част на Решение № 1200/11.12.2006 г. на СЕМ изрично се сочи, че то е взето при обсъждане и приемане протокола от работата на Техническата комисия, в който пък е отбелязано разглеждането на подадените документи от всички кандидати. Съгласно чл. 12 ал. 1 от Правилника за организиране и провеждане на конкурси от СЕМ за лицензиране на радио- и телевизионни оператори, разпространяващи своите програми чрез наземно радиоразпръскване, Техническата комисия извършва проверка за редовността на представените документи, в която се включва и проверка на фактите в тях, в т.ч. и чрез ползване на информацията от публичния търговски регистър. Във връзка с тази проверка в административната преписка са вложени 2 бр. удостоверения от 23.11.2006 г. и от 26.11.2006 г. на СГС за регистрацията на „Мила ФМ“ ООД, които, съпоставени с удостоверенията за

регистрация на всеки от кандидатите и със списъка на акционерите, установява обстоятелства за наличие на пречка по смисъла на чл. 105 ал. 4 т. 7 ЗРТ. Нормата визира две основания за недопускане: юридическото лице-кандидат за лицензия да осъществява рекламна дейност ИЛИ в него да има съдружници или акционери, които са съдружници или акционери и в юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност“. При положение, че в представените от „Радио ФМ-Плюс“ АД и „Плевен Плюс“ АД документи се съдържат декларации от съответни техни акционери, които едновременно с това са и съдружници в „Мила ФМ“ООД и им е известен предмета на дейност на това дружество, както и че всеки от кандидатите не осъществява рекламна дейност, некоректно и неоснователно касаторите поддържат, че не са им били известни фактическите обстоятелства за недопускането им до конкурса.

Законосъобразен е изводът на тричленният състав за спазена законова процедура. В случая не се касае до нередовност на представените документи, която може да бъде отстранена по реда на чл. 112 ал. 2 ЗРТ, а до несъответствие между удостоверените от кандидатите и установените от регулаторния орган обективно съществуващи юридически факти, които са релевантни за недопускане на кандидатите за участие в обявения конкурс за лицензия за осъществяване на радиодейност чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоизлъчване за честота 92,5 MHz на територията на гр.Ловеч, открит с решение № 930/11.05.2006 г. на СЕМ.

При този изход на спора основателна и своевременно предявена е претенцията на СЕМ за присъждане на съдебни разноски, които обаче не са удостоверени с надлежно писмено доказателство, поради което следва да бъдат определени на основание чл. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 80 лв., съгласно чл. 8 във вр. с чл. 7 ал.1 т.4 от същата Наредба.

Водим от горното, Върховен административен съд, петчленен състав на Втора колегия, на основание чл. 221 ал.2 АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 7539/12.07.2007 г., постановено от тричленен състав по адм.д. № 271/2007 г. на ВАС, V отделение, с което са отхвърлени като неоснователни жалбите на „Плевен Плюс“ АД и на „Радио ФМ-Плюс“ АД срещу Решение № 1200/11.12.2006 г. на Съвета за електронни медии в частта по точка II, с която юридическите лица не са допуснати до участие в конкурс за лицензия за осъществяване на радиодейност чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови

далекосъобщителни мрежи за наземно радиоизпръскване за честота 92,5 MHz на територията на гр.Ловеч , открит с решение № 930/11.05.2006 г. на СЕМ.

ОСЪЖДА „Плевен Плюс“ АД със седалище и адрес на управление гр.Плевен, бул. „Скобелев“ № 20-2 и „Радио ФМ-Плюс“ АД със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к. „Младост“ 1, бул. „Йерусалим“ бл. 51, да заплатят солидарно в полза на Съвета за електронни медии с адрес гр.София, ул. „Шипченски проход“ № 69 съдебни разноски на стойност 80 (осемдесет) лева за представляването на регулаторния орган от адвокат пред касационната инстанция.

Касационното решение е окончателно.

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
РЕШЕНИЕ № 1571
гр. София, 12.02.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на петнадесети ноември две хиляди и седма година в състав: председател: Андрей Икономов, и членове: Жанета Петрова, Юлия Ковачева, Тания Вачева и Илияна Дойчева, при секретар Милка Ангелова и с участието на прокурора Виктор Малинов изслуша докладваното от съдията Юлия Ковачева по адм. дело № 9438/2007.

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на „Радио ФМ-Плюс“ АД против решение № 7233/09.07.2007 г. на тричленен състав на Върховния административен съд по адм. дело № 283/2007 г. В нея са развити доводи за неправилност на съдебния акт и се иска отмяната му.

Ответникът - Съветът за електронни медии, чрез процесуалния си представител, изразява становище, че касационната жалба е неоснователна и следва да се остави в сила обжалваното решение.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, петчленен състав, намери, че касационната жалба е процесуално допустима като подадена в законния срок и от надлежна страна. За да се произнесе по съществото ѝ, прие за установено следното:

С обжалваното решение тричленният състав е отхвърлил жалбата на „Радио ФМ - Плюс“ АД срещу решение № 1202/11.12.2006 г. на СЕМ, с което не е допуснат до участие и са оставени без разглеждане документите на жалбоподателя в открития с решение № 927/11.05.2006 г. конкурс за осъществяване на радиодейност чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване на територията на гр.Ловеч, област Ловеч, за честота 103,8 MHz. Съдът е приел от фактическа страна, че с решение № 927/11.05.2006 г. СЕМ е обявил конкурс за осъществяване на радиодейност на територията на гр.Ловеч, за честота 103,8 MHz. Със заявление от 09.11.2006 г. до председателя на СЕМ жалбоподателят е заявил желание за участие в конкурса и към него е приложил необходимите документи. Техническата комисия, определена със заповед на председателя на СЕМ, на свое заседание е разгледала подадените документи за тази честота, постъпили със заявления от девет кандидати, между които и жалбоподателят, като по отношение на последния е направила предложение да не бъде допуснат до конкурса поради наличие на обстоятелствата по чл. 105, ал. 4, т. 7 от Закона за радиото и телевизията. Предложението на техническата комисия е възприето от регулаторния орган и на основание чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ е отказал да допусне до участие в конкурса дружеството - жалбоподател. В тази връзка от приложените по делото удостоверения за актуално състояние на „Радио ФМ - Плюс“ АД от 31.05.2006 г., книга на акционерите на дружеството и удостоверение за актуално състояние от 23.11.2006 г. на „Мила - ФМ“ ООД, съдът е достигнал до извод, че по безспорен начин е установено наличието на обстоятелствата, посочени в чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ, съгласно който не се допускат до участие в конкурса юридически лица, в които има съдружници или акционери, които са съдружници или акционери и в юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност“ или осъществяват рекламна дейност. Приел е за неоснователен доводът, че решението не е мотивирано, доколкото фактическите основания са посочени в законовата разпоредба, на която се е позовал органът, както и че след като дружеството не отговаря на законовите условия за участие в конкурса не е било необходимо да се провежда процедура по чл. 112, ал. 2 от ЗРТ, която визира отстраняване нередовностите на конкурсните книжа. Така мотивиран е постановил обжалвания резултат.

Недоволен от решението, касационният жалбоподател поддържа, че е постановено при неправилно приложение на материалния закон и е необосновано.

Решението е допустимо и правилно. Правилно съдът на първо място е приел, че жалбата е процесуално допустима като подадена срещу административен акт, който подлежи на самостоятелен контрол за законосъобразност. Правно обоснован е изводът на съда, че оспореното решение

представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК - издадено е от специализирания административен орган по чл. 20, ал. 1 ЗРТ, който регулира радио- и телевизионната дейност чрез регистрирането или издаването на лицензии за осъществяване на радио- и телевизионната дейност и засяга пряко законния интерес на дружествата да вземат участие в обявения конкурс и да се включат в класирането на кандидатите за издаването на лицензия за радиодейност. Кандидатът, който не е бил допуснат, има правен интерес да оспори постановеното от органа решение, тъй като слага край на неговото участие и конкурсът продължава с участието на останалите такива.

Първоинстанционният съд е обсъдил всички доказателства по делото в тяхната съвкупност и относимост към спора. Установените от съда фактически обстоятелства се подкрепят от доказателствата по делото, поради което се споделят и от настоящата инстанция като отговарящи на реалната действителност. Ето защо доводите за необоснованост на решението са неоснователни.

Решението не страда и от порока материална незаконосъобразност. С разпоредбата на чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ е въведена забрана да кандидатстват за издаване на лицензии юридически лица, в които има съдружници или акционери, които са съдружници или акционери и в юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност“ или осъществяват рекламна дейност. Касаторът не оспорва, че негови акционери са съдружници в дружество с предмет на дейност „рекламна дейност“ - „Мила-ФМ“ ООД гр. София, но поддържа както пред първата инстанция, така и пред настоящата, че рекламната дейност е за собствени нужди. Не се оспорва и че посоченото дружество осъществява рекламна дейност, като излага съображения, че тези обстоятелства не противоречат на визираната законова разпоредба. Тези доводи не могат да бъдат споделени. В нормативната уредба не са регламентирани различни хипотези в зависимост от предназначението на рекламната дейност, а императивно е предвидено, че осъществяването на такава пречатства участието в конкурс по реда на чл. 116 и сл. от ЗРТ. В случая се има пред вид едно трето юридическо лице, в което участвуват едни и същи акционери, както в дружеството - кандидат за радиооператор. Именно по този начин се получава концентриране на дялове от рекламния пазар, а ако се приеме допустимост на извършване на „рекламна дейност за собствени нужди“ на третото юридическо лице, при посочената идентичност на акционерите, то това е заобикаляне на законовата забрана и възможност за концентрация на рекламна дейност. След като спрямо жалбоподателя към момента на подаване на документите и към момента на постановяване на обжалваното решение е била налице хипотезата на чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ, по силата на закона дружеството не е могло да участва в обявения от СЕМ конкурс. Разпоредбата на чл. 105, ал. 4 от ЗРТ е

императивна и изключва кандидатстване за лицензия при наличие на някоя от изброените в същата хипотези. Ето защо, съдът като е приел, че решението на СЕМ е законосъобразно, правилно е тълкувал и приложил материалния закон.

Правилни и обосновани са изводите на съда за отсъствие на нарушение на административнопроизводствените правила при издаване на оспорения акт. В тази връзка, следва да се сподели изложеното в мотивите на решението относно неприложимостта на разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ЗРТ, тъй като в случая не се касае за нередовност на конкурсните книжа, която може да бъде отстранена по този ред. Доводите в касационната жалба за липса на мотиви на решението на регулаторния орган са били предмет на обсъждане от тричленния състав, който аргументирано е счел същите за неоснователни.

Предвид изложеното, обжалваното решение е правилно, не са налице основания за неговата отмяна, поради което следва да се остави в сила.

Водим от горното, Върховният административен съд, петчленен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 7233/09.07.2007 г. на тричленен състав на Върховния административен съд по адм. дело № 283/2007 г.

Решението не подлежи на обжалване.

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

РЕШЕНИЕ № 1654

гр. София, 13.02.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на петнадесети ноември две хиляди и седма година в състав: председател: Андрей Икономов, и членове: Мариана Михайлова, Юлия Ковачева, Виолета Главинова и Мариета Милева, при секретар Милка Ангелова и с участието на прокурора Виктор Малинов изслуша докладваното от съдията Юлия Ковачева по адм. дело № 7672/2007.

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс. Образувано е по касационна жалба на Съвета за електронни медии срещу решение № 6754 от 28.06.2007 г. на тричленен състав на Върховния административен съд по адм. дело № 2946/2007 г. В нея са развити доводи за неправилност на съдебния акт и се иска отмяната му.

Ответникът - „Диема Вижън” АД, чрез процесуалния си представител изразява становище, че касационната жалба е неоснователна и следва да се остави в сила обжалваното решение.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, петчленен състав, намери, че жалбата е процесуално допустима като подадена в законния срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения: С обжалваното решение тричленният състав е отменил решение № 18/06.02.2007 г. на СЕМ в частта, с която „Диема Вижън” АД не е допуснато до участие в открития с решение № 1137/21.09.2006 г. конкурс за осъществяване на телевизионна дейност чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно разпръскване на територията на гр.София, област София - град, за канал № 41 и е оставил без разглеждане документите на дружеството. Съдът е приел за установено от фактическа страна следните обстоятелства: С решение № 1137/21.09.2006 г. на СЕМ е открит неприсъствен конкурс за осъществяване на телевизионна дейност за София, област София-град, за честотното назначение с технически параметри, съобразно приложението към решението и е определена дата за приемане на заявления за участие до 04.01.2007 г., включително. В рамките на срока жалбоподателят, сега ответник по касация, е подал заявление до СЕМ за участие в обявения конкурс. Техническата комисия, назначена от председателя на СЕМ, като е извършила преглед на редовността на документите на подалите заявления кандидати, е приела, че по отношение на „Диема Вижън” АД са налице обстоятелствата по чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ, поради което е направила предложение дружеството да не се допуска до конкурса. Регулаторният орган е приел предложението на комисията, като в протокола от заседанието ѝ, проведено на 06.02.2007 г., е отбелязано, че акционер в „Диема Вижън“ АД е „Диема груп“ АД, а в последното акционер е Емил Славчев, който е съдружник в „Синеплекс“ ООД, което дружество има в предмета на дейност „рекламна дейност“. Съдът, като е обсъдил приобщените по преписката материали, е достигнал до извод, че от същите не може да се направи извод за наличие на обстоятелства, сочещи на хипотезата на чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ по отношение на „Диема Вижън“ АД. В тази връзка е изтъкнал, че не е представена книга на акционерите на „Диема груп“ АД, както и удостоверение за актуално състояние на дружеството. Посочил е, че дори да се приеме на базата на приложеното извлечение от „Апис регистър”, че физическото лице е акционер в „Диема груп“ и съдружник в „Синеплекс“ ООД, неправилно регулаторният орган е приел, че е осъществен фактическият състав на чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ спрямо „Диема Вижън” АД. Съдът е приел, че

законодателят е поставил ограничителни условия само относно съдружниците и акционерите, на дружеството, кандидатстващо за лиценз, но не и спрямо лица, които притежават дялове или акции в юридическо лице, акционер или съдружник в дружеството, кандидатстващо за лиценз. При тези фактически и правни съображения е счел, че „Диема Вижън” АД неправилно не е допуснато до участие в обявения конкурс и е постановил обжалвания резултат.

Решението е допустимо и правилно. Правилно съдът на първо място е приел, че жалбата е процесуално допустима като подадена срещу административен акт, който подлежи на самостоятелен контрол за законосъобразност. Правно обоснован е изводът на съда, че оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК - издадено е от специализирания административен орган по чл. 20, ал. 1 ЗРТ, който регулира радио- и телевизионната дейност чрез регистрирането или издаването на лицензии за осъществяване на радио- и телевизионната дейност и засяга пряко законния интерес на дружествата да вземат участие в обявения конкурс и да се включат в класирането на кандидатите за издаването на лицензия за телевизионна дейност. Кандидатът, който не е бил допуснат, има правен интерес да оспори постановеното от органа решение, тъй като слага край на неговото участие и конкурсът продължава с участието на останалите такива.

Решението не страда и от порока материална незаконосъобразност.

Първоинстанционният съд е обсъдил всички доказателства по делото в тяхната съвкупност и относимост към спора и въз основа на направения анализ е достигнал до правно обосновани изводи. С разпоредбата на чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ е въведена забрана да кандидатстват за издаване на лицензии юридически лица, в които има съдружници или акционери, които са съдружници или акционери и в юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност“ или осъществяват рекламна дейност. Съдът правилно е посочил, че разпоредбата забранява участието в конкурсната процедура на определена категория субекти и приложното ѝ поле не може да се разширява спрямо лица, които не отговарят на поставените в нея условия. След като по делото е установено, че дружеството, кандидатствало за участие в конкурса няма за предмет „рекламна дейност”, не осъществява такава, както и, че акционерите в същото не са съдружници или акционери и в юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност”, следва да се сподели изводът на съда, че регулаторният орган незаконосъобразно не го е допуснал до участие в открития конкурс. Доводите в касационната жалба, че даденото тълкуване е в противоречие със съдържанието и духа на разпоредбата на чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ не намира опора в нормативната уредба и не може да бъде споделен. Както вече се посочи, нормата има забранителен характер, целта е да не се допусне концентриране на дялове от рекламния пазар чрез участието на юридически

лица, които имат пряко участие, респ. техните акционери или съдружници в дружества, осъществяващи рекламна дейност, следователно извършването на рекламна дейност от лица, които са извън очертания обхват не може да се подведе към фактическия ѝ състав.

Предвид изложеното, обжалваното решение е правилно и следва да се остави в сила.

При този изход на спора, СЕМ следва да заплати на „Диема Вижън” АД сторените деловодни разноски пред настоящата инстанция в размер на 978 лв. Водим от горното, Върховният административен съд, петчленен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 6754 от 28.06.2007 г. на тричленен състав на Върховния административен съд по адм. дело № 2946/2007 г.

ОСЪЖДА Съвета за електронни медии да заплати на „Диема Вижън” АД направените деловодни разноски в размер на 978лв.

Решението не подлежи на обжалване.

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД РЕШЕНИЕ № 1895 гр. София, 19.02.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - петчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на двадесет и четвърти януари две хиляди и осма година в състав: председател: Светлана Йонкова, и членове: Веселина Тенева, Славка Найденова, Елена Златинова, Захаринка Тодорова, при секретар Григоринка Любенова и с участието на прокурора Виктор Малинов изслуша докладваното от съдията Захаринка Тодорова по адм. дело № 11397/2007.

Производство по делото е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационни жалби на „Агенция Атлантик“ ЕООД, гр. София, подадена от управителя Живко Методиев Калотов и от „Радио Сити“ ООД, със седалище в гр. София, чрез управителя Камен Методиев Спасов, срещу решение № 7900 от 23.07.2007 г., постановено по адм. дело № 11952/2006 г. на Върховния административен съд, пето отделение, с което са отхвърлени

подадените от „Инфопрес и КО“ ООД-София, „Агенция Атлантик“ ЕООД и „Радио Сити“ ООД-София жалби, срещу решение № 1183/27.11.2006 год. на Съвета за електронни медии, за класиране на кандидатите за лицензия, участвали в открития, с решение № 916/11.05.2006 год., конкурс за осъществяване на радиодейност, чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване на територията на гр. Ямбол, за честота 95,4 MHz и с което за спечелил конкурса кандидат е определено СД „Балабанови и сие-Рамба“ гр. Кюстендил.

В жалбите, с оплаквания за неправилност, поради противоречие с материалния закон и при съществено нарушение на съдопроизводствените правила - касационни основания по чл. 209, т. 3 АПК, се настоява за отмяната му. Сочи се, че СЕМ, като колективен орган, при провеждането на конкурса не е обективирал волята си в законоустановената форма - решения, оспорва се извода, че актът на СЕМ е мотивиран и обоснован, след като се позовава само на доклада на експертната комисия, а в него не са изложени съображения по останалите три елемента, посочени в императивната разпоредба на чл. 116в, ал. 2 ЗРТ. Освен това, съдът не е обсъдил всички доводи за незаконосъобразност на процесния акт и на проведената конкурсна процедура, не е анализирал доколко последователно осъществяваните действия на СЕМ и помощните му органи отговарят на изискванията на закона и на актовете, приети от самия орган. Решението се преценява и необосновано, след като не е коментирана липсата на нарочно решение на СЕМ за приемане на конкурсни книжа, а техническата комисия е назначена шест дни преди приемането на Правилника за организиране и провеждане на конкурси за лицензиране. Въпреки, че са посочени като основания за приемане на обжалваното решение, нито докладът на експертната комисия, нито комплексната оценка за най-пълно удовлетворяване на конкурсните изисквания са били приложени към него, не са обсъждани от административния орган и приобщаването им в хода на съдебното производство не може да санира порока, след като не са били известни на кандидатите, участници в конкурса. Последните не са били посочени като адресати на акта, не са били индивидуализирани, което може да доведе до неяснота, при наличие на дружества с еднакви наименования на територията на страната.

В съдебното заседание касационната жалба на „Агенция Атлантик“ ЕООД се поддържа от адв. Димова, по съображенията, изложени в нея, а „Радио Сити“ ООД не се представлява.

Ответникът - Съвет за електронни медии, чрез юрк. Петрова, твърди неоснователност на касационните жалби, позовавайки се на подробните съображения, изложени пред първоинстанционния съд. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - СД „Балабанови и сие-Рамба“ гр. Кюстендил,

чрез адв. Иванов, настоява решението, като правилно, да се остави в сила. Останалите заинтересовани страни не изпращат представители, не са възразили по касационните жалби.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбите.

Върховният административен съд, в настоящия си петчленен състав при II-ра колегия, за да се произнесе, прие следното:

Касационните жалби са подадени в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от надлежни страни по смисъла чл. 210, ал. 1 АПК, насочени са срещу съдебен акт, който подлежи на касационно обжалване, поради което са процесуално допустими. Разгледани по същество, са неоснователни.

С оспореното решение, за да постанови горепосочения правен резултат, тричленният състав на ВАС, пето отделение, е приел, че всички действия, извършени от СЕМ и съставляващи производството по провеждане на обявения конкурс, както и всички актове, издадени от Съвета в това производство, включително обжалваното решение, са законосъобразни. В съдебния акт подробно и задълбочено е проследена предвидената по закон процедура, извършена е съпоставка, с оглед доказателствата по делото, за съответствие на предприетото от компетентния орган от фактическа страна, с изискванията на закона, въз основа на което с основание е приета липсата на отменителни за процесния административен акт основания. Изложените от съда съображения се споделят изцяло от настоящата инстанция.

Неприемливи са оплакванията в жалбите за допуснати процесуални нарушения на материалния закон и процесуалните правила при постановяването на решението. От данните по делото е видно, че с решение № 761/20.04.2006 г. КРС е предоставила на СЕМ, по негово искане, информация относно техническите параметри, необходими за наземно радиоразпръскване на радиопрограми на територията на гр. Ямбол, включително свободните радиочестоти, допустимите мощности на излъчване и възможните точки на излъчване. Към него е приложен и проект на индивидуална лицензия за далекосъобщителна дейност, в изпълнение на изискването по чл. 116, ал. 5 ЗРТ. Въз основа на същото, със свое решение № 916/11.05.2006 г. (обн., ДВ, бр. 57/2006 г., стр. 104), СЕМ е открил неприсъствен конкурс за осъществяване на радиодейност, чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване за гр. Ямбол. Посочени са датата, мястото и часът на провеждане на конкурса, срока и мястото за подаване на заявленията за участие, мястото, срока и реда за закупуване на конкурсните книжа. След извършването на проверка досежно редовността на подадените от кандидатите документи, (осъществена от нарочна комисия, определена със заповед на Председателя на СЕМ от 06.10.2006

год.), съгласно протокол на Техническата комисия от 23.10.06 год., Съветът е постановил поредното си решение - № 1151/23.10.06 год. с което е допуснал желаещите 10 кандидата до участие в конкурса. Междувременно, по реда на чл. 116в, ал. 1 ЗРТ, е определен съставът на Експертната комисия, извършила същинското проучване на представената документация, обективизирано в протокол от 23.10.06 год., въз основа на изискванията в Стратегията за развитие на радио- и телевизионна дейност, дадените от СЕМ методически указания, приетия Правилник и Методика за оценяване. След проведените четири заседания, видно от приложения и цитиран вече протокол, всеки от членовете на комисията е предоставил индивидуалната си оценка поотделно за всеки от деветте кандидата (при отказ на „Радио ФМ Плюс“ АД), а Председателят ѝ е изчислил комплексната оценка като средно аритметично от индивидуалните такива, определени по критерии и подкритерии. На 20.11.06. год. пред Съвета е представен доклада на Експертната комисия, неразделна част от който е цитирания протокол от заседанията. На 27.11.06 год. на свое заседание СЕМ, на основанията по чл. 116в, ал. 2 ЗРТ, е постановил оспореното пред тричленния състав на ВАС решение № 1183, което с основание е възприето като законосъобразно. Вярна и в унисон с обсъдените доказателства е преценката за стриктно спазена и съответна на изискванията по нормативните и вътрешни актове процедура, правилно в съдебния акт не е отчетено допуснато от СЕМ нарушение. В този смисъл неоснователно се твърди неспазена форма на постановените в хода на проведената процедура актове - регулаторният орган е постановявал именно решения за всяко от проведените действия, посочени в касирания съдебен акт - с решение № 1013/29.06.2006 год. са приети критерии за оценяване, с решения по протоколи № 53 и № 56 са приети документите за реда за провеждане на конкурса и методиката, с решение от 12.10.06 г. е приет Правилникът за организирането и провеждането му, с решение № 1151/23.10.06 год. кандидатите са допуснати до участие, с решение същите са класирани и най-сетне - с решение е прието да се издаде лицензия на спечелилия конкурса кандидат. Фактът, че със заповеди Председателят на СЕМ е определил съставът на Техническата и Експертна комисии не води до незаконосъобразност на обсъждания краен акт - това са индивидуални актове на ръководителя на колективния орган, вторият - издаден по предварително определен ред (жребий и съгласно чл. 116в, ал. 1 ЗРТ), свързани с организацията по провеждането на конкурса.

В тази връзка не води до по-различен извод и фактът, че съставът на помощния орган - Техническата комисия е определен шест дни преди приемането на Правилника, тъй като функциите ѝ се свеждат само до „проверка на наличността и редовността“ (заповед № 26) на подадените от кандидата документи, което личи и от наименованието ѝ и имат само подготвителен

характер във връзка с обработването и редовността на конкурсната документация, с цел оптимизация на предстоящата процедура.

При изложените данни, очевидно неоснователен е и следващият довод във втората касационна жалба - че в решението на СЕМ кандидатите не са индивидуализирани, което „може да се приеме като липса на индивидуализиран адресат“. След като кандидатите са подали заявления, в които са посочили сами всички отличаващи ги данни, дори и да има сходство или идентичност в наименованията, адресати са само участниците в конкурса. Затова, и по двете оплаквания, дори да се приеме наличие на нарушение, то не е от характера на съществените, поради което и не съставлява отменително за акта основание. Съществено е само това нарушение на административнопроизводствени правила, което е довело да нарушаване на правото на защита на адресат на административен акт или при което, ако не бе допуснато, административният би бил с друго съдържание. В случая дружествата - касатори са допуснати до участие и съответно - класирани, участието им в конкурса не е било нарушено.

Неясен и неконкретизиран, поради което и не може да бъде обсъден наведеният довод, че критериите, въз основа на които СЕМ е обосновал класирането на кандидатите не са идентични с обявените критерии за оценяване на конкурсните документи, както и че критериите, по които СЕМ се е произнасял са различни от тези, залегнали в протокола на Експертната комисия. В касационните жалби липсва конкретно посочване на някакво различие между приетите от СЕМ с решение № 1013 от 29.06.2006 г. критерии за оценяване на кандидатите за лицензии за осъществяване на радио- и телевизионна дейност, както и тяхната относителна тежест при определяне на комплексната оценка при провеждането на конкурси за издаване на лицензии за радио- и телевизионна дейност и критериите, по които всеки един от участниците в конкурса е бил оценяван от всеки един от членовете на експертните групи, като в преписката на СЕМ се съдържат всички окончателни индивидуални оценки, изготвени от всеки член на експертната комисия за процесния конкурс, за всеки един от участниците в него. Липсата на конкретика в оплакването не позволява по-задълбочено обсъждане на неговата основателност, но не се споделя твърдението за немотивираност и за нарушени принципи на равнопоставеност и прозрачност при провеждането на конкурса. Така както е изложено оплакването, навежда на претенция за обявяване на протоколите от работата на комисията, каквото изискване няма въведено по отношение на дейността на помощните органи, а в хода на съдебното производство същите са представени, страните са се запознали с тях, навели са съображенията си. Подробните мотиви, изложени от тричленния състав на ВАС в постановеното от него решение води до извода, че е изпълнил процесуалното си задължение по чл. 168, ал. 1 АПК - служебно и изцяло да провери законосъобразността

на оспорения административен акт, на всички основания по чл. 146 АПК, което бе проследено и по-горе, с оглед извода за спазена изцяло процедура. Изрично е подчертано на стр. 6 в решението, че класирането е било извършено на базата на събрания брой точки, след оценяването на предложенията на кандидатите по всеки от одобрените критерии и подкритерии, но задължение да излага конкретни данни за начина на формиране на резултата (в случая точки), административният орган действително няма, след като те се съдържат в материалите, обективирали дейността на нарочните помощни органи (комисиите). В случая, както е отбелязано и в решението, съдебният контрол се простира само за законосъобразност на проведената процедура, не следва да се взима отношение по всички наведени доводи, още по-малко по такива, свързани с това кой от кандидатите как е оценен, кой е „никому неизвестен“ и кой от тях е утвърден и с доказана репутация..

По изложените съобщения Върховният административен съд, петчленен състав, счита, че касационната жалба е неоснователна, а постановеното от тричленния състав на пето отделение съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила, като при този изход на процеса следва и присъждането на разноски в полза на ответника - юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от изложените мотиви, на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Върховният административен съд, петчленен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 7900 от 23.07.2007 г. по адм. дело № 11952/2006 г. на Върховния административен съд, пето отделение.

ОСЪЖДА „Агенция Атлантик“ ЕООД, гр. София и „Радио Сити“ ООД, със седалище в гр. София, да заплатят на Съвета за електронни медии 80 (осемдесет) лв. разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

РЕШЕНИЕ № 2005

гр. София, 21.02.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - петчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на двадесет и четвърти януари две

хиляди и осма година в състав: Председател: Андрей Икономов и членове: Мариана Михайлова, Таня Радкова, Илияна Дойчева и Виолета Главина, при секретар Милка Ангелова и с участието на прокурора Искрена Величкова изслуша докладваното от съдията Марина Михайлова по адм. дело № 11341/2007.

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на „Ен Джи кърпани“ ЕООД, със седалище и адрес на управление град Монтана против решение № 7618/16.07.2007 г. на тричленен състав на Върховния административен съд по адм. дело № 744/2007 година.

В касационната жалба се правят оплаквания за неправилност на съдебния акт, поради необоснованост и допуснати нарушения на материалния закон - отменителни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Искане се отмяната му. Ответникът - Съветът за електронни медии, чрез процесуалния си представител, изразява становище, че касационната жалба е неоснователна и следва да се остави в сила обжалваното решение.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, петчленен състав, счита че касационната жалба е процесуално допустима като подадена в законния срок и от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалването. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение тричленният състав е отхвърлил жалбата на „Ен Джи Кърпани“ ЕООД срещу решение № 1179/23.11.2006 г. на СЕМ, в частта му по т. 2, с която не е допуснат до участие и са оставени без разглеждане документите на жалбоподателя в открития с решение № 936/11.05.2006 г. конкурс за осъществяване на радиодейност чрез използване на налични и/или изграждане, подържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване на територията на гр. Монтана, област Монтана, за честота 95,7 MHz. Съдът е приел от фактическа страна, че с решение № 936/11.05.2006 г. СЕМ е обявил неприсъствен конкурс за осъществяване на радиодейност на територията на гр. Монтана, област Монтана, за честотното назначение с технически параметри, посочени в приложение № 1. Определени са били датата, мястото и часа на провеждане на конкурса. Оповестено е, че Съветът за електронни медии приема заявления за участие в конкурса до 20.10.2006 година. На 20.10.2006 г. „Ен Джи кърпани“ ЕООД със седалище и адрес на управление Монтана е подало заявление № 029-112/20.10.2006 г. за участие в обявения конкурс по чл. 116б от Закона за радиото и телевизията. Към заявлението са приложени документи по чл. 111 от ЗРТ, между които удостоверение за актуално състояние от 14.09.2006 г. на „Ен Джи кърпани“

ЕООД и декларации по чл. 105, ал. 4 от Закона за радиото и телевизията. На заседания, проведени на 9, 10, 13, 14, 15 и 22 ноември 2006 г. техническата комисия, определена със заповед № 36/3.11.2006 г. на председателя на Съвета за електронни медии, е разгледала подадените от кандидатите документи. По отношение на заявлението на „Ен Джи кърпани“ ЕООД комисията е констатира на наличието на обстоятелствата по чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ, поради което решила да предложи на Съвета за електронни медии да не допусне кандидата до участие в обявения конкурс. Предложението на техническата комисия е възприето от регулаторния орган и на основание чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ е отказал да допусне до участие в конкурса дружеството – жалбоподател.

Въз основа на обсъдените доказателства, първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви за законосъобразност на оспореното пред него решение на СЕМ, като издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и разпоредбите на материалния закон, в съответствие с целта на закона.

Касационната инстанция намира, че решението е допустимо и правилно.

Правилно съдът на първо място е приел, че жалбата е процесуално допустима като подадена срещу административен акт, който подлежи на самостоятелен контрол за законосъобразност. Правно обоснован е изводът на съда, че оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК - издадено е от специализирания административен орган по чл. 20, ал. 1 от ЗРТ, който регулира радио- и телевизионната дейност чрез регистрирането или издаването на лицензии за осъществяване на радио- и телевизионната дейност и засяга пряко законния интерес на дружествата да вземат участие в обявения конкурс и да се включат в класирането на кандидатите за издаването на лицензия за радиодейност. Обосновани са изводите на съда, че отказът на Съвета за електронни медии да допусне „Ен Джи кърпани“ ЕООД до участие в конкурса не може да се разглежда като едно от волеизявленията от фактическия състав на производството по издаването на индивидуален административен акт. Волеизявлението не е от категорията подготвителни актове, постановени с участието на заинтересуваните лица, които нямат самостоятелно значение и не подлежат на обжалване отделно от крайния административен акт. Кандидатът, който не е бил допуснат, има правен интерес да оспори постановеното от органа решение, тъй като слага край на неговото участие и конкурсът продължава с участието на останалите кандидати.

Първоинстанционният съд е обсъдил всички доказателства по делото в тяхната съвкупност и относимост към спора. Установените от съда фактически обстоятелства се подкрепят от доказателствата по делото, поради

което се споделят и от настоящата инстанция като отговарящи на реалната действителност. Ето защо доводите за необоснованост на решението са неоснователни.

Правилно е приложен и материалния закон. За да изключи дружеството от конкурсната процедура, административният орган се е позовал на наличието на основанието по чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ. Въпреки че органът не е изложил фактическите обстоятелства, които обосновават неговия отказ, първоинстанционният съд е приел, че съображенията му могат да бъдат изведени от съдържанието на документите, приложени към административната преписка. Съгласно чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ не могат да кандидатстват за издаването на лицензия, юридическите лица със съдружници или акционери, които са съдружници или акционери и в юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност“ или осъществяват рекламна дейност. От представените от жалбоподателя документи е установено, че собственикът на едноличното дружество Жулиет Симеонов Живков е собственик и на друго юридическо лице „Жулсим“ ЕООД, което има в регистрирания предмет на дейност рекламна дейност. Обстоятелството, че и двете юридически лица са учредени не от две, а от едно лице, не дава основание да се приеме, че по отношение на кандидата не е налице забраната по чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ, тъй като собственикът е един и същ и управлява и контролира и двете дружества. Обратният извод не е възприет и с оглед представения договор от 27.04.2006 г., с който Жулиет Симеонов Живков дарява дяловете си от капитала на „Жулсим“ ЕООД на малолетния Александър Жулиетов Симеонов. Договорът не поражда правни последици, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 129, ал. 2 от ТЗ да бъде нотариално заверен и вписан в търговския регистър.

Предвид на изложеното, обжалваното решение като обосновано, постановено при спазване разпоредбите на материалния закон и при липса на на съществени нарушения на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

Разноски пред настоящата инстанция не са претендирани от процесуалния представител на ответника, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, петчленен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.07.2007 година, постановено по адм. дело № 744/2007 година на Върховния административен съд, пето отделение.

Решението не подлежи на обжалване.

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
РЕШЕНИЕ № 2025
София, 21.02.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на петнадесети ноември две хиляди и седма година в състав: председател: Стефка Стоева, и членове: Светла Петкова, Иван Трендафилов, Наталия Марчева и Румяна Папазова, при секретар Мария Попинска и с участието на прокурора Николай Николов изслуша докладваното от съдията Румяна Папазова по адм. дело № 8278/2007.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Съвета за електронни медии, гр. София, против решение № 8020 от 27.07.2007 г. по адм. дело № 2944 / 2007 г. на Върховния административен съд, тричленен състав, с което решение № 19 / 06.02.2007 г. на Съвета за електронни медии е отменено в частта по точка II и е преписката е изпратена на административния орган за ново разглеждане на заявление № 029-29 от 04.01.2007 г. на „Диема Вижън“ АД. Посоченият порок на съдебното решение въвежда касационно основание за отмяна по чл. 209, т. 3 от АПК – неправилно прилагане на материалноправната норма на чл. 105, ал. 4, т. 7 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ).

Ответникът „Диема Вижън“ АД, гр. София, е оспорил касационната жалба.

Представителят на Върховната административна прокуратура е дал заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение Върховният административен съд, тричленен състав, е отменил решение № 19 от 06.02.2007 г. на Съвета за електронни медии в частта по точка II, с която „Диема Вижън“ АД, гр. София, не е допуснато до участие в открития с решение № 1138 от 21.09.2006 г. конкурс за осъществяване на телевизионна дейност чрез използване на налични и/или изграждане, поддържане и използване на нови далекосъобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване на територията на град София, област София-град, за канал 53 и документите му са оставени без разглеждане. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК съдът е изпратил преписката на Съвета за електронни медии

за ново разглеждане на заявление № 029-29 / 04.01.2007 г. на „Диема Вижън“ АД за участие в обявения конкурс по чл. 116б от ЗРТ.

За да постанови решението си, Върховният административен съд, тричленен състав, законосъобразно е приел, че не е налице обстоятелство по чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ, което съставлява основание за изключване на „Диема Вижън“ АД от конкурсната процедура. Акционери на „Диема Вижън“ АД са юридическите лица „Апейс Медия Плс“ и „Диема груп“ АД, които не са съдружници или акционери в други юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност“ или осъществяват рекламна дейност. Действието на въведеното от чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ ограничение не може да бъде тълкувано и прилагано разширително, като в случая към него се отнесе и лицето Емил Славчев, което е акционер в „Диема груп“ АД. Обстоятелството, че същото лице е съдружник и в дружеството „Синеплекс“ ООД с предмет на дейност, който включва рекламна дейност, не обективира пречка за допускане на „Диема Вижън“ АД до участие в конкурсната процедура.

Неоснователен е касационният довод за недопустимост на обжалваното съдебно решение като постановено при липса на предмет – подлежащ на оспорване индивидуален административен акт. Оспореният акт е издаден от Съвета за електронни медии, който е административен орган по смисъла § 1, т. 1 от ДР на АПК, овластен от чл. 20, ал. 1 от ЗРТ, да регулира радио- и телевизионната дейност чрез регистрирането или издаването на лицензии за осъществяване на радио- и телевизионната дейност. Издаденият акт засяга пряко законния интерес на дружеството-кандидат да вземе участие в обявения конкурс и да се включи в класирането за издаването на лицензия за телевизионна дейност. За „Диема Вижън“ АД като кандидат, който не е бил допуснат, е налице правен интерес да оспори постановеното от органа решение, тъй като слага край на неговото участие и конкурсът продължава с участието на останалите кандидати.

Касационните доводи за неправилно тълкуване и прилагане на материалноправната разпоредба на чл. 105, ал. 4, т. 7 от ЗРТ са неоснователни. С посочената разпоредба е въведена забрана да кандидатстват за издаване на лицензии юридически лица, в които има съдружници или акционери, които са съдружници или акционери и в юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност“ или осъществяват рекламна дейност. Ограничителните условия, създадени с тази законова разпоредба, визират единствено съдружниците и акционерите на дружеството, кандидатстващо за лицензия. Приложното поле на ограничителните условия не може да се разширява спрямо други лица, които не попадат в хипотезиса на правната норма. Целта на забранителната норма е да не се допусне концентриране на дялове от рекламния пазар чрез участието на юридически лица, които имат пряко участие, респ.

техните акционери или съдружници в дружества, осъществяващи рекламна дейност. Извършването на рекламна дейност от лица, които са извън очертания обхват, не може да се подведе към фактическия ѝ състав. След като по делото е установено, че дружеството, кандидатствало за участие в конкурса, няма за предмет „рекламна дейност“, не осъществява такава, и акционерите в същото не са съдружници или акционери и в юридически лица с регистриран предмет „рекламна дейност“, следва да се сподели изводът на първо- инстанционния съд, че регулаторният орган незаконосъобразно не го е допуснал до участие в открития конкурс. Оспореният административен акт е незаконосъобразен и като го е отменил, Върховният административен съд, тричленен състав, е постановил правилно решение.

По изложените съображения не са налице касационни основания за отмяна и обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, петчленен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 8020 от 27.07.2007 г. по адм. дело № 2944 / 2007. на Върховния административен съд, тричленен състав.

Решението не подлежи на обжалване.

**ДИРЕКТИВА
2007/65/ЕО НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ
ПАРЛАМЕНТ И НА
СЪВЕТА
от 11 декември 2007 г.
за изменение на
Директива 89/552/ЕИО
на Съвета относно
координирането на
някои разпоредби,
формулирани в
действащи закони,
подзаконови и
административни
актове на държавите-
членки, отнасящи се
до упражняване на
телевизионна дейност**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член

47, параграф 2 и член 55 от него, като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[□],

като взеха предвид становището на Комитета на регионите[□],

в съответствие с процедурата, определена в член 251 от Договора[□],

като имат предвид, че:

(1) Директива 89/552/ЕИО на Съвета[□] координира някои разпоредби, формулирани в закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност. Въпреки това, новите технологии, свързани с предаването на аудиовизуалните медийни услуги, налагат приспособяване на регулаторната рамка, за да се вземе предвид въздействието на структурните изменения, разпространението на информационните и комуникационни технологии („ИКТ“) и технологичното развитие на бизнес моделите, по-специално финансирането на търговско телевизионно излъчване, и да се гарантират най-добри условия за конкурентоспособност и правна сигурност за европейските

информационни технологии, медийни индустрии и услуги, както и зачитане на културното и езиковото многообразие.

(2) Законовите, подзаконовите и административните актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност, са вече координирани от Директива 89/552/ЕИО, докато правилата, приложими към дейности като аудиовизуални медийни услуги по заявка, съдържат несъответствия, някои от които могат да възпрепятстват свободното движение на тези услуги в рамките на Европейската общност и да нарушат правилата на конкуренция в рамките на вътрешния пазар.

(3) Аудиовизуалните медийни услуги са колкото икономически, толкова и културни услуги. Тяхното нарастващо значение за обществата, демокрацията - по-специално чрез гарантиране на свободата на информацията, многообразието на мненията и медийния плурализъм, образованието и културата е основание за прилагането на специфични правила към тези услуги.

(4) Член 151, параграф 4 от Договора изисква Общността да взема предвид културните аспекти в дейността си съгласно други разпоредби на Договора, по-специално, за да зачита и развива многообразието на различните си култури.

(5) В резолюциите си от 1 декември 2005 г.[□] и от 4 април 2006 г.[□] относно кръга преговори в Доха и относно конференциите на

министрите от СТО, Европейският парламент призова либерализирането на основни публични услуги като аудиовизуалните услуги да се изключи от преговорите в рамките на Общото споразумение за търговията с услуги (ГАТС). В своята резолюция от 27 април 2006 г.[□] Европейският парламент подкрепи Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване, в която се казва по-специално, че „културните дейности, културните продукти и услуги имат както икономически, така и културен характер, защото са носители на самобитност, на ценности и смисъл; следователно човек не трябва да взема предвид само тяхната търговска стойност“. С Решение 2006/515/ЕО си от 18 май 2006 г. за подписване на Конвенцията за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване[□] Съветът одобри Конвенцията на ЮНЕСКО от името на Общността. Конвенцията влезе в сила на 18 март 2007 г. Настоящата директива зачита принципите на тази конвенция.

(6) Традиционните аудиовизуални медийни услуги - като телевизионните - и нововъзникващите аудиовизуални медийни услуги по заявка предлагат значителни възможности за осигуряване на заетост в Общността, особено в малки и средни предприятия, и стимулират икономическия растеж и инвестициите. Предвид значението на равните условия и истинския

европейски пазар за аудиовизуални медийни услуги, основните принципи на вътрешния пазар като свободната конкуренция и равнопоставеността следва да бъдат спазвани, за да се гарантира прозрачността и предсказуемостта на пазарите за аудиовизуални медийни услуги и да се осигурят ниски бариери за навлизане.

(7) За европейски компании, предоставящи аудиовизуални медийни услуги, съществува правна несигурност и липса на равни условия по отношение на правния режим, уреждащ нововъзникващите аудиовизуални медийни услуги по заявка. Следователно, за да се избегне нарушаване на конкуренцията, да се повиши правната сигурност, да се подпомогне завършването на вътрешния пазар и да се улесни установяването на единно информационно пространство, е необходимо към всички аудиовизуални медийни услуги, както телевизионно излъчване (напр. линейни аудиовизуални медийни услуги), така и аудиовизуални медийни услуги по заявка (напр. нелинейни аудиовизуални медийни услуги), да се приложи най-малко една основна група от координирани правила. Основните принципи на Директива 89/552/ЕИО, а именно принципът на страната на произход и общите минимални стандарти, доказаха своята състоятелност и следва да бъдат запазени.

(8) На 15 декември 2003 г. Комисията прие съобщение относно

будещето на европейската политика в областта на аудиовизуалното регулиране, в което посочва, че регулаторната политика в тази област трябва да защитава определени обществени интереси като културното многообразие, правото на информация, медийния плурализъм, защитата на непълнолетните лица и на потребителите, както и да разширява обществена осведоменост и медийна грамотност сега и в бъдеще.

(9) Резолюцията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета от 25 януари 1999 г. относно обществените медии[□] потвърди, че осъществяването на мисията на обществените медии изисква те да продължат да се ползват от техническия прогрес. Съвместното съществуване на търговски и обществени доставчици на аудиовизуални медийни услуги е отличителна черта на европейския аудиовизуален медиен пазар.

(10) Комисията прие инициативата „i2010: Европейско информационно общество“ за подпомагане на растежа и заетостта в информационното общество и медийните индустрии. Това е широкообхватна стратегия, предназначена да насърчи производството на европейско съдържание, развитието на цифровата икономика и възприемането на ИКТ на фона на сближаването на услугите на информационното общество и медийни услуги, мрежи и устройства чрез модернизирани и използвани на всички

инструменти на политиката на ЕС:

регулаторни инструменти, научни изследвания и партньорство с индустрията. Комисията поема ангажимент за създаване на стройна рамка на вътрешния пазар на услугите в областта на информационното общество и медийните услуги чрез модернизирани правна рамка за аудиовизуалните услуги, като се започне с предложение на Комисията от 2005 г. за модернизирани Директивата „Телевизия без граници“ и превръщането ѝ в Директива относно аудиовизуалните медийни услуги. Целта на инициативата „i2010“ по принцип ще бъде постигната, като се позволи на индустрията да се развиват в условията на минимално регулиране и като се даде възможност на новосъздадени малки предприятия, от които се очаква да донесат благоденствие и нови работни места в бъдеще, да процъфтяват, да създават нововъведения и заетост в рамките на един свободен пазар.

(11) Европейският парламент прие резолюции на 4 септември 2003 г.¹, на 22 април 2004 г.² и на 6 септември 2005 г.³, които призоваха за адаптирането на Директива 89/552/ЕИО към структурните промени и технологичните новости при пълно зачитане на основните ѝ принципи, които остават в сила. Освен това, той по принцип подкрепи общия подход, включващ наличието на основни правила за всички аудиовизуални медийни услуги и допълнителни правила за телевизионното излъчване.

(12) Настоящата директива подпомага спазването на основните права и е изцяло в съответствие с принципите, приети в Хартата на основните права на Европейския съюз¹, и по-специално член 11 от нея. В това отношение настоящата директива по никакъв начин не следва да възпрепятства държавите-членки да прилагат конституционните си правила относно свободата на пресата и свободата на изразяване в средствата за масово осведомяване.

(13) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки, произтичащи от прилагането на Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти² и нормите относно услугите на информационното общество. Съответно проектите за мерки на национално ниво, приложими към аудиовизуални медийни услуги по заявка, които са по-стриктни или по-подробни от мерките, необходими за транспониране на настоящата директива, следва да подлежат на процедурните задължения, установени по член 8 от Директива 98/34/ЕО.

(14) Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рам-

¹ *ОВ С 318, 23.12.2006 г., стр. 202.*

кова директива)² в съответствие с нейния член 1, параграф 3 не засяга мерките, предприети на общностно или национално равнище за преследване на цели от общ интерес, по-конкретно свързани с регулирането на съдържанието и аудиовизуалната политика.

(15) Нито една от разпоредбите на настоящата директива не следва да изисква или да насърчава държавите-членки да въвеждат нови системи за лицензиране или административни разрешения за който и да е вид аудиовизуална медийна услуга.

(16) За целите на настоящата директива определението на аудиовизуалните медийни услуги следва да обхваща единствено аудиовизуални медийни услуги, независимо дали са телевизионно излъчване или по заявка, които представляват средства за масово осведомяване, т.е. които са предназначени за значителна част от обществеността и биха могли да имат силно въздействие върху нея. Нейният обхват следва да се ограничи до определените в Договора услуги и, следователно, включва всяка форма на стопанска дейност, включително тези на публичните предприятия, но не обхваща дейности, които по принцип са от нестопански характер и които не са конкурентни на телевизионното излъчване, като частни интернет страници и услуги, състоящи се в осигуряването или разпространението на аудиовизуално съдържание, произведено от частни ползватели с цел

² *ОВ С 51, 6.3.2007 г., стр. 7.*

неговото споделяне и обмен в рамките на общности по интереси.

(17) Характерно за аудиовизуалните медийни услуги по заявка е, че те имат „телевизионен характер“, т.е. конкурират се за една и съща аудитория заедно с телевизионните предавания и естеството и начините за достъп до тези услуги биха накарали потребителя основателно да очаква регулаторна защита в рамките на приложното поле на настоящата директива. На тази основа и за да се предотвратят несъответствия по отношение на свободното движение и конкуренцията, понятието „предаване“ следва да бъде тълкувано по динамичен начин, вземайки предвид новостите в областта на телевизионното излъчване.

(18) За целите на настоящата директива определението на аудиовизуалните медийни услуги следва да обхваща средствата за масово осведомяване и ролята им да информират, забавляват и образоват широката общественост и следва да включва аудиовизуални търговски съобщения, но да изключва всякаква форма на частна кореспонденция като електронни съобщения, изпращани на ограничен брой адресати. Това определение следва да изключва всички услуги, чиято основна цел не е предоставянето на предавания, т.е. когато аудиовизуалното съдържание е включено случайно в услугата и не е нейна основна цел. За пример могат да бъдат посочени интернет сайтове, които съдържат аудиовизуални еле-

менти само като помощно средство, например анимирани графични елементи, кратки рекламни спотове или информация, свързана с продукт или услуга извън аудиовизуалната област. Поради тези причини от приложното поле на директивата следва да бъдат изключени също игрите на късмета, в които се залагат пари, включително лотария, наддаване и други форми на хазарт, както и онлайн игри и програми за търсене, но не и предавания, изцяло посветени на хазартни игри или игри на късмета.

(19) За целите на настоящата директива определението за доставчик на медийни услуги следва да изключва физически или юридически лица, които само предават програми, за които редакционна отговорност носят трети страни.

(20) Понастоящем телевизионното излъчване включва по-специално аналогова и цифрова телевизия, предавания в реално време, излъчване в интернет и видео без предварителна заявка, докато видеото по заявка например е аудиовизуална медийна услуга по заявка. Като цяло за телевизионното излъчване или телевизионните предавания, които се предлагат също като аудиовизуални медийни услуги по заявка от един и същи доставчик на медийни услуги, изискванията на настоящата директива следва да се считат за изпълнени, след като са спазени изискванията, приложими за телевизионното излъчване, т.е. линейно излъчване. Когато обаче се предлагат паралелно

различни видове услуги и когато те са ясно разграничени отделни услуги, директивата следва да се прилага към всяка съответна услуга.

(21) Приложното поле на настоящата директива не следва да обхваща електронни варианти на вестници и списания.

(22) За целите на настоящата директива понятието „аудиовизуални“ се отнася за движещи се образи със или без звук, което включва неми филми, но не включва аудиоизлъчвания или радиослужби. Докато основната цел на аудиовизуалните медийни услуги е предоставянето на предавания, определението на такава услуга следва да включва и текстово съдържание, придружаващото такива предавания, като субтитри и електронни справочници за предаванията. Самостоятелните текстови услуги не попадат в приложното поле на настоящата директива, което не засяга свободата на държавите-членки да регулират такива услуги на национално ниво в съответствие с Договора.

(23) Понятието „редакционна отговорност“ е основополагащо за определяне на ролята на доставчика на медийни услуги и, следователно, за дефинирането на аудиовизуалните медийни услуги. Държавите-членки могат допълнително да уточнят аспектите на определението за „редакционна отговорност“, особено понятието „ефективен контрол“ при приемането на мерки за изпълнение на настоящата директива. Настоящата директива не следва да засяга

освобождането от отговорност, предвидено в Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронна търговия)³.

(24) В контекста на телевизионното излъчване понятието „едновременно гледане“ следва също да включва и „привидно едновременно гледане“ поради различията в краткия промеждутък между предаването и приемането на предаването по технически причини, присъщи на процеса на предаване.

(25) Всички характеристики на аудиовизуалната медийна услуга, съдържащи се в нейното определение и обяснени в съображения 16-23, следва да бъдат налице едновременно.

(26) В допълнение към телевизионната реклама и телевизионното пазаруване следва да се въведе по-широкото определение на аудиовизуално търговско съобщение в настоящата директива, което въпреки това не следва да включва съобщения за обществени услуги и призови за благотворителност, излъчвани безплатно.

³ Становище на Европейския парламент от 13 декември 2006 г. (все още не публикувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 15 октомври 2007 г. (все още не публикувана в Официален вестник), Позиция на Европейския парламент от 29 ноември 2007 г. (все още не публикувана в Официален вестник).

(27) Принципът на страната на произход следва да остане в основата на настоящата директива, тъй като той е от съществено значение за създаването на вътрешен пазар. Следователно този принцип следва да бъде прилаган към всички аудиовизуални медийни услуги, за да се осигури правна сигурност за доставчиците на медийни услуги като необходима основа за нови бизнес модели и въвеждането на тези услуги. От съществено значение е също да се гарантира свободният поток на информация и аудиовизуални предавания във вътрешния пазар.

(28) За да се насърчи силна, конкурентоспособна и интегрирана европейска аудиовизуална индустрия и да се засили медийният плурализъм в рамките на Европейския съюз, само една държава-членка следва да има юрисдикция по отношение на даден доставчик на аудиовизуални медийни услуги и плурализмът на информацията следва да бъде основен принцип на Европейския съюз.

(29) Технологичните новости, особено по отношение на цифровите сателитни предавания, означават, че следва да бъдат адаптирани допълнителни критерии, за да се гарантира подходящо регулиране и неговото ефективно изпълнение и да се даде на пазарните субекти истинска власт над съдържанието на аудиовизуалната медийна услуга.

(30) Тъй като настоящата директива се отнася до услуги, предлагани на широката общественост в

Европейския съюз, същата следва да се прилага само за аудиовизуалните медийни услуги, които могат да бъдат получавани пряко или косвено от обществеността в една или повече държави-членки чрез стандартно потребителско оборудване. Определението за „стандартно потребителско оборудване“ следва да бъде оставено на компетентните национални органи.

(31) Членове 43-48 от Договора определят основното право на свобода на установяване. Следователно доставчиците на медийни услуги като цяло са свободни да изберат държавата-членка, в която да се установят. Съдът на Европейските общности също е подчертал, че „Договорът не забранява на дадено предприятие да упражнява свободата на предоставяне на услуги, ако същото не предлага услуги в държавата-членка на установяване“⁴.

(32) Държавите-членки следва да могат да прилагат по-подробни или по-строги правила в областите, координирани от настоящата директива по отношение на доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция, като същевременно гарантират, че тези правила са съгласувани с общите принципи на общностното право. В случаи, когато телевизионен оператор под юрисдикцията на една държава-членка предоставя телевизионно излъчване, изцяло или предимно

насочено към територията на друга държава-членка, предвиждането на изискване към държавите-членки за взаимно сътрудничество а, в случай на заобикалянето на това изискване, кодификация на практиката на Съда на Европейските общности⁵, съчетано с по-ефикасна процедура, би било подходящо разрешение, което взема предвид опасенията на държавата-членка, без да се поставя под съмнение надлежното прилагане на принципа на страната на произход. Понятието „правила в обществен интерес“ е развито в практиката на Съда на Европейските общности във връзка с членове 43 и 49 от Договора и включва, *inter alia*, правила за защита на потребителите, на непълнолетните лица и на културната политика. Държавата-членка, търсеща сътрудничество, следва да гарантира, че въпросните специфични национални правила са обективно необходими, прилагат се по недискриминационен начин и са пропорционални.

(33) Когато дадена държава-членка преценява във всеки отделен случай дали излъчване от доставчик на медийни услуги, установен в друга държава-членка, е изцяло или предимно насочено към нейната територия, същата може да се позове на показатели като произхода

⁴ Дело C-56/96 VT4, параграф 22; Дело C-212/97 *Centros срещу Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*; виж също: Дело C-11/95 *Комисията срещу Кралство Белгия* и Дело C-14/96 *Paul Denuit*.

⁵ Дело C-212/97 *Centros срещу Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*; Дело C-33/74 *Van Binsbergen срещу Bestuur van de Bedrijfsvereniging*; Дело C-23/93 *TV 10 SA срещу Commissariaat voor de Media*, параграф 21.

на телевизионната реклама и/или приходите от абонамент, основния език, на който се предоставя услугата, или съществуването на предавания или търговски съобщения, насочени конкретно към обществеността в държавата-членка, където те се получават.

(34) Съгласно настоящата директива, независимо от прилагането на принципа на страната на произход, държавите-членки могат все пак да вземат мерки, ограничаващи свободното предоставяне на телевизионно излъчване, но само при наличието на условията и при спазване на процедурата, предвидени в настоящата директива. Съдът на Европейските общности обаче е последователен в становището си, че всяко ограничение на свободата на предоставяне на услуги, както и всяко отклонение от основен принцип на Договора, трябва да бъде тълкувано ограничително[□].

(35) По отношение на аудиовизуални медийни услуги по заявка, ограниченията за тяхното свободно предоставяне са единствено възможни в съответствие с условията и процедурите, които вече са установени в член 3, параграфи 4, 5 и 6 от Директива 2000/31/ЕО.

(36) В съобщението си до Европейския парламент и до Съвета относно по-добро регулиране за растеж и работни места в Европейския съюз Комисията подчертава, че е необходим по-внимателен анализ на подходящия регулаторен подход, по-

специално, за да се установи дали за съответния сектор или проблем трябва да бъде предпочетено законодателство или алтернативи като съвместно регулиране или саморегулиране. Освен това, опитът показва, че както инструментите за съвместно регулиране, така и тези за саморегулиране, прилагани в съответствие с различните правни традиции на държавите-членки, могат да играят важна роля в осигуряването на високо ниво на защита на потребителите. Мерките, насочени към постигането на целите в обществен интерес в нововъзникващия сектор на аудиовизуалните медийни услуги, са по-ефективни, ако се предприемат с активната подкрепа на самите доставчици на тези услуги.

По този начин саморегулирането представлява вид доброволна инициатива, която способства за приемането на общи указания от и за икономическите оператори, социалните партньори, неправителствените организации или асоциации. Държавите-членки, в съответствие с различните си правни традиции, следва да отчетат допълващата роля, която ефективното саморегулиране може да играе по отношение на законодателни и съдебни и/или административни механизми и неговия полезен принос към постигането на целите на настоящата директива.

Въпреки че, докато саморегулирането може да бъде допълващ метод за изпълнение на определени разпоредби от настоящата директива,

то не следва да замества задълженията на националния законодател. Съвместното регулиране осигурява най-малкото „правна връзка“ между саморегулирането и националния законодател в съответствие с правните традиции на държавите-членки. Съвместното регулиране следва да позволява възможността за намеса на държавата в случай, че неговите цели не са постигнати. Без да засяга формалните задължения на държавите-членки по отношение на транспонирането, настоящата директива насърчава използването на съвместно регулиране и саморегулиране. Това не следва да задължава държавите-членки да създадат режим на съвместно и/или саморегулиране, нито да пречи или застрашава съществуващите инициативи за съвместно или саморегулиране, които вече са въведени в държавите-членки и действат ефективно.

(37) Под „медийна грамотност“ се разбира уменията, знанията и разбирането, които позволяват на потребителите да използват медиите ефективно и безопасно. Лица с медийна грамотност са способни да извършват информиран избор, разбират естеството на съдържанието и услугите и се възползват от пълния диапазон от възможности, които предлагат новите комуникационни технологии. Те са способни да защитават по-добре себе си и своите семейства от вредни или обидни материали. Следователно развиването на медийна грамотност във всички

сектори на обществото следва да бъде стимулирано, а неговият напредък да бъде следен отблизо.

Препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно защитата на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, и на правото на отговор по отношение на конкурентоспособността на европейската индустрия за аудиовизуални и онлайн информационни услуги⁶ вече съдържа редица възможни мерки за насърчаване на медийната грамотност, като например непрекъснато образование за учители и обучаващи, конкретно обучение по интернет, насочено към деца от много ранна възраст, включително занятия, отворени за родители, или организиране на национални кампании, насочени към гражданите, в които са включени всички средства за комуникация, за осигуряване на информация за отговорното използване на интернет.

(38) Телевизионните оператори могат да получат изключителни права на телевизионно излъчване върху събития от значителен обществен интерес. Важно е обаче да се насърчава плурализмът чрез разнообразие от продуциране и подреждане в програмна схема на новини в целия Европейския съюз и да се уважават принципите, установени в член 11

⁶ Дело C-355/98 *Комисията срещу Белгия* (2000) ECR I-1221, параграф 28; Дело C-348/96 *Calfa* (1999) ECR I-0011, параграф 23.

от Хартата на основните права на Европейския съюз.

(39) За да се съхрани основната свобода за получаване на информация и да се гарантира, че интересите на зрителите в Европейския съюз са изцяло и надлежно защитени, упражняваните изключителни права на телевизионно излъчване по отношение на събитие от значителен обществен интерес следва да предоставят на други телевизионни оператори правото да използват кратки откъси с цел създаване на общи новинарски предавания при справедливи, разумни и недискриминационни условия и при надлежно зачитане на изключителните права. Тези условия се съобщават своевременно преди провеждането на събитието от значителен обществен интерес, за да се даде на останалите достатъчно време да упражнят това право. Телевизионен оператор следва да може да упражни това право чрез действащ от негово име посредник във всеки конкретен случай. Такива кратки откъси могат да бъдат използвани за излъчвания в целия ЕС и не следва да надвишават деветдесет секунди.

Правото на достъп до кратки откъси следва да се прилага на трансгранична основа само когато е необходимо. Следователно телевизионен оператор следва първо да търси достъп от установен в същата държава-членка телевизионен оператор, който има изключителни права върху събитието от значителен обществен интерес.

Понятието „общи новинарски

предавания“ не следва да обхваща сглобяването на кратки откъси в предавания с развлекателна цел.

Принципът на страната на произход следва да се прилага както към достъпа до, така и към излъчването на кратки откъси. При трансгранични излъчвания това означава, че различните закони следва да се прилагат последователно. Първо, за достъп до кратки откъси следва да се прилага правото на държавата-членка, където е установен телевизионният оператор, доставящ първоначалния сигнал (т.е. предоставящ достъп). Това обикновено е държавата-членка, където се провежда събитието. Когато в дадена държава-членка има установена равностойна система за достъп до въпросното събитие, за всички случаи следва да се прилага правото на тази държава-членка. Второ, за излъчване на кратки откъси следва да се прилага правото на държавата-членка, където е установен телевизионният оператор, излъчващ кратките откъси.

(40) Изискванията на настоящата директива относно достъпа до събития от значителен обществен интерес с цел изготвяне на кратки новинарски репортажи не следва да засягат Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество[□] и съответните международни конвенции в областта на авторското право и

сродните му права. Държавите-членки следва да улесняват достъпа до събития от значителен обществен интерес, като предоставят достъп до сигнала на телевизионния оператор по смисъла на настоящата директива. Те обаче могат да изберат други равностойни средства по смисъла на настоящата директива. Такива средства включват, *inter alia*, предоставяне на достъп до мястото на провеждане на тези събития преди предоставяне на достъп до сигнала. Това не следва да пречат склучването на по-подробни договори от страна на телевизионните оператори.

(41) Следва да бъде гарантирано, че практиката на доставчиците на медийни услуги да предоставят излъчени на живо новинарски предавания в режим по заявка след излъчването на живо продължава да е възможна, без да трябва да преработва индивидуалното предаване чрез изрязване на кратките откъси. Тази възможност следва да е ограничена до доставка по заявка на излъченото идентично телевизионно предаване от същия доставчик на медийни услуги, така че то да не може да бъде използвано за създаване на нови бизнес модели по заявка въз основа на кратки откъси.

(42) Аудиовизуалните медийни услуги по заявка се различават от телевизионното излъчване по отношение на избора и контрола, които потребителят може да упражнява, и по отношение на въздействието им

върху обществото⁷. Това оправдава налагането на по-облекчено регулиране върху аудиовизуалните медийни услуги по заявка, които следва да бъдат съобразени единствено с основните правила, предвидени в настоящата директива.

(43) Поради специфичния характер на аудиовизуалните медийни услуги, особено въздействието на тези услуги върху формирането на мнението на хората, за потребителите е важно да знаят точно кой е отговорен за съдържанието на тези услуги. Следователно за държавите-членки е важно да гарантират, че потребителите имат по всяко време лесен и пряк достъп до информацията относно доставчика на медийна услуга. Всяка една държава-членка трябва да определи практическите подробности, свързани с постигането на тази цел, без да се засягат други относими разпоредби на общностното право.

(44) Наличието на вредно съдържание в материалите, предоставяни чрез аудиовизуалните медийни услуги, продължава да безпокои законодателите, медийната индустрия и родителите. Ще има и нови предизвикателства, особено във връзка с нови платформи и нови продукти. Следователно е необходимо да бъдат въведени правила, защитаващи физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица, както и човешкото достойнство във всички

⁷ *ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 72.*

аудиовизуални медийни услуги и в аудиовизуалните търговски съобщения.

(45) Мерки, предприети за защита на физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, следва да бъдат внимателно балансирани с основното право на свобода на изразяването, установено в Хартата за основните права на Европейския съюз. Целта на тези мерки, като използването на лични идентификационни номера (PIN кодове), филтриращи системи или обозначаване, следва да бъде гарантиране на достатъчно ниво на защита на физическото, умствено и нравствено развитие на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, особено по отношение на аудиовизуалните медийни услуги по заявка. на човешкото достойнство, и на правото на отговор вече отчита значението на филтриращите системи и обозначаването и включва редица възможни мерки в полза на непълнолетните лица като редовно осигуряване на ефективна, обновяема и лесна за използване филтрираща система за потребителите при абонамент, или осигуряването на достъп до услуги, специално предназначени за деца, с автоматични филтриращи системи.

(46) Доставчиците на медийни услуги под юрисдикцията на държавите-членки във всеки случай следва да са обект на забраната за разпространение на детска порно-

графия в съответствие с Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета от 22 декември 2003 г. относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография[□].

(47) Някоя от разпоредбите на настоящата директива, които засягат защитата на физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица и човешкото достойнство, не изисква мерките, предприети в защита на тези интереси, да бъдат приложени посредством предварителен контрол върху аудиовизуалните медийни услуги от страна на държавни органи.

(48) Аудиовизуалните медийни услуги по заявка имат потенциал частично да заменят телевизионното излъчване. Съответно, където е уместно, те следва да стимулират производството и разпространението на европейски произведения и по този начин активно да допринасят за утвърждаването на културното многообразие. Тази подкрепа за европейските произведения може например да приеме формата на финансиране от страна на тези услуги на производството и придобиването на права по отношение на европейски произведения, минимален дял на европейските произведения в каталози на видео по заявка или атрактивно представяне на европейски произведения в електронни справочници за предаванията. Важно би било редовно да се преразглежда прилаганетона разпоредбите, свързани с утвърждаването на европейските

произведения чрез аудиовизуалните медийни услуги. В рамките на докладите, предвидени в настоящата директива, държавите-членки също така следва да вземат под внимание по-специално финансовият принос на тези услуги в производството и придобиването на права по отношение на европейски произведения, в дела на европейските произведения в каталога на аудиовизуалните медийни услуги и в действителното потребление на европейски произведения, предлагани чрез тези услуги.

(49) При определянето на „продуценти, независими от телевизионните оператори“, посочени в член 5 от Директива 89/552/ЕИО, държавите-членки следва да отчетат критерии като собствеността върху продуцентската компания, количеството предавания, доставени на един и същи телевизионен оператор, и собствеността върху вторичните права.

(50) При изпълнение на разпоредбите на член 4 от Директива 89/552/ЕИО държавите-членки следва да насърчават телевизионните оператори да включват достатъчен дял копродуцирани европейски произведения или европейски произведения от чужд произход.

(51) Важно е да се гарантира, че кинематографичните произведения се предават в периоди от време, които са съгласувани между носителите на правата и доставчиците на медийни услуги.

(52) Наличието на аудиовизуални медийни услуги по заявка

разширява избора на потребителя. Следователно приемането на подробни правила, уреждащи аудиовизуалните търговски съобщения за аудиовизуални медийни услуги по заявка, не изглежда нито оправдано, нито разумно от техническа гледна точка. Въпреки това, всякакви аудиовизуални търговски съобщения следва да зачитат не само правилата за идентификация, но също и редица основни правила за качеството, за да бъдат изпълнени ясните цели на обществената политика.

(53) Правото на отговор е подходящо правно средство за защита при телевизионното излъчване и може да се прилага и в онлайн среда. Препоръката относно защитата на непълнолетните лица и на човешкото достойнство и относно правото на отговор вече включва подходящи насоки за въвеждането на мерки в националното законодателство или практика, за да се осигури достатъчна гаранция за правото на отговор или равностойно правно средство за защита по отношение на онлайн медиите.

(54) Както бе отчетено от Комисията в нейното тълкувателно съобщение относно определени аспекти от разпоредбите за реклама в Директивата „Телевизия без граници“⁸, създаването на нови средства за реклама и нововъведенията в маркетинга създадоха нови ефективни възможности за аудиовизуални търговски съобщения в традиционните

⁸ *OB L 167, 22.6.2001 г., стр. 10.*

телевизионни услуги, давайки им потенциална възможност да се конкурират по-успешно на равни начала с нововъведенията по заявка.

(55) Търговските и технологичните новости осигуряват на потребителите по-голям избор и отговорност при използването на аудиовизуални медийни услуги. За да се запази балансът с целите от общ интерес, регулирането следва да позволи известна степен на гъвкавост по отношение на телевизионното излъчване. Принципът на отделяне следва да бъде ограничен до телевизионната реклама и телевизионното пазаруване, позиционирането на продукти също следва да бъде разрешено при определени обстоятелства, освен ако дадена държава-членка не реши друго, а някои количествени ограничения следва да бъдат премахнати. Скритото позициониране на продукти обаче следва да бъде забранено. Принципът на отделяне не следва да пречатства използването на нови рекламни техники.

(56) Отделно от практиките, уредени от настоящата директива, Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар⁹ се прилага по отношение на нелоялните търговски практики, като подвеждането и агресивните практики, които се срещат при аудиовизуалните

медийни услуги. Освен това, тъй като Директива 2003/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно рекламирането и спонсорството на тютюневи изделия¹⁰, която забранява рекламата и спонсорирането на цигари и други тютюневи изделия в печатните медии, услугите на информационното общество и радиоизлъчването, не засяга Директива 89/552/ЕИО, с оглед на специфичните характеристики на аудиовизуалните медийни услуги, връзката между Директива 2003/33/ЕО и Директива 89/552/ЕИО следва да се запази след влизането в сила на настоящата директива. Член 88, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба¹¹, който забранява рекламата на определени лекарствени продукти пред широката общественост, се прилага, така както е предвидено в параграф 5 от този член, без да се засяга член 14 от Директива 89/552/ЕИО. Връзката между Директива 2001/83/ЕО и Директива 89/552/ЕИО следва да се запази след влизането в сила на настоящата директива. Освен това, настоящата директива не следва да засяга Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на

¹⁰ *OB L 13, 20.1.2004 г., стр. 44.*

¹¹ *OB L 149, 11.6.2005 г., стр. 22.*

⁹ *Виж например Дело C-89/04, Mediakabel.*

Съвета от 20 декември 2006 г. относно свързани с храненето и здравето искове по отношение на храни¹².

(57) Предвид увеличените възможности зрителите да избягват рекламата чрез използването на нови технологии, като лични цифрови видеозаписващи устройства и увеличен избор от канали, подробното регулиране по отношение на включването на рекламни спотове с цел защита на зрителите вече не е оправдано. Настоящата директива не следва да увеличава позволеното време за реклама на час, а следва да предоставя гъвкавост на телевизионните оператори по отношение на включването на реклами там, където това не нарушава прекомерно целостта на предаванията.

(58) Настоящата директива е предназначена да съхрани специфичния характер на европейските телевизии, в които се предпочита включване на рекламите между предаванията и, следователно, ограничава възможните прекъсвания на кинематографични произведения и филми, създадени за телевизията, както и прекъсвания на някои категории предавания, които все още се нуждаят от специфична защита.

(59) Ограничението, което съществуваше върху количеството телевизионни реклами, излъчвани на ден, съществуваше главно на теория. Почасовото ограничение е по-важно, тъй като то се отнася и за

най-гледаното време. Следователно дневното ограничение следва да бъде премахнато, докато почасовото ограничение следва да бъде запазено по отношение на телевизионната реклама и спотовете за телевизионно пазаруване. Ограниченията относно времето, разрешено за каналите за телевизионно пазаруване и реклама, вече не изглежда оправдано предвид увеличения потребителски избор. Все пак, ограничението от 20 % за спотове за телевизионна реклама и телевизионно пазаруване на час остава в сила. Понятието за телевизионен рекламен спот следва да се разбира като телевизионна реклама по смисъла на член 1, буква и) от Директива 89/552/ЕИО, така както е изменена с настоящата директива, с продължителност не повече от дванадесет минути.

(60) Скритите аудиовизуални търговски съобщения са практика, забранена от настоящата директива поради отрицателното въздействие върху потребителите. Забраната на скритите аудиовизуални търговски съобщения не следва да обхваща законното позициониране на продукти в рамките на настоящата директива, когато зрителят разполага с достатъчно информация за съществуването на практика за позициониране на продукти. Това може да бъде осъществено например чрез неутрално лого, с което се дава знак, че в дадено предаване се извършва позициониране на продукт.

(61) Позиционирането на

¹² *OB L 152, 20.6.2003 г., стр. 16.*

продукти съществува в кинематографични произведения и аудиовизуални произведения, създадени за телевизията, но държавите-членки прилагат различно регулиране по отношение на тази практика. За да се гарантират равни условия и по този начин да се стимулира конкурентоспособността на европейската медийна индустрия, необходимо е да се приемат правила за позиционирането на продукти. Въведената с настоящата директива дефиниция за позициониране на продукти следва да урежда всяка форма на аудиовизуално търговско съобщение и се състои от включване или споменаване на продукт, услуга или тяхната търговска марка, които биват показвани в предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение. Безплатното предоставяне на стоки или услуги като рекламни предмети или награди следва да се счита за позициониране на продукти само ако въпросните стоки или услуги са със значителна стойност. Позиционирането на продукти следва да подлежи на същите качествени правила и ограничения, които са приложими към аудиовизуалното търговско съобщение. Определящият критерий, отличаващ спонсорството от позиционирането на продукти, е фактът, че при позиционирането на продукти споменаването на продукт е включено в действието на предаването, поради което определението в член 1, буква м) от Директива 89/552/ЕИО, така както е изменена с настоящата

директива, съдържа формулировката „в рамките на“. Обратно, спонсорът може да бъде показан по време на предаването, но не е включен в сюжета.

(62) По принцип позиционирането на продукти следва да бъде забранено. Въпреки това, уместни са дерогации за определени видове предавания въз основа на позитивен списък. Дадена държава-членка следва да има право да се откаже от тези дерогации напълно или частично, например като разреши позиционирането на продукти само в предавания, които не са произведени изключително в тази държава-членка.

(63) Освен това, спонсорството и позиционирането на продукти са забранени, когато те оказват такова въздействие върху съдържанието на предаванията, което може да засегне отговорността и редакцията независимост на доставчика на медийни услуги. Това е валидно за позиционирането по теми.

(64) Правото на лицата с увреждания и на възрастните хора да участват и да се интегрират в обществения и културния живот на Общността е неразривно свързано с предоставянето на достъпни аудиовизуални медийни услуги. Средствата за постигането на достъпност следва да включват, но не са ограничени до, знаков език, субтитри, аудиоописание и лесно и разбираемо меню.

(65) Според задълженията, които Договорът възлага на държавите-членки, те носят отговорност за

транспонирането и ефективното изпълнение на настоящата директива. Те имат свободата да избират подходящи правниинструментивсъответствие със своята правна традиция и установени структури, и по-специално формата на своите компетентни независими регулаторни органи, за да могат да изпълняват обективно и прозрачно задълженията си по прилагането на настоящата директива. По-конкретно, избраните от държавите-членки правни инструменти следва да допринасят за насърчаването на медийния плурализъм.

(66) Необходимо е тясно сътрудничество между компетентните регулаторни органи на държавите-членки и Комисията, за да се гарантира правилното прилагане на настоящата директива. По подобен начин тясното сътрудничество между държавите-членки и между регулаторните органи на държавите-членки е особено важно по отношение на въздействието, което установените в една държава-членка телевизионни оператори могат да имат върху друга държава-членка. В случай че националното законодателство предвижда процедури за лицензиране и ако има повече от една заинтересована държава-членка, желателно е контактите между съответните органи да се осъществят преди предоставянето на такива лицензи. Такова сътрудничество следва да обхваща всички области, координирани от Директива 89/552/ЕИО, така както е изменена с настоящата директива, и по-специално

членове 2, 2а и 3 от нея.

(67) Тъй като целите на настоящата директива, а именно създаването на пространство без вътрешни граници за аудиовизуалните медийни услуги, като в същото време се осигурява високо равнище на защита на целите от общ интерес, по-специално защитата на непълнолетните и човешкото достойнство, както и насърчаването на правата на хората с увреждания, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, а поради мащаба и последиците на действието могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 на Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(68) В съответствие с точка 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество^Ф държавите-членки се насърчават да изготвят за собствено ползване и в интерес на Общността свои таблици, показващи, доколкото е възможно, връзката между настоящата директива и мерките за транспониране и да ги оповестят публично,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 89/552/ЕИО се изме-

ня, както следва:

1. Заглавието се заменя със следното:

„Директива 89/552/ЕИО на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 1989 г. за координирането на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни слуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги)“.

2. Член 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

За целите на настоящата директива:

а) „аудиовизуална медийна услуга“ означава:

- услуга, така както е определена в членове 49 и 50 т. Договора, която е в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги и чиято основна цел е предоставянето на предавания за информиране, забавление или образование на широката общественост чрез електронни комуникационни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО. Такава аудиовизуална медийна услуга е или телевизионно излъчване, според определението в буква д) от настоящия член, или аудиовизуални медийни услуги по заявка, според определението в буква ж) от настоящия член;

и/или

- аудиовизуални търговски съобщения;

б) „предаване“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява обособена част от програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги и чиято форма е сравнима с формата и съдържанието на телевизионно излъчване. Примери за предавания са пълнометражни филми, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър;

в) „редакционна отговорност“ означава упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания, така и върху тяхната организация, както в хронологичен ред при телевизионни излъчвания, така и в каталог при аудиовизуални медийни услуги по заявка. Редакционната отговорност не включва непременно юридическа отговорност съобразно националното законодателство по отношение на съдържанието на предоставената услуга;

г) „доставчик на медийна услуга“ означава физическото или юридическото лице, което носи редакционна отговорност за избора на аудиовизуалното съдържание на аудиовизуалната медийна услуга и определя начина, по който тя е организирана;

д) „телевизионно излъчване“ (т. е. линейна аудиовизуална медийна услуга) означава аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги за едновременно гледане на предавания въз основата на програмна схема;

е) „телевизионен оператор“ означава доставчик на медийни услуги за телевизионни излъчвания;

ж) „аудиовизуална медийна услуга по заявка“ (т. е. нелинейна аудиовизуална медийна услуга) означава аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги за гледане на предавания в избран от потребителя момент по негова лична заявка въз основа на каталог на предавания, подбрани от доставчика на медийни услуги;

з) „аудиовизуално търговско съобщение“ означава образи със или без звук, които са предназначени да рекламират, пряко или непряко, стоки, услуги или имидж на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност. Такива образи придружават или се включват в дадено предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение, или с цел осигуряване на самореклама. Формите на аудиовизуалното търговско съобщение включват, *inter alia*, телевизионна реклама, спонсорство, телевизионно пазаруване и позициониране на продукти;

и) „телевизионна реклама“ означава всяка форма на съобщение, излъчено срещу заплащане или подобно възнаграждение, или излъчено с цел осигуряване на самореклама на публично или частно предприятие, или на физическо лице във връзка с търговия, стопанска дейност, занаят или професия, имащо за цел да се популяризира доставянето на стоки и услуги, включително недвижима

собственост, или на права и задължения, срещу заплащане;

й) „скрито аудиовизуално търговско съобщение“ означава представянето с думи или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе обществеността по отношение на своята същност. Подобно представяне се смята за преднамерено, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане;

к) „спонсорство“ означава принос от публично или частно предприятие или от физическо лице, което не се занимава с доставката на аудиовизуални медийни услуги или с производството на аудиовизуални произведения, към финансирането на аудиовизуални медийни услуги или предавания с оглед рекламиране на неговото име, търговска марка, имидж, дейност или на неговите продукти;

л) „телевизионно пазаруване“ означава всяка директна оферта към обществеността, излъчена с цел предоставянето на стоки или услуги, включително недвижима собственост, права и задължения, срещу заплащане;

м) „позициониране на продукт“ означава всяка форма на аудиовизуално търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга

или тяхната търговска марка, с цел показването им в рамките на предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение.

н) i) „Европейски произведения“ са:

- произведения с произход от държави-членки,

- произведения с произход от европейски трети държави, които са страни по Европейската конвенция за трансгранична телевизия на Съвета на Европа и които отговарят на условията от подточка ii),

- произведения, които са копродуцирани в рамките на свързани с аудиовизуалния сектор споразумения, сключени между Общността и трети държави и отговарящи на условията, определени във всяко едно от тези споразумения.

- Прилагането на разпоредбите на второто и третото тире по-горе зависи от това дали произведенията с произход от държави-членки не са предмет на дискриминационни мерки в съответните трети държави;

ii) Произведенията, посочени в първото и второто тире от подточка i) са произведения, създадени главно от автори и работници, пребиваващи в една или повече от държавите, посочени в първото и второто тире от подточка i), при условие че отговарят на едно от следните три условия:

- да са създадени от един или повече продуценти, установени в една или повече от тези държави, или

- създаването на произведенията да се наблюдава и фактически

контролира от един или повече продуценти, установени в една или повече от посочените държави, или

- копродуцентите от тези държави да имат основен принос в поемането на разходите на цялата съвместна продукция и последната да не се контролира от един или повече продуценти, установени извън тези държави;

iii) Произведения, които не са европейски произведения по смисъла на подточка i), но които са произведени в рамките на двустранни копродуцентски договори, сключени между държави-членки и трети страни, се смятат за европейски произведения, при условие че копродуцентите от Общността поемат преобладаващата част от общите разходи на продукцията и че продукцията не се контролира от един или повече продуценти, установени извън територията на държавите-членки.“

3. Член 2 се заменя със следния текст:

„Член 2

1. Всяка държава-членка гарантира, че всички аудиовизуални медийни услуги, предоставяни от доставчици на аудиовизуални медийни услуги под нейна юрисдикция, спазват правото, приложимо към аудиовизуалните медийни услуги, предназначени за обществеността в тази държава-членка.

2. За целите на настоящата директива доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на държава-членка са доставчиците:

а) установени в тази държава-членка в съответствие с параграф 3; или

б) към които се прилага параграф 4.

3. По смисъла на настоящата директива, доставчик на медийни услуги се счита за установен в дадена държава-членка в следните случаи:

а) седалището на доставчика на медийни услуги е в тази държава-членка и редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в тази държава-членка;

б) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в една държава-членка, но редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в друга държава-членка, той се смята за установен в държавата-членка, където оперира значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги; ако значителна част от работната сила, заета с извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги, оперира във всяка една от тези държави-членки, доставчикът на медийни услуги се счита установен в държавата-членка, където е седалището му; ако значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги, оперира извън която и да е от тези държави-членки, доставчикът на медийни услуги се счита установен в държавата-членка, където първоначално започнал своята

дейност в съответствие с правото на въпросната държава-членка, при условие че поддържа стабилна и ефективна връзка с икономиката на въпросната държава-членка;

в) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в дадена държава-членка, но решенията за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в трета държава или обратно, той се смята за установен във въпросната държава-членка, при условие, че значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуални медийни услуги, оперира в тази държава-членка.

4. За доставчици на медийни услуги, по отношение на които не се прилагат разпоредбите на параграф 3, се смята, че са под юрисдикцията на дадена държава-членка в следните случаи:

а) те използват сателитна връзка, намираща се в тази държава-членка;

б) въпреки че не използват сателитна връзка, намираща се в тази държава-членка, те използват сателитен капацитет, принадлежащ на въпросната държава-членка;

5. Ако въпросът за това коя държава-членка има юрисдикция не може да бъде решен в съответствие с параграфи 3 и 4, компетентната държава-членка е тази, в която доставчикът на медийни услуги е установен по смисъла на членове 43-48 от Договора.

6. Настоящата директива не се прилага по отношение на аудио-

визуални медийни услуги, които са предназначени изключително за приемане в трети страни и които не се приемат чрез стандартно потребителско оборудване пряко или косвено от обществеността в една или повече държави-членки.“

4. Член 2а се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират свобода на приемането и не ограничават препредаването на тяхна територия на аудиовизуални медийни услуги от други държави-членки на основания, които попадат в областите, координирани от настоящата директива.“;

б) в параграф 2 встъпителното изречение и буква а) се заменят със следното:

„2. По отношение на телевизионното излъчване държавите-членки могат временно да се ползват от дерогация от параграф 1, ако са изпълнени следните условия:

а) телевизионно излъчване, идващо от друга държава-членка, открито, сериозно и тежко нарушава член 22, параграфи 1 или 2 и/или член 3, буква б)“;

в) добавят се следните параграфи:

„4. По отношение на аудиовизуалните медийни услуги по заявка държавите-членки могат да вземат мерки за дерогация от параграф 1 за определена услуга, ако са изпълнени следните условия:

а) мерките са:

i) необходими по някоя от следните причини:

- обществен ред, по-специално предотвратяване, разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления, включително защита на непълнолетните и борбата срещу подбуждането към омраза въз основа на раса, пол, религия или националност и накарняване на човешкото достойнство на отделни лица,

- опазване на общественото здраве,

- обществена сигурност, включително гарантиране на националната сигурност и отбрана,

- защита на потребителите, включително инвеститорите;

ii) предприети срещу определена аудиовизуална медийна услуга по заявка, която накарнява посочените в подточка i) цели или може сериозно и тежко да накарни тези цели;

iii) пропорционални на тези цели;

б) преди да се предприемат посочените мерки и без да се нарушават съдебните процедури, включително предварителните процесуални действия, извършвани в рамките на следствието, държавата-членка е:

- помолила държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на услугата, да предприеме мерки и последната не е предприела такива или предприетите са били недостатъчни,

- нотифицирала Комисията и държавата-членка, под чиято

юрисдикция попада доставчикът на услугата, за намерението си да предприеме такива мерки.

5. Държавите-членки могат при спешност да дерогират условията, предвидени в параграф 4, буква б). В такива случаи мерките се съобщават в най-кратък срок на Комисията и на държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на услугата, като се изтъкват причините, поради които държавата-членка счита, че случаят е спешен.

6. Без да се засяга възможността държавата-членка да предприеме мерките, предвидени в параграфи 4 и 5, Комисията проучва съвместимостта на съобщените мерки със законодателството на Общността в най-кратки срокове. Когато тя заключи, че съответните мерки са несъвместими с правото на Общността, Комисията се обръща с молба към съответната държава-членка да се въздържа от предприемането на предложените мерки или спешно да спре прилагането им.“

5. Член 3 се заменя със следния текст:

„Член 3

1. Държавите-членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в областите, координирани от настоящата директива, при условие че тези правила са в съответствие с общностното право.

2. В случаите, когато дадена

държава-членка:

а) е упражнила свободата си по силата на параграф 1 да приеме по-подробни или по-строги правила от общ обществен интерес; и б) прецени, че оператор под юрисдикцията на друга държава-членка предоставя телевизионно излъчване, изцяло или предимно насочено към нейната територия, тя може да установи контакт с държавата-членка, която има юрисдикция над него, с оглед постигането на взаимно удовлетворяващо решение на всички поставени въпроси. При получаването на обоснована молба от първата държава-членка притежаващата юрисдикция държава-членка изисква от телевизионния оператор да спазва въпросните правила от обществен интерес. Притежаващата юрисдикция държава-членка уведомява другата държава-членка за резултатите, получени след отправяне на искането, в двумесечен срок. Всяка от двете държави-членки може да покани контактния комитет, създаден по силата на член 23а, да разгледа случая.

3. Когато първата държава-членка прецени, че:

а) резултатите, постигнати чрез прилагането на параграф 2, не са удовлетворителни; както и

б) въпросният телевизионен оператор се е установил в притежаващата юрисдикция държава-членка, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани от настоящата директива, които биха били приложими спрямо не-го при

установяване в първата държава-членка, тя може да приеме съответните мерки срещу въпросния телевизионен оператор. Такива мерки са обективно необходими, прилагат се по недискриминационен начин и са пропорционални на преследваните от тях цели.

4. Дадена държава-членка може да предприеме мерки в съответствие с параграф 3 само ако са изпълнени следните условия:

а) тя е уведомила Комисията и държавата-членка, в която се е установил телевизионният оператор, за намерението си да предприеме такива мерки, като посочи мотивите, на които се основава нейната преценка, и

б) Комисията е решила, че мерките са съвместими с общностното право и, по-специално, че преценката на държавата-членка, предприемаща тези мерки по силата на параграфи 2 и 3, е добре обоснована.

5. Комисията решава в тримесечен срок след нотификацията по параграф 4, буква а). Ако Комисията реши, че мерките са несъвместими с общностното право, въпросната държава-членка се въздържа от предприемането на предложените мерки.

6. Държавите-членки гарантират с подходящи средства, в рамките на тяхното законодателство, че доставчиците на медийни услуги под тяхната юрисдикция ефективно се придържат към разпоредбите на настоящата директива.

7. Държавите-членки насърчават режими на съвместно и/или саморегулиране на национално ниво в координираните от настоящата директива области, доколкото техните правни системи позволяват това. Тези режими като цяло са приемливи за основните заинтересовани страни в съответните държави-членки и предвиждат ефективно привеждане в изпълнение.

8. Директива 2000/31/ЕО се прилага, освен ако настоящата директива не предвижда друго. В случай на конфликт между разпоредба на Директива 2000/31/ЕО и разпоредба на настоящата директива, превес имат разпоредбите на настоящата директива, освен ако тя не предвижда друго.“

6. Член 3а се заличава.

7. Създава се следната глава:

„ГЛАВА II
**РАЗПОРЕДБИ,
ПРИЛОЖИМИ КЪМ ВСИЧКИ
АУДИОВИЗУАЛНИ МЕДИЙНИ
УСЛУГИ**

Член 3а

Държавите-членки гарантират, че доставчиците на аудиовизуални медийни услуги под тяхна юрисдикция осигуряват лесен, директен и постоянен достъп на получателите на услугата най-малко до следната информация:

а) името на доставчика на медийната услуга;

б) географския адрес, на който

доставчикът на медийни услуги е установен;

в) данни за доставчика на медийни услуги, включително адреса на електронната му поща или сайта му в интернет, които позволяват установяване на бърз, пряк и ефективен контакт с него;

г) когато е уместно, компетентните регулаторни или надзорни органи.

Член 3б

Държавите-членки гарантират по подходящ начин, че аудиовизуалните медийни услуги, осигурени от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, не съдържат никакво подбуждане към ненавист, основана на раса, пол, религия или националност.

Член 3в

Държавите-членки следва да насърчават доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция да гарантират, че техните услуги постепенно стават достъпни за хората с увредено зрение или слух.

Член 3г

Държавите-членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция не разпространяват кинематографични произведения извън периодите, догворени с титулярите на првата.

Член 3д

1. Държавите-членки гарантират, че аудиовизуалните търговски съобщения, предоставяни от доставчици под тяхна юрисдикция, отговарят на следните изисквания:

а) аудиовизуалните търговски съобщения трябва лесно да се разпознават като такива. Скритите аудиовизуални търговски съобщения са забранени;

б) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да използват техники, действащи на подсъзнанието;

в) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да:

i) засягат уважението към човешкото достойнство;

ii) включват или насърчават каквито и да е прояви на дискриминация, основана на пол, раса или етнически произход, националност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация;

iii) насърчават поведение, което накърнява здравето или безопасността;

iv) насърчават поведение, което сериозно засяга опазването на околната среда;

г) забраняват се всички форми на аудиовизуални търговски съобщения за цигари и други тютюневи изделия;

д) аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки не трябва да бъдат насочени специално към непълнолетните лица и не могат да насърчават прекомерната употреба

на такива напитки;

е) забраняват се аудиовизуалните търговски съобщения за лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги;

ж) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да причиняват физическа или морална вреда на непълнолетните лица. Следователно те не убеждават пряко непълнолетните лица да закупят или вземат под наем продукт или услуга, използвайки тяхната неопитност или доверчивост, не ги насърчават пряко да убедят родителите си или други лица да закупят рекламираните стоки или услуги, не злоупотребяват със специалното доверие, което непълнолетните лица имат в своите родители, учители или други лица, и не показват безпричинно непълнолетни в опасни ситуации.

2. Държавите-членки и Комисията насърчават доставчиците на медийни услуги да изготвят етичен кодекс по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания, за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен.

Член 3е

1. Спонсорираните аудиовизуални медийни услуги или предавания отговарят на следните изисквания:

а) тяхното съдържание, а при телевизионното излъчване - тяхната програмна схема, при никакви обстоятелства не могат да бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;

б) те не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично въпросните стоки или услуги;

в) зрителите са ясно информирани за съществуването на споразумение за спонсорство. Спонсорираните предавания ясно се разпознават като такива по името, логото и/или друг знак на спонсора, като споменаване на неговия(те) продукт(и) или услуга(и) или техен отличителен знак по подходящ начин в началото, по време на и/или в края на предаванията.

2. Аудиовизуалните медийни услуги или предавания не могат да бъдат спонсорирани от предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия.

3. При спонсорирането на аудиовизуални медийни услуги или предавания от предприятия, чиито дейности включват производството

или продажбата на лекарствени продукти и медицинско лечение, може да се рекламира името или образа на предприятието, но не може да се рекламират конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

4. Не могат да бъдат спонсорирани новини и предавания за текущи събития. Държавите-членки могат да решат да забранят показването на логото на спонсор при излъчване на детски предавания, документални филми и религиозни предавания.

Член 3ж

1. Позиционирането на продукти се забранява.

2. Чрез дерогация от параграф 1 позиционирането на продукти е допустимо, освен ако дадена държава-членка не реши друго, при:

- кинематографични произведения, филми и сериали, създадени за аудиовизуални медийни услуги, спортни и забавни предавания; или

- случаи, когато няма извършено плащане, а само доставка на определени безплатни стоки или услуги, като рекламни предмети и награди, с оглед включването им в дадено предаване.

Дерогацията, предвидена в първото тире, не се прилага към детски предавания.

Предаванията, включващи пози-

циониране на продукти, отговарят най-малко на всички посочени по-долу изисквания:

а) тяхното съдържание, а при телевизионното излъчване, тяхната програмна схема, при такива обстоятелства не могат да бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакционната независимост на доставчика на медийни услуги;

б) те не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично въпросните стоки или услуги;

в) те не изтъкват неоправдано съответния продукт;

г) зрителите са ясно информирани за съществуването на позициониране на продукти.

Предавания, включващи позициониране на продукти, съдържат съответната идентификация в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване от страна на зрителя.

По изключение държавите-членки могат да решат да премахнат изискванията, предвидени в буква г), при условие че въпросното предаване не е произведено, нито е поръчано от самия доставчик на медийни услуги или от свързано с него дружество.

3. Във всички случаи предаванията не включват позициониране на:

- тютюневи изделия или цигари, или позициониране на продукти на

предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия; или

- конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

4. Разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3 се прилагат само към предавания, създадени след 19 декември 2009 г.“

8. Създава се следната глава:

**„ГЛАВА Пб
РАЗПОРЕДБИ,
ПРИЛОЖИМИ САМО
КЪМ АУДИОВИЗУАЛНИТЕ
МЕДИЙНИ УСЛУГИ
ПО ЗАЯВКА**

Член 3з

Държавите-членки вземат съответните мерки за гарантиране, че аудиовизуалните медийни услуги по заявка, предоставяни от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, които могат сериозно да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни лица, се предоставят само по начин, гарантиращ, че непълнолетните лица обичайно няма да чуят или видят такива аудиовизуални медийни услуги по заявка.

Член 3и

1. Държавите-членки гаранти-

рат, че аудиовизуалните медийни услуги по заявка, предоставяни от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, насърчават създаването и достъпа до европейски произведения, когато това е осъществимо и с подходящи средства. Такова насърчаване би могло, *inter alia*, да бъде свързано с финансовия принос на тези услуги към създаването и придобиването на права по отношение на европейски произведения или към дела и/или рекламата на европейските произведения в програмния каталог, предлаган в рамките на аудиовизуалната медийна услуга.

2. Държавите-членки докладват на Комисията не по-късно от 19 декември 2011 г. и на всеки четири години след това относно изпълнението на параграф 1.

3. Въз основа на предоставената от държавите-членки информация и на независимо проучване Комисията докладва пред Европейския парламент и пред Съвета относно прилагането на параграф 1, като взема предвид пазарните и технологични новости и целта за културно многообразие.“

9. Създава се следната глава:

**„ГЛАВА Пв
РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО
ИЗКЛЮЧИТЕЛНИТЕ ПРАВА
И КРАТКИТЕ НОВИНАРСКИ
РЕПОРТАЖИ ПРИ
ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ**

Член 3й

1. Всяка държава-членка може

да вземе мерки съобразно правото на Общността, за да гарантира, че телевизионните оператори, които са под нейна юрисдикция, не излъчват по силата на изключително основание събития, които държавата-членка счита, че са от голямо значение за обществото, по такъв начин, че да лишат значителна част от обществеността в тази държава-членка от възможността да проследи тези събития посредством предаване на живо или на запис по безплатна телевизия. Ако това стане, съответната държава-членка съставя списък от определени събития, национални или не, които тя прецени, че са от голямо значение за обществото. Тя извършва това по ясен и прозрачен начин, в подходящ и реалистичен срок. Като извършва това, съответната държава-членка определя също дали тези събития следва да се предават изцяло или отчасти чрез отразяване на живо, или когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис.

2. Държавите-членки незабавно уведомяват Комисията за всички предприети мерки или мерки, които ще бъдат взети, съгласно параграф 1. В срок от три месеца от нотификацията Комисията проверява дали тези мерки са съвместими с правото на Общността и ги съобщава на другите държави-членки. Тя иска становището на контактния комитет, създаден съгласно член 23а. Тя незабавно публикува предприетите мерки в *Официален*

вестник на Европейския съюз и, поне веднъж годишно, консолидирания списък на мерките, предприети от държавите-членки.

3. Държавите-членки гарантират, с подходящи средства в рамките на тяхното законодателство, че телевизионните оператори под тяхна юрисдикция не упражняват изключителни права, закупени от тези телевизионни оператори след датата на публикуване на настоящата директива, по такъв начин, че значителна част от обществеността в друга държава-членка да бъде лишена от възможност да проследи събития, които са определени от тази друга държава-членка съгласно параграфи 1 и 2, изцяло или отчасти чрез предаване на живо или, когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис по безплатна телевизия, както е определено от тази друга държава-членка съгласно параграф 1.

Член 3к

1. Държавите-членки гарантират, че за целите на кратките новинарски репортажи всеки телевизионен оператор, установен в Общността, има достъп на справедлива, разумна и недискриминационна основа до събития, които са от значителен обществен интерес и се предават по силата на изключително основание от телевизионен оператор под тяхна юрисдикция.

2. Съответно, ако друг оператор, установен в същата държава-членка като искащия достъп оператор, е придобил изключителни права върху събитието от значителен обществен интерес, достъп се иска от въпросния оператор.

3. Държавите-членки гарантират сигурността на такъв достъп, като позволяват на телевизионните оператори свободно да избират кратки откъси от сигнала на излъчващия оператор, като същите са най-малко задължени да посочат източника си, освен ако това е невъзможно по практически причини.

4. Като алтернатива на параграф 3 държава-членка може да въведе равностойна система за достъп на справедлива, приемлива и недискриминационна основа с други средства.

5. Кратки откъси се използват единствено за общи новинарски предавания и могат да бъдат използвани в аудиовизуални медийни услуги по заявка само ако същото предаване се предлага на запис от същия доставчик на медийни услуги.

6. Без да се засягат параграфи 1–5 по-горе, държавите-членки гарантират, в съответствие с техните правни системи и практики, че са определени редът и условията относно осигуряването на такива кратки откъси, и по-специално всякакви споразумения за компенсация, максималната продължителност на кратките откъси и времевите ограничения относно излъчването им.

Когато се предвижда компенсация, тя не надхвърля преките допълнителни разходи за осигуряването на достъп.“

10. В член 4, параграф 1 се заличават думите „по смисъла на член 6“.

11. Членове 6 и 7 се заличават.

12. Заглавието на глава IV се заменя със следното:

„ТЕЛЕВИЗИОННА РЕКЛАМА И ТЕЛЕВИЗИОННО ПАЗАРУВАНЕ“

13. Член 10 се заменя със следния текст:

„Член 10

1. Телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са лесно разпознаваеми и се различават от редакционното съдържание. Без да се засяга използването на нови рекламни техники, телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са ясно отделени от другите части на предаването чрез визуални и/или звукови и/или пространствени средства.

2. Единични рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване, освен при излъчването на спортни събития, следва да са изключение.“

14. Член 11 се заменя със следния текст:

„Член 11

1. Държавите-членки гарантират, че когато телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са разположени по време на предаванията, не се нарушават целостта на предаванията, предвид естествените

интервали, продължителността и естеството им, и правата на носителите на права.

2. Излъчването на филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания може да бъде прекъснато от телевизионна реклама и/или телевизионно пазаруване по веднъж за всеки период от най-малко 30 минути. Излъчването на детски предавания може да бъде прекъснато от спот за реклама и/или телевизионно пазаруване по веднъж за всеки период от най-малко 30 минути, при условие че определената продължителност на предаването е по-голяма от 30 минути. Телевизионна реклама или телевизионно пазаруване не могат да бъдат включени при излъчване на религиозна служба.“

15. Членове 12 и 13 се заличават.

16. Член 14, параграф 1 се заличава.

17. Членове 16 и 17 се заличават.

18. Член 18 се заменя със следния текст:

„Член 18

1. Делът на телевизионните рекламни спотове и спотовете за телевизионно пазаруване в даден едноминутен период не надхвърля 20 %.

2. Параграф 1 не се прилага за съобщения, направени от телевизионния оператор във връзка с неговите собствени предавания и

допълнителни продукти, пряко свързани с тези предавания, съобщения относно спонсорството или позиционирането на продукти.“

19. Член 18а се заменя със следния текст:

„Член 18а

Прозорците за телевизионно пазаруване са ясно разпознаваеми като такива чрез визуални и звукови средства и са с минимална непрекъсваема продължителност от петнадесет минути.“

20. Член 19 се заменя със следния текст:

„Член 19

Разпоредбите на настоящата директива се прилагат *mutatis mutandis* за телевизионни канали, посветени изключително на реклама и телевизионно пазаруване, както и за телевизионни канали, посветени изключително на самореклама. Глава III, както и членове 11 и 18 не се прилагат за тези канали.“

21. Член 19а се заличава.

22. Член 20 се заменя със следния текст:

„Член 20

Без да се засяга член 3, държавите-членки могат, като съблюдават надлежно правото на Общността, да определят условия, различни от тези по член 11, параграф 2 и член 18, по отношение на телевизионни излъчвания, които са предназначени единствено за националната територия и които не могат да бъдат приемани пряко или косвено от обществеността в една или повече други държави-

членки.“

23. Заглавието на глава V се заменя, както следва:

**„ЗАЩИТА НА
НЕПЪЛНОЛЕТНИТЕ ЛИЦА
ПРИ ТЕЛЕВИЗИОННО
ИЗЛЪЧВАНЕ“**

24. Членове 22а и 22б се заличават.

25. Заглавието на глава VI се заменя със следното:

**„ПРАВО НА ОТГОВОР
ПРИ ТЕЛЕВИЗИОННО
ИЗЛЪЧВАНЕ“**

26. В член 23а, параграф 2, буква д) се заменя със следния текст:

„д) да улеснява обмена на информация между държавите-членки и Комисията относно положението и развитието на регулаторните дейности, аудиовизуалните медийни услуги, като се взема предвид аудиовизуалната политика на Общността, както и съответното развитие в техническата област;“

27. Създава се следната глава:

**„ГЛАВА VIБ
СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ
РЕГУЛАТОРНИТЕ ОРГАНИ НА
ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ**

Член 23б

Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да си предоставят едни на други и на Комисията

информацията, необходима за прилагане на разпоредбите на настоящата директива, и по-специално членове 2, 2а и 3 от нея, посредством своите независими регулаторни органи.“

28. Членове 25 и 25а се заличават.

29. Член 26 се заменя със следния текст:

„Член 26

Не по-късно от 19 декември 2011 г. и на всеки две години след това Комисията предоставя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива и, ако е необходимо, прави допълнителни предложения за адаптирането към развитието в областта на аудиовизуалните медийни услуги, по-специално в светлината на последните технологични новости, конкурентоспособността в сектора и нивата на медийна грамотност във всички държави-членки.

Този доклад също така анализира въпроса за телевизионните реклами, придружаващи детски предавания, и по-специално дали съдържащите се в настоящата директива количествени и качествени правила са предвидили необходимата степен на защита.“

Член 2

Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на

потребителите^x се изменя, както следва:

- точка 4 от приложението „Директиви и регламенти по член 3, буква а)“ се заменя със следния текст:

„4. Директива 89/552/ЕИО от 3 октомври 1989 г. на Европейския парламент и на Съвета за координирането на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (*): членове 3з и 3и и членове 10 - 20.

Директива, последно изменена с Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (**).

(*) *OB L 298, 17.10.1989 г., стр. 23.*

(**) *OB L 332 18.12.2007 г., стр. 27“.*

Член 3

1. Държавите-членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 19 декември 2009 г. Те незабавно информират Комисията за текста на тези разпоредби.

Когато държавите-членки прие-

мат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 11 декември 2007 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. RÖTTERING

За Съвета
Председател
M. LOBO ANTUNES

ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

Сигнал от Национално движение „Приятелите на Земята“ и фондация „Правото да знам“

На 12.02.2008 г. в Съвета за електронни медии е постъпила жалба (вх. № 013-124/12.2008 г.) от Валентина Лукова от Национално движение „Приятелите на Земята“ и Фондация „Правото да знам“. Сигналът е за излъчваната по телевизията реклама на препарат „Доместос“ и в него се твърди, че тя е изградена „върху натрапчивото внушаване у потребителите на страх от болести и зарази, отстранени с предлагането на биоцидни препарати“.

В жалбата се твърди, че се нарушават разпоредбите на няколко нормативни акта, а именно:

Разпоредбата на чл.4 на Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и препарати гласи: „Забранява се рекламирането на опасни химични вещества и препарати, без да е посочена в рекламата тяхната категория на опасност съгласно чл.2“.

Разпоредбата на чл.19 от същия закон гласи:

„(1) 1. „Използвай биоцидния препарат безопасно“;
2. „Преди употреба внимателно прочетете етикета и информацията на препарата“.

(2) Лицето, което пуска на пазара биоциден препарат, може да замени думите „биоциден препарат“ в рекламата с точното описание на вида на рекламирания биоциден препарат.

(3) Рекламата не трябва да води до подценяване на риска за човека и околната среда“.

Нормата на чл. 75, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията предвижда: „Рекламата не може да насърчава поведение, вредно за здравето или личната сигурност на гражданите, както и поведение, с което се уврежда околната среда“.

Жалбоподателката твърди, че е нарушен Законът за защита на конкуренцията в частта му „Въвеждане в заблуждение“ и по-специално чл. 32, ал. 1: „Забранява се премълчаването или прикриването на съществени недостатъци или на опасни свойства на предлаганите стоки или услуги“, както и относно „Непочтената реклама“ и чл. 39 от Закона за защита на потребителите: „Непоч-

тена е всяка реклама, която: ... 2. цели да предизвика безпокойство или страх или използва тези чувства и липсата на опит от страна на потребителите“.

Иска се спиране на рекламата от страна на председателя на Комисията за защита на потребителите, който да разпорежи на рекламодателя да огласи за своя сметка и по подходящ начин заповедта за спиране на рекламата и да излъчи опровержения, с които да неутрализира формираните в съзнанието на потребителите грешни и опасни представи за продукта.

Отговор относно сигнал на зрителката Елеонора Теофилова за предаването „Празник на жертвата”, излъчено от БНТ

На 21.01.2008 г. Съветът за електронни медии е сезиран (вх. № 013-58/22.01.2008 г.) от Елеонора Теофилова по повод излъченото по „Канал 1“ на 19.12.2008 г. от 16.55 до 17.25 часа предаване „Празник на жертвата“. Зрителката изказва своето възмущение от факта, че „няколко дни преди най-светлия и свещен празник на нашия православен български народ – РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО (наречен от богослови „майка на всички християнски празници“) вместо предавания, свързани с него“ са показвани детайлно „не един и два случая на жертвоприношение на животни“ с участието на деца на възраст около 10-12 години. Елеонора Теофилова изказва мнение, че жертвата в конкретния случай са зрителите – възрастни, но най-вече децата. Тя определя излъчването на предаването като „грубо насилие върху човешката психика“. Споделя, че „от детайлното запознаване с ритуални убийства на животни лесно може да се премине към посягане на себеподобни“. Зрителката твърди, че показването на ритуални убийства на жертвени животни от Националната телевизия е недопустимо и в още по-голяма степен неприемливо, поради факта, че медията се издържа от зрителите, а се превръща в „реклама на насилието днес“.

На 15.02.2008 г. Председателят на Съвета за електронни медии отговаря (изх. № 013-58-01/12.02.2008 г.) на сигнала на Елеонора Теофилова:

„Във връзка с Ваше писмо до СЕМ вх. № 013 – 58/22.01.2008 г.) относно показани кадри на насилие върху животни във филма „Празник на жертвата”, излъчен по програма „Канал 1“ на БНТ, беше извършена проверка по реда на надзора, съгласно чл.32, ал.1, т.1 от ЗРТ.

След преглед на предаването, излъчено на 19.12.2007 г. от 16.55 часа до 17.25 часа, не бе констатирано нарушение на Закона за радиото и телевизията.

Съгласно чл.9, ал.1 от Закона за радиото и телевизията „създаването на радио- и телевизионни програми в Република България е свободно“ и СЕМ може да се намесва в съдържанието им само в случаите, когато са нарушени административнонаказателни разпоредби на същия закон.

Всеки филм представлява творчески акт, който включва авторски зами-сьъл и неговата аудио-визуална реализация. В конкретния случай авторският екип е имал за цел да запознае зрителя с нравите и обичаите на хората, изповядващи религия, различна от източноправославната. Съответно кадрите, показващи подготовката на животните за клане, са неразделна част от празника, наречен „байрям“.

Предвид горното, не може да бъде образувано административнонаказателно производство срещу БНТ за нарушение на чл.17, ал.2 от Закона за радиото и телевизията („Радио и телевизионните оператори са длъжни да не допускат предавания, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие ...“).

Благодарим Ви за сигнала“.

Отговор относно сигнала на зрителя Тончо Атанасов за предаването „Аламинут“ по „бТВ“

На 6.02.2008 г. в Съвета за електронни медии е получен сигнал (вх. № 013-110/6.02.2008 г.), адресиран до СЕМ и Върховна касационна прокуратура, от зрителя Тончо Атанасов, който изразява възмущението си от съдържанието на предаването „Аламинут“, излъчено по телевизионна програма „бТВ“ на 4.01.2008 г. Зрителят изказва мнение, че излъченото издание на предаването е съдържало обиден и подигравателен към децата скеч непосредствено след изминалите коледни и новогодишни празници.

Според жалбоподателя показването на подобно предаване е подсъдно. Сцената, която според Атанасов противоречи на благоприличието, показва как облечения като Дядо Мраз актьор влиза „в тоалетната и там накрая извади писмата от джоба на мантията си, отвори едно писмо и го използва за тоалетна хартия ...“

На 18.02.2008 г. Председателят на Съвета за електронни медии уведомява (изх. № 013-110-01/18.02.2008 г.) Върховната касационна прокуратура за отговора до Тончо Атанасов. В него се казва, че съгласно чл. 32, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 20 от Закона за радиото и телевизията СЕМ осъществява надзор върху дейността на радио- и телевизионните оператори за спазването на този закон. Художествените и естетическите качества на излъчваните програми не влизат в прерогативите на СЕМ. В този смисъл Съветът за електронни медии не може да търси отговорност от операторите относно тяхната програмна политика.

При установяване на нарушение на ЗРТ експертите от Съвета за електронни медии откриват процедура за административнонаказателно производство, затова мнението на гражданите е от особено значение за СЕМ. Председателят изказва благодарност за изразената гражданска позиция.

Писмо от зрителя Николай Колев относно предавания и реклами, излъчвани по програма „бТВ“

На 27.02.2008 г. по електронната поща в Съвета за електронни медии е постъпило писмо (вх. № 013-227/27.02.2008 г.), адресирано до „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД, в което Николай Колев изразява следното мнение: „Сутрин започвам деня с вашата програма и така до края на деня. Имате прекрасни предавания. Възхитен съм от вашите екипи“.

В сигнала се твърди още, че в програмата „бТВ“ се съдържат „няколко реклами, които са не само ужасни, грозни и неприятни за гледане, но и възпитават младите в лоши навици“. Зрителят изброява тези реклами: „мъжът с бодливата тел около врата“, „рекламата за паста за зъби, от която най-грозно се храни кръв и падат зъби в мивката“, „рекламата, в която най-отвратително в продължение на една минута се уригват мъже и жени, млади и стари“.

Николай Колев изказва мнение, че предаването „Аламинут“ е много „глупаво и безинтересно“ и отправя предложение към медията да преустанови неговото излъчване.

Кореспонденция с Министерството на културата и БНТ във връзка с предаването „Вечерното шоу на Азис“

На 1.02.2008 г. Председателят на Съвета за електронни медии сезира (изх. № 013-25-02/1.02.2008 г.) Дирекция „Авторско право и сродни права“ към Министерството на културата по повод на това, че БНТ е сигнализирала регулаторния орган, че в предаването „Вечерното шоу на Азис“, излъчено в програма „ТВ2“ на „ТВ2“ ООД на 19.12.2007 г., са използвани 15 кадъра от предаването „Вкусът на живота“ с автор и водещ Васа Ганчева, продуцент – БНТ. Кадрите са включени в монтаж на псевдоинтервю между Азис и Васа Ганчева, цялото с продължителност 2 минути, от които 1 минута са кадрите с В. Ганчева със заличаване на логото на програма „Канал 1“. От цитираното по-горе е видно, че авторът и продуцентът на предаването „Вкусът на живота“ не са предоставяли съгласие за използване на въпросните кадри. Операторът „ТВ2“ ООД неправомерно ги е включил в програмата си, като е нарушил целостта на използваното произведение и правото на автора да бъде обозначен по съответния начин при всяко използване.

Въз основа на това Съветът за електронни медии счита, че са налице данни за нарушение на чл. 19, ал.1 от ЗРТ във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 4 и т. 5; чл.18, ал. 1, във връзка с ал. 2, т. 4 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСР), което съставлява административно нарушение по смисъла на

чл.97, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП.

На 1.02.2008 г. председателят на Съвета за електронни медии Мария Стефанова уведомява (изх. № 013-25-03/1.02.2008 г.) генералния директор на БНТ Уляна Пръмова, че след експертна оценка и в изпълнение на разпоредбата на чл. 127, ал. 4 от Закона за радиото и телевизията, СЕМ е препратил събраните материали към Дирекция „Авторско право и сродните му права“ към Министерството на културата по компетентност.

Отговор на сигнал на г-н Волен Сидеров относно предаването „Национална гвардия“ по „ББТ“

На 18.02.2008 г. Председателят на Съвета за електронни медии Мария Стефанова уведомява (изх. № 013-1369-03(07)/18.02.2008 г.) Волен Сидеров за предприетите от регулаторния орган действия по образуваната преписка във връзка с излъченото на 17.12.2007 г. издание на предаването „Национална гвардия“, в което са използвани обидни квалификации и изрази срещу народния представител Волен Сидеров и политическа партия „Атака“.

Тя го информира за изисканите данни относно обстоятелствата около предоставяне правото на отговор и запис на предаването, както и за получения отговор от страна на „Балкан Българска телевизия“ АД, от който става ясно, че е предоставен презапис на предаването, но Волен Сидеров не е депозирал видеоматериал или писмен текст, които да бъдат излъчени от медията.

ПРОФЕСИОНАЛНИ СТАНДАРТИ

През февруари 2008 г. Съветът за електронни медии проведе 3 семинара по Програма PHARE, „Укрепване на административния капацитет на СЕМ в България”, Framework BENF/

LOT No 7 No. Beremska 55 Phare-BG-PAO. Първият семинар се проведе на 7-8.02.2008 г. в Пресклуба на БТА и бе озаглавен „Европейски регулаторни практики“.

ЕВРОПЕЙСКИ РЕГУЛАТОРНИ ПРАКТИКИ

Приветствие

от Мария Стефанова, председател на СЕМ

Уважаеми колеги,

Уважаеми участници в семинара „Европейски регулаторни практики”,

Медийната регулация в България навлезе в своята 10-та година – срок твърде кратък от гледна точка на историята на демокрацията в нашата страна. Крачка, която би трябвало да оценим по достойнство и да направим реверанс към всички работили и работещи за развитието на медийната среда.

Със създаването на Закона за радиото и телевизията в България се създадоха едни от най-важните предпоставки за развитието на електронните медии – плурализма, либерализацията на медийния пазар, развитието на конкурентната среда и началото на разнообразието на програми, които задоволяват различен

потребителски интерес.

Всеки един от нас, като зрител или слушател е изпитал това на гърба си, станавме през годините не само пасивни потребители на медийно съдържание, а активни участници в реалната медийна среда. А тя средата – постепенно се населваше с нови „играчи“. Сред първите бяха журналистите, радиослужителите и телевизионните екипи, по-късно се появиха рекламистите, рекламодателите, медийните юристи, независимите продуценти, регулаторите. Всички ние в качеството си на медийни потребители винаги сме търсили и продължаваме да търсим качеството – такова, каквото си го представяме, такова, каквото е описано в Закона за радиото и телевизията или такова, каквото не е описано там.

Професионализмът на всеки един от нас, съчетан с въображението ни, даваше резултати през годините и ни караше да вървим напред, да се сравняваме с практиките в останалите европейски държави, но не само, а и да търсим сходствата и различията в регулаторните практики в световен мащаб.

Сигурно оптимистите сред вас ще си кажат „Ами, какво по-хубаво от това!“ , песимистите ще им опонират пак мислено „ Няма кой знае с какво да се хвалим.“ Аз като Председател на регулатора по съдържание – Съвета за електронни медии – бих се изказала като реалист, какъвто трябва да е един председател на регулаторен орган. Имаме натрупан опит в регулаторната практика, имаме какво да споделим и още много да научим.

Съветът за електронни медии наследи предшественика си Националния съвет за радио и телевизия. Макар и малък, опитът им беше ценен за нас, тъй като имаше положено начало, от нас се очакваше да надграждаме. Регулаторът ковеше своите практики редом с останалите участници в медийната среда.

Имали сме десетки случаи, в които получавахме запитвания от рекламни агенции например с въпроси за съответствието на рекламни клипове със Закона за радиото и телевизията. През 2001-2002 година това действие се разчиташе от Съвета, като непознаване на закона от страна на рекламоделите и създателите на реклами, като опит да се избегне

регулаторната рамка. През годините натрупахме опит и вещина и се съгласихме, че е по-добре да говорим за прилагането на закона, което ще позволи на повече хора да разберат както неговата логика, така и нашите правомощия.

Другислучаипрезкоитоминахме са онези реплики на обикновени зрители и слушатели – „СЕМ няма ли да спре това предаване?“ , „СЕМ спи ли?“, „СЕМ трябва да ги забрани тези пошлости“. Сигурна съм и вие сте ги чували или пък явно сте се възмущавали от някой неграмотен водещ или редактор, от някой солен изказ или уж случайно изпусната телевизионна реплика. Днес все повече хора разбират, че и най-съвършеният закон е безсилен срещу човешката глупост, безочие и неграмотност. СЕМ извървя и тази пътечка и сега търси активни начини да се включи в разработването на промени в Закона за радиото и телевизията, макар да няма законодателна инициатива.

И още един урок, който е сред най-важните. Регулаторните практики нищо не струват, ако не са изработени в съмишлие със саморегулаторните. Вярвам, че това е верният път. Другото би било загуба на ценно време.

Скъпи колеги,

Всички ние сме пред няколко важни за регулацията и саморегулацията акта. Най-напред е въвеждането на цифровизацията в България. СЕМ ще изпълнява приетия от Министерския съвет План за въвеждането ѝ заедно с Комисията за

регулиране на съобщенията.

В близкия месец предстои да бъдат внесени за разглеждане поправките в Закона за радиото и телевизията, които се очаква да го синхронизират със Закона за електронните съобщения и така двете правни рамки да съдействат за плавното, но по график преминаване към цифрово телевизионно радио-разпръскване.

В срок максимум до две години трябва да съобразим вътрешното си медийно законодателство с вече приетата европейска директива за аудио-визуални услуги. Това са все промени, които из основи ще преобразят медийната среда, в която жеем и работим.

Убедена съм, че този семинар, лекторите и дискусиите по време на

двудневната среща ще допринесат и по трите важни за всички ни теми. В рамките на проекта по програмата ФАР, Съветът за електронни медии днес поставя началото на поредица от срещи свързани с регулаторните практики в Европа, медийното законодателство и процеса на цифровизация. Благодаря на колегите ми от Звеното за изпълнение на проекта, както и на нашите европейски експерти, които ще опишат медийната картина в Европа.

От името на Съвета за електронни медии и лично от свое име ви пожелавам ползотворни дебати по време на нашия семинар.

Успешна работа!

Ваша,
Мария Стефанова

РЕГУЛАТОРНИ ПРИНЦИПИ

Джон Прескот Томас[□]

Тази сесия ще е въведение – нещо като „подготовка на почвата“, ако щете, за проблемите, които ще разискваме по-детайлно в следващите два дни. Така че, ако това беше запис на телевизионна шоу програма, предполагам, щяхте да ме възприемете като „подгряващия“ – the warm-up man.

Ще разгледам основните принципи на регулация на телевизионното и радиоразпространение: това, което правителствата трябва да отчитат при разработване на регулаторните си режими.

Първото, което трябва да кажа е, че не съществува един-единствен модел, който може просто да бъде пренесен от една страна в друга. Регулаторната база трябва да отчита както историческите, така и конституционалните и културните специфики на страната, в която ще бъде прилагана. Ако погледнем Саудитска Арабия, например, там съществува система, ръководена от строги религиозни принципи. В Китай е наложена стриктна политическа цензура. В Съединените щати търговският интерес има най-голямо влияние вър-

ху това, което се излъчва по радио и телевизия. Съществуват значителни различия дори в регулаторните системи на 27 страни-членки на Европейския съюз. Но считам, че можем да разграничим три основни типа концепции.

Първата, която бихме могли да наречем „държавна“ система, е тази, в която правителствата налагат директен контрол върху медиите, обикновено чрез институции като Министерство на информацията. В тази система на практика държавата може да е собственик или да има монопол над медиите. Примери за такава практика има много в Африка и Източна Азия.

Втората е тази, която аз за краткост наричам „социален модел“. При нея телевизионното и радиоразпространение не е функция на държавата, а част от гражданското общество. Медийната регулация се извършва от правителството на известна дистанция, а изисквания за обществена полза се прилагат както към частните, така и обществените телевизионни и радиостанции. Такъв е случаят в почти цяла Европа и най-вече в страните от Европейския съюз.

Третият тип е „пазарният“ модел. В Съединените щати, например, Федералната комисия за комуникациите не контролира почти в никаква степен съдържанието и взаимоотношенията в тази сфера, като те са оставени да се разрешават от силите на пазара.

Много специалисти считат, че „социалният“ модел в последно време

е подложен на все по-голям натиск. Тъй като участниците на пазара стават все повече и повече, дяловете от зрителската и слушателска аудитория, които те могат да си поделят, неминуемо намаляват, а съответно намаляват и търговските им приходи. В някои страни интернет рекламата вече генерира повече доход от телевизионната реклама. Поради тези причини радио и телевизионните станции с все по-голямо упорство търсят начини за намаляване на изискванията, които им се налагат в лицензиите (за излъчване на предавания за актуални проблеми, документални филми, религиозни предавания, детски програми и т.н.). И някои регулатори все по-често са склонни да разхлабят примката си, в интерес на чисто финансовото им оцеляване.

Каквато и да е регулаторната практика в дадена страна, има някои общи проблеми, които тя задължително трябва да отчита. Първо, управлението на дадена компания: повечето системи имат изисквания, че потенциалната лицензирана радио или телевизионна станция има необходимите предпоставки, за да получи лиценз. Има изисквания компанията да бъде регистрирана като всяка друга компания. Има я и системата за лицензиране, в която е описано какви такси се плащат на държавата за правото да се ползват съответните честоти.

После идват и евентуалните изисквания към собствеността – ограничения за процентите чуж-

дестранно участие или наличието на „кръстосана собственост“. Трябва да съществува процедура за раздаване на лицензии, която да е прозрачна и честна; много често такива са откритите търгове. Регулаторните органи следва да имат механизми, с които да осигуряват изпълнението на изискванията по лицензиите в практиката на съответната медия и това, че тя спазва нормативните разпоредби относно програмното съдържание.

За постигането на тези регулаторни цели се прилагат различни регулаторни инструменти. Законодателни разпоредби, които учредяват регулаторните институции и указват най-главните принципи за тяхната работа, или такива, в които е разписан цялостният регулаторен режим, какъвто е случаят в България. В първия модел подробно описание на основополагащи принципи се делегира на регулаторния орган, който издава свои правила относно реалните звук и картина, които радиото и телевизиите използват.

Преимуществото на този втори подход е в това, че при промяна на обстоятелствата (както много често се случва в света на медиите), съответни промени в нормативните разпоредби могат да се направят, без това да налага преминаването през дълги парламентарни процедури за промяна на законодателството. Също така разпоредбите, които налагат санкции при нарушения от страна на някоя медия, няма да водят до дълги и скъпи съдебни дела.

Регулаторните органи в повечето случаи имат специални изисквания като технически стандарти и правила за рекламата. От своя страна радио и телевизионните станции имат свои вътрешни правилници, а професионалните организации като асоциации на журналисти или синдикални организации също имат свои етични кодекси.

Съвсем различни са като специфика регистрацията и лицензирането. Някои откриват скрита заплаха за свободата на медиите в изискването за регистрация на медийна компания. Аз не смятам така. Обществото определено има правото да знае кой е собственик на една медия, най-малкото за да знае кого да съди, ако в някакъв момент медията наруши правилата. Но регистрацията трябва да е както задължение, така и право. С други думи, трябва да е еднократен акт, а не с опция за оттегляне и без изискване за периодично подновяване.

Що се отнася до лицензирането, печатните и електронните медии са твърде различни. Печатни преси може да си купи всеки и единствената причина държавата да изисква от една печатна медия да се регистрира е тя да може да й отнеме лиценза, ако не й харесва какво се пише в печатните издания. Във Великобритания лицензирането на печатни издания изчезва преди повече от двеста години. Ако имам достатъчно пари да започна издаването на вестник и успея да убедя достатъчно много хора да го купуват, никой не може да ме

спре или по какъвто и да е начин да контролира това, което публикуват, стига да се придържам към общоприетите законови норми.

Радиото и телевизията са различни, защото не са повсеместно достъпни. Те се предоставят на правителства чрез международни съглашения и поради тази причина са национално благо. Затова трябва да има и „пазител“, който да се разпорежда с тяхното разпределение в името на обществените интереси. И понеже честотите (доскоро) се считаха за ограничен ресурс „пазителите“ са наложили специфични изисквания в своите лицензии в замяна на правото за телевизионно радиоразпръскване.

Съществува и още един аргумент в полза на лицензирането, особено важен за развиващите се страни – търговският пазар сам по себе си е малко вероятно да удовлетвори потребностите на гражданското общество, особено потребностите на бедните. Ще ви цитирам едно изказване на делегат на международна конференция по този въпрос:

„Страната се нуждае от консорциум, който няма за цел икономическа изгода, а ще предоставя информацията, от която обществото има нужда; информация, която в момента частните радио и телевизионни станции не предоставят... Празниците, които трябва да се попълнят са в сферите на образованието, културата, изкуствата и програмите за деца.”

Мислите, че цитирам представител на бедна страна от развиващия

се свят? Грешите. Това са думи, казани от делегат, представляващ Съединените щати, който говореше за действителността в своята собствена страна.

Появата на нови технологии ще донесе значителни промени в сферата на медиите. С края на дигиталната революция аргументът „ограничен ресурс“ за разпространителите на радио и телевизия вече няма да е валиден; широкочестотните трасета вече предлагат голямо разнообразие от алтернативни източници за трансмисия на звук и картина. Поради това, принципно погледнато, регулацията на съдържанието ще изчезне. Ако средствата за разпространение са толкова повсеместно достъпни като печатните преси, защо един гражданин да няма право на достъп до ляво или дясно ориентирана телевизия, точно както има правото да си купи лъв или десен вестник. Това вече е реалност в Съединените щати, където Fox News ясно и отчетливо определя политическите си пристрастия, а много радиостанции са дори още по-политизирани.

Но докато е в сила настоящата регулаторна рамка, системата за лицензиране трябва недвусмислено да изложи, че това което се лицензира е предоставянето на определена услуга, не просто използването на определена честота; и поради тази причина лицензионните условия трябва да включват съответните изисквания.

В общия случай условията по една лицензия включват няколко ос-

новни изисквания. На практика това е един договор, който включва нивото на лицензионна такса, която се заплаща на държавата и собствеността на радио или телевизионната станция. В него се указват даваните честоти и територията на покритие – или географски, или демографски, или и двете едновременно. Също така ще са вписани и минималните технически изисквания.

Най-важното, което една лицензия съдържа, е описание на вида предлагана услуга – дали ще е обща, специфична или ограничена (като новинарска, спортна или музикална). Могат да са описани и изисквания за минимален брой часове на излъчване по програмни категории – актуални събития, например, или документални филми и детски предавания. Може да има и изисквания за минимален процент програмно съдържание – местен продукт. Не са единици развиващите се страни, които за съжаление са продали честоти на чуждестранни доставчици, без да отчетат, че тези компании няма да предлагат съдържание, напълно отговарящо на нуждите на местното население.

В някои страни съществува нормативно изискване да се определя минимум излъчвания на независима продукция; във Великобритания в момента този процент е 25 и се отнася за всички телевизии и радиостанции, включително BBC. Разбира се има и ограничения за количеството и честотата на излъчваните реклами: между девет и дванадесет минути на

час са средните цифри за Европа.

В лицензиите са включени и процедури за разглеждане на жалби и, разбира се, изискването да се спазват всички останали разпоредби на регулаторните органи.

Как може да се осигури спазването на всички тези правила?

Първо – въпросът за количеството – покритие, време, проценти и т.н. Но това е лесната част. Трябва само да можете да броите, а в много случаи за това могат да помогнат удобни машинки. Много по-сложно е придържането към изискванията по отношение на качеството – осигуряване на програмно съдържание и третиране, което да отговаря на изискванията на регулаторите. Сложността идва от това, че става въпрос за субективна преценка.

Някои регулатори се стремят да постигнат това чрез системен мониторинг на продукцията. Турция наскоро похарчи 8,4 милиона долара за изключително сложна компютърна система, която да наблюдава всяка една станция в страната. В Унгария – точно обратното – регулаторният орган прилага мониторинг само на 10% от излъчваната продукция, като това е компютърна извадка на случаен принцип, а част от самия процес на мониторинг се извършва от хора на свободна практика. В някои страни мониторинг въобще не се прилага, а се разчита на регулярни отчети от страна на самите медии (каквото е случаят във Франция); като също може да има и официални проверки

на място без предварително предупреждение.

Спомням си, че когато ръководех частна телевизия във Великобритания, бяхме задължени да предоставяме ежедневно компютъризиран дневник на излъчванията, но в същото време представител на регулатора в нашия регион гледаше продукцията и можеше по всяко време да се обади, да изиска запис за оценка или копие от нашия регистър с молби за одобрение на скрити техники за записване. Също така всяка година минавахме процес на атестация, което много приличаше среща в кабинета на училищния директор за сериозна лекция.

Всичко това е чудесно и работи – по различен начин в различните страни. Но не отговаря на един много назрял въпрос: какво – ако въобще трябва да се намесим – да правим с интернет? Казвам „ако въобще трябва да се намесим”, защото много хора считат, че интернет е система за свободен достъп и не бива да е подложен на каквато и да е регулация, по принцип. Но има и други, които смятат, че каквито и да са доводите „за“ и „против“, всеки опит интернет да бъде регулиран е обречен на провал, защото той се развива с такава феноменална скорост, че в крайна сметка никакви полицейски мерки не могат да го овладеят.

На много от въпросите за интернет не могат да се намерят прости отговори. Това печатна или електронна медия е? Или и двете? Конвергенцията прави продуктите му неразгра-

ничими, без значение дали са печатни, радио или телевизионни продукти. В такъв случай кой регулаторен режим да се прилага? А коя юрисдикция се приема като предавател и получател? А какви норми да се налагат на съдържанието, генерирано от потребители? Във Великобритания вестниците по свое желание са приели, че Кодексът за разглеждане на жалби от пресата следва да се прилага и за електронните издания, може би като предохранителна мярка срещу евентуални по-рестриктивни мерки. Но регулаторният орган не контролира уеб сайтове.

Сега действащата Директива на ЕС за Аудио-визуалните медийни услуги само излага съществуващите противоречия. Не покрива линейни доставчици като услугите video-on-demand, но изключва сайтове, в които се генерира съдържание от потребителите, или интерактивни услуги като хазартните игри в интернет. Изключва и електронните версии на вестници и списания. Разрешава разполагането на реклама на продукти (product placement) в програми с художествено или забавно съдържание, но забранява преекспонирането (undue prominence). Как да разбира всичко това един потенциален рекламодател?

Страните-членки разполагат с две години за въвеждане на директивата на национално ниво. Предполагам, че ни предстои да станем свидетели на много интересни събития в опитите да се изгладят всички евентуални подводни камъни, на които ще се натъкне този процес.

РЕГУЛАТОРНИ СИСТЕМИ И ПРАКТИКИ В СТРАНИТЕ ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Йелена Сурчулия[□]

Много често се задава следният въпрос: кой създава регулаторните системи? Отговорът е: организират се от суверените държави-членки, от Съвета на Европа, от Европейския съд по правата на човека и от Европейския съюз.

Отделните страни учредяват регулаторни системи в своите конституции, медийни закони или други законодателни разпоредби като тези за телекомуникациите, свободния достъп до информация, прозрачност на медийната собственост и т.н. Съветът на Европа предприема стъпки в тази насока или чрез „меки“ препоръки, които не са със силата на закон – например относно регулаторните органи, защитата на националните малцинства, „езикът на омразата“, представянето на изборни кампании, медийния плурализъм и разнообразието на медийно съдържание, или чрез Конвенции, които всяка отделна страна ратифицира, след което те стават част от регулаторната система в съответната страна. Европейският съд по правата на човека работи на базата на Конвенцията за защита правата на човека и фундаменталните свободи (по-известна като Европейската конвенция по правата на човека). Член 10 от Европейската конвенция дефинира свободата на изразяване както следва:

1 Всеки има право на свобода на изразяването на мнения. Това право включва свободата да отстоява своето мнение, да получава и да разпростра-

нява информация и идеи без намеса на държавните власти и независимо от границите. Този член не забранява на държавите да въвеждат разрешителен режим за дейността на радио- и телевизионните компании и производителите на кинематографична продукция.

2 Ползването на тези свободи, доколкото е съпроводено със задължения и отговорности, може да бъде обусловено от процедури, условия, ограничения или санкции, които са предвидени от закона и са необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност, териториалната цялост, за предотвратяване на безредици или на престъпления, за защитата на здравето и морала, както и на репутацията или на правата на другите, за предотвратяване на изтичането на секретна информация или за поддържане на авторитета и безпристрастността на правосъдието.

Европейският съюз издава директиви за медиите и аудиовизуалните услуги като „Телевизия без граници“ (TWFD) с поправка от декември 2007 г., която е Директива за аудиовизуални медийни услуги (AVMDS) и включва решенията на Европейския съд.

Регулаторните системи в ЕС са много разнообразни. В някои страни съществуват дългогодишни традиции в медийното право, докато в други това е една сравнително нова част от законодателството. Някои регулаторни орга-

ни съответно могат лесно да постигнат определени стандарти, а за други това е свързано с определени трудности. Препоръка REC (2000) 23 на Съвета на Европа относно Независимостта и функциите на регулаторните органи за сектора на радиоразпръскването, наричана по-долу за краткост „Препоръката“ е основополагащият документ, на който се базират всички регулаторни органи в Съвета на Европа и страните-членки на Европейския съюз. Но макар че е приета през 2000 г. можем да се твърди, че вече е остаряла, понеже тя разпорежда управлението на органи само за сектора на радиоразпръскването. В много страни вече е възприета конвергенцията на медийните услуги, телекомуникациите и тези, предоставяни от интернет, и поради това са консолидирали своите регулаторни органи в един цялостен регулатор. Ето това гласи Препоръката относно общата юридическа рамка:

1 Страните трябва да осигурят създаването и безпрепятственото функциониране на регулаторни органи за сектора на радиоразпръскването чрез разработване на подходяща законодателна рамка за тази цел. Правилата и процедурите, регламентиращи или въздействащи върху функционирането на регулаторните органи трябва ясно да утвърждават и защитават тяхната независимост.

2 Задълженията и правомощията на регулаторните органи за сектора на радиоразпръскването, както и начините за тяхната отчетност, процедурите за назначаване на техните членове и сред-

ствата за тяхното финансиране трябва да са ясно дефинирани със закон.

Нека разгледаме примери от три страни – Великобритания, Германия и Полша. Всяка една от тях е хармонизирала своето законодателство с горната Препоръка, но по три коренно различни начина.

Във Великобритания Законът за комуникациите е приет през 2003 г. след повече от тригодишно широко публично обсъждане. Учредява се един всеобщ регулаторен орган – OFCOM – които наследява задълженията и работата на пет отделни институции: Агенцията за радиокомуникации, Министерството на телекомуникациите, Комисията за независима телевизия, Радиорегулатора и Съвета за стандарти по телевизионно и радиоразпространение. Новият регулаторен орган – Office of Communications – също така възприе и над 135 нови нормативни задължения.

В Германия всяка провинция има свой собствен закон за медиите. Общи правила за телевизионните и радиоразпространителите (частни и държавни) са събрани в Съглашението за телевизионно и радиоразпръскване и телемедия (Interstate Treaty on Broadcasting and Telemedia). Не съществува централен регулаторен орган. Вместо това има 14 отделни органа за всяка провинция, плюс Берлин и Бранденбург (Landesmedienanstalten), които се занимават с регулаторни проблеми на ниво отделна провинция. Конференцията на директорите на държавни медии се занимава с национални въпроси, а

също така и Асоциацията на държавните медии на Федерална република Германия.

В Полша съществува Закон за телевизионно и радиоразпръскване, в който е указано, че Националният съвет за телевизионно и радиоразпръскване е държавна институция.

Що се отнася до назначаването, състава и функционирането на регулаторните органи, Препоръката гласи:

1 Правилата, регламентиращи регулаторните органи за сектора на радиоразпръскването, особено тяхното членство, са ключов елемент на тяхната независимост. Следователно, те трябва да бъдат дефинирани така, че да ги защитават от всякакво вмешателство, особено от страна на политически сили или икономически интереси.

2 За тази цел трябва да се дефинират специфични правила по отношение на несъвместимост, за да се избегне:

а) влияние на политическата власт върху регулаторните органи;

б) изпълнение на функции или притежаване на дялове от членове на регулаторните органи в предприятия или други организации в медийния или свързаните с него сектори, които могат да доведат до конфликт на интереси във връзка с членството в регулаторния орган.

3 Освен това, правилата трябва да гарантират, че членовете на тези органи:

а) се назначават по демократичен и прозрачен начин;

б) не могат да получават заповеди или инструкции от никакво лице

или органи;

в) не могат да правят изявления или да предприемат действия, които поставят под съмнение независимостта на техните функции, и не могат да се възползват от тях.

4 И накрая, трябва да се дефинират точни правила по отношение на възможността за освобождаване на членове на регулаторни органи, така че освобождаването да не се използва като средство за политически натиск.

5 По-конкретно, освобождаването трябва да е възможно само в случай на неспазване на правилата за несъвместимост, с които те трябва да се съобразяват, или неспособност да изпълняват своите функции, без ущърб на възможността за засегнатото лице да обжалва уволнението в съда. Нещо повече, уволнението на основание на нарушение, свързано или не с текущите функции, трябва да бъде възможно само в сериозни случаи, ясно дефинирани със закон, подлежащи на окончателна присъда от съда.

6 Като се има предвид специфичният характер на сектора на радиоразпръскването и особеностите на техните мисии, регулаторните органи трябва да включват специалисти в области, които попадат в тяхната компетентност.

На практика, горните правила се прилагат по различен начин в различните юрисдикции. Във Великобритания членовете на OFCOM са осем, които са със статут на държавни служители, и са назначени в повече от една институция. OFCOM има пра-

вила по отношение прозрачността на процедурата по назначаването им, които изискват длъжностна характеристика, интервюта пред обществеността и публикуване на резултатите от търговете. Ако процесът на назначаване се забави или е блокиран, се прилага разработеният механизъм за разрешаване на конфликти. Освобождаването на членове на борда е забранено по принцип, но те биха могли да подадат оставка, или да бъдат освободени поради несъвместимост, свързана с приемането на политически или административен пост, или членство в политическа партия. Също така може да се стигне до освобождаване в случай на сериозно нарушаване на закона. Освободеният член има правото на обжалване на решението за освобождаване. OFCOM често е наричан „хибрид между обществените и частните сектори“. Но той е и законово учредена обществена корпорация, независима от правителството.

В Германия регулаторните органи в отделните провинции имат Председател или Директор, който се назначава от Общо събрание, а самото Общо събрание се състои от членове, представляващи различни социални групи, както е указано в закона. Броят членове на Общото събрание е между 11 и 50, в зависимост от съответния закон на провинцията. Общото събрание може да освободи Председателя, а представляваните социални групи могат да освобождават членове на Общото събрание. Срокът, за който те се избират варира от четири до осем

години. Мандатите на Председателя и на членовете на Общото събрание обикновено може да се подновяват.

В Полша Националният съвет за телевизионно и радиоразпръскване се състои от петима членове, двама от които се назначават от Долната камара на Парламента (Сейма), двама – от Президента на Републиката и един – от Сената. Мандатът на членовете на Съвета е шест години и те могат да бъдат освобождавани от институциите, които са ги назначили.

По въпроса за финансовата независимост Препоръката гласи следното:

1. Финансирането на регулаторните органи – друг ключов елемент на тяхната независимост – трябва да се регламентира със закон в съответствие с ясно дефиниран план, имащ отношение към оценените разходи за дейността на регулаторните органи, който да им позволява да изпълняват своите функции напълно и независимо.

2. Обществените органи не трябва да използват своите правомощия за взимане на финансови решения, за да се намесват в независимостта на регулаторните органи.

3. Условието за финансиране трябва да предвиждат, където е уместно, механизми, които не зависят от специално взимане на решения от държавни органи или частни организации.

Финансова независимост също се постига по различен начин в различните законодателства. Например, OFCOM се финансира от няколко източника – събираните такси за издавани лицензии, процент от приходите

получавани от лицензирането на телекомуникации и набор от административни такси за електронните мрежи и услуги. Германските регулаторни органи се финансират чрез събиране на процент от лицензионните такси, а държавният бюджет не осигурява никаква част от финансирането им, докато в Полша Националният съвет е изцяло финансиран от държавния бюджет.

В заключение бих искала да задам въпроса дали въобще съществува „европейски стандарт“ в медийното законодателство. Какво означава изразът „медийни закони, съобразени с европейските стандарти“? Горните примери показват, че дори когато законът се подчинява на „стандартите“, съвсем не означава, че винаги се прилага по един и същи начин или че се постига една и съща цел. Важно е да се подчертае, че много стандарти могат да бъдат копирани в националните закони, но не всяко правило може да бъде приложено във всяка система.

Най-видими са разликите в приложението на медийните закони в

т.нар. „стари демокрации“ в сравнение с новите, сравнително млади демократични системи. Поради това вместо терминът „стандарт“, може би е по-правилно да използваме понятието „най-добри практики“. И обосновката за това е, че най-добри практики могат да са подходящи именно в едно определено общество и законовата уредба на дадена страна. Когато няма установена най-добра практика, какъвто ще е случаят с инкорпорирането на Директивата за аудиовизуални медийни услуги в националните законодателства на страните-членки в целия Европейски съюз, тогава е важно да бъдем реалисти по отношение на това кое и колко може да бъде приложено във всяка отделна законодателна система. От особено значение е да не се разработват закони, които не могат да бъдат приложени в реалния живот, а по-скоро да се положат усилия те да са в съответствие с други регулаторни системи и практики. Всяка страна трябва да пригоди правилата и нормативната уредба към своето законодателство, традиции и своите нужди в тази област.

РАБОТНИ СРЕЩИ И МЕДИЙНИ СЪБИТИЯ

През февруари 2008 г. членове, служители и представители на СЕМ взеха участие в следните работни срещи и медийни събития:

Заседание на Комисията по гражданско общество и медии към 40-то Народно събрание с дневен ред:

Изслушване на институции, имащи отношение към телевизионните аналогови конкурси, 7 февруари 2008 г. от 14.40 ч, зала 232, пл. „Княз Александър I“ № 1.

* * *

Семинар на тема: „Европейски регулаторни практики“, организиран съвместно от Министерството на културата и Съвета за електронни медии, 7-8 февруари 2008 г., Пресклуб на БТА.

* * *

Заседание на Комисията по гражданско общество и медии към 40-то Народно събрание с дневен ред:

Обсъждане на трансграничните смущения и мерките за намаляване на влиянието им върху българските радио- и телевизионни станции, 13 февруари 2008 г. от 14.30 ч., зала 42, пл. „Княз Александър I“ № 1.

* * *

Заседание на Комисията по гражданско общество и медии към 40-то Народно събрание с дневен ред:

Взаимодействие между институциите при прехода от аналогово към цифрово разпространение, 19 февруари 2008 г. от 14.30 ч., зала 356, пл. „Княз Александър I“ № 1.

* * *

Семинар на тема: „Гарантиране на авторските и сродни права в дейността на електронните медии“, организиран съвместно от Министерството на културата и Съвета за електронни медии, 19-21 февруари 2008 г. в комплекс „Златни пясъци“.